

கணபதி துணை.

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சுரபுராணம்.

இஃது

ஸ்ரீ வன்னொண்டரவர்கள்

மாணக்கருளொருவராகிய

காதரக்குடி

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

சுடையார் மாணக்கருளொருவராகிய

சுடியூர்

ராம. உ. ராமசாமி செட்டியாரவர்களால்

சுடியூர்

“ ஞானம்பிகா ” பரினடிங் வொர்களில்

அச்சிடப்பெற்றது.

பிங்கள-ஒரு ஆடி-மீ

1917.

குறிப்பு.

இத்திருப் பெருந்தோட்டத்து அத்தீச்சுர்மென் னுஞ் சிவகேசு
த்திரம், ஸ்ரீவாகீசத்திருவடிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொதுத்த
ருப்பதிகங்களினொன்றாகிய அடைவதிறந்தாண்டகத்திருப்பதிகத்
தில் எட்டாவது திருவிருத்தமாகிய,

நாடகமாடிட நந்திகேச்சுர மாகாளேச்சுர நாகேச்சுர நாகளேச் சுரண்கான
கோடச்சுரங் கொண்டச்சுரந் திண்டச்சுரங்குக்குடேச்சுரமக்கீ சுரங்குடறுங்கா
லாடகேச்சுர மகத்தீச்சுர மயனீச்சுர மத்தீச்சுரஞ் சித்தீச்சுர மந்தண்கான
லீதினையிரமேச்சுர மென்றென்றேத்தி யிறைவனுறை சுரம்பலவுமியம்பு
[வோமே.

என்னுந்திருப்பாசுரத்தினில், நந்தீச்சுர முதல் பன்னிரண்டு திரு
த்தலங்களுக் குமேவிரூபத்தலம், இது, துவாதாரந்த ஸ்தலமாகிய ம
துராபுரியோ வென்றுலகெலாம் விபரத்து பாராட்டிப்படி விளங்குகின்
றது.

இத்தலம், காசி துல்லிய ரென்பதுபசாரமாகாமல், மணிகர்ணி
தைத்தீர்த்தம வடவிருகஷபாநிகராலும்கு ண்மைபென்றே விளக்கு
கின்றதெகூண்காசியாகிய திருவெண்காட்டின் து எண்புனைசுநாட்
சிற்றந்த ஈசானகிசையில் ஒருகுரோச தூரத்திலுள்ளது. திருவெண்
காட்டின் பஞ்சக்குரோச ஸ்தலங்கள்பலவற்றுள் ஒருஞ் சிறந்ததாய்த்
திருவெண்காட்டேசரும் இங்கெழுந்தருளித்தீர்த்தே தாற்சுவங்கொண்
டருளுகின்ற திவ்விய மகிமைவாய்ந்தது.

இத்தலத்திலுள்ள கார்த்திகேயரொன்றமரபினரில், கல்வியறி
வொழுக்கங் குருவிங்கசங்கமபதகுயிற்சிறந்தசெவபூசகராகிய துரைச்
சாமிபிள்ளையவர்கள், எனது ஆசிரியராகிய ஸ்ரீ சொக்கலிங்கதேசிகர
வர்களிடத்தில், இக்கலுபராணத்தை வடபொழியினின்றும் தமிழ்
மொழிபெயர்த்துச் செய்புள்வடிவாக்கித்தரல்வேண்டுமென்று மிகு
ந்தஆசையவத்தராய்நிறைவுகாட்டினர். அவர்நிறைவுக்குறிப்புநோக்
கித் திருவருளை முன்னிட்டுத்தமது சிவபூஜாதி நியமங்களினின்று
மிஞ்சிய நேர பரத்திறையே தொடங்கிஒருமாசத்துக்குள்முடித்துக்
கொடுத்தார்கள். அவ்வனாராகவும், இப்புராணத்தை அச்சிடுவிக்கும்ப
டிகேட்டுக்கொண்ட ஷே பிள்ளையவர்களுக்குச்சம்மதங்கொடுத்தவ
ரார் கால்தாமசமாகிவருஷமுன்றுகழிந்தமையால், அவர்சாவகாசமி
ன்னும்தோக்கி இதனை லோகோபகாரமாக வெளியிடாமல் மேலுங்
தாமசமாகவைப்பது நன்மையன்றெனக்கருதியே ஈண்டுஇச்சிவபுரா
ணத்தை அச்சிடுகிறதேதன்.

இவ்வனம், ராம. உ. ராம.

சிறப்புப் பாயிரம்.

தேவிகோட்டை

வெ. ஆதி. மா. சிதம்பரச் செட்டியாரவர்கள்.

இயற்றியது.

பொன்பூத்த நிறச்சடிலர் புழைபூத்த கரச்சுமுகர் புராண போதர்
மன்பூத்த விநாயகனார் மலர்பூத்த வடிப்பரிசு மகிமை வாய்ந்து
கொன்பூத்த தமிழ்முனிகைக் குளிர்பூத்த குண்டிகையிற் குலாவிச் சையத்
தென்பூத்த வரையுதித்துத் திசைபூத்த விசைப்பொன்னிச் சென்னிநாட்டில்

தொன்மைபெறு சுத்தாத்து விதசைவ சித்தாந்தத் துறைப்புத் துத்தி
நம்மையெலா முயலிக்க வடமொழியின் மேயசிவ ஞான போதச் [செய்த
செம்மைபெறுந் நதநூலைத் தமிழ்மொழியின் மொழிபெயர்த்துத் தியாகஞ்
திண்மைபெறு மெய்கண்ட சிவாசாரி யாருதித்த சிறப்பின் பொம்மல் (உ)

முக்குளநீர் மூவர்தமிழ் முன்னுளவெண் காட்டினுக்கு மொழியிற் சாந்
திக்கதனிற் நிகழ்பதியாய்த் தேவார வைப்புளொன்றாய்ச் செநநியான
மிக்கருளொப் பிலாமுலையாம் விமலையுட னத்தீசர் மேவி வாழ்சீர் [ன்மை
தொக்கபெருந் தோட்டமெனத் தொல்லுலகில் வழங்குமத்தீசர் சுரத்தின் மே
[யேற்

வடமொழியின் மேயதனைத் தென்மொழியின் மொழிபெயர்த்து வழங்கு வா
றிடமுறக்கற் றுய்யேமென் நநீநகர்வாழ் சிவனன்பர் செப்பக்கேட்டுக்
குடமுனியுங் கலைமகளு மதிசயிப்பக் குற்றமறக் குணங்கண் மல்கப் [தான்
புடமுயர்செம் பொன்னோபுத் தமுதோவென் றுலகுவப்பப் புராணஞ் செய்

மற்றவன்யா ரெளிந்பாண்டி வளநாட்டிற் காரைநகர் மன்னி வாழுங்
குற்றமிலா வசியகுலத் திராமநா தக்குரிசில் குயிற்று மேலை
நற்றவத்தா லுற்றபொருள் வன்றொண்டர் மாணுக்கன் ஞான நூல்கள் [ன்
கற்றுணர்ந்தந் நெறிநிற்போன் கவின்செயிவக் கணமைந்துங் கைவந்துள்ளா

பாலருமோர்ந் தெளிதுயுமா பொதுவேத நெரிச்சார பால பாட
மேலசிவா கமத்துறையே விளக்குசைவ வினாவிடைமுன் வியனா றந்துஞ்
சிலவருட் செயன்மேலுஞ் செயற்கரிய செய்வரென நிகழ்த்துஞ் சீர்த்தி
ஞாலமலி யாறுமுக நாவலர்கோன் நிருவடிக்கு நவிறுந் தொண்டன். (சு)

விஞ்சையஞர் னம்மிலக்கு நிருவாண தீக்கைபெற்று விமலன் றுளைப்
பஞ்சசுத்தி செய்துதினம் பாவிப்போன் பிள்ளையார் பட்டி யென்னுங்
குஞ்சரவ தநப்பெருமான் கோயிலின் மானவருட் கொள்ள நூலோ
துஞ்சலியாப் புகழ்படைத்தோன் சொக்கலிங்க தேசிகனா தூயன் மாதோ.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
க	ங	௫	துய்து	துய்த்து
கஉ	சுஉ	ங	ரெழுத்தி	தெழுத்தி
க௫	க	ச	பொருகண்	பொருள்கண்
கஅ	கக	ங	வீழ்ரித்	வீழ்விரித்
உஉ	௫க	ங	விச்சக	விச்சக
உங	சுஅ	ச	ண்ணு	னண்ணு
உஅ	ககங	உ	புந்து	புகுந்து
ஙக	கஉ	க	ஹுண்மை	ஹுண்மை
ங௫	அ	உ	தவத்தார்	தவத்தார்
ஙக	கக	ச	பொறுத்தி	பொறுத்தி
ச()	கசு	க	கடவள்	கடவுள்
௫()	க௫க	உ	லதர்வா	லதர்வந்
”	”	ங	துணரந்	துணரா
௫ங	கஙச	ச	தூயநெஞ்	தூயநெஞ்
”	கஙச	ச	நிருக்குல	நிருக்குல
௫௫	க௫க	ங	கொண்ட	கொண்ட
”	”	”	நிருபா	நிருப
சச	௫ச	ச	படிஇ	படிஇ
எஉ	ங	ச	நிவ்விய	நிவ்விய
எசு	ச()	க	மிங்கமர்	மிங்கமர்
”	சச	உ	தருனூல்	தருனூல்
அ()	ஙச	உ	வல்லுன	வல்லுந
அக	சச	ங	பொகுத்து	பொருத்து
அஉ	சக	ச	செயிலி	செயலி
அசு	ங()	க	பொறுட்	பொருட்

இப் புராணத்திற் சில இடங்களில் எதுகைநோக்கி நகரம்
னகரமாயிருக்கும் இடம் நோக்கி நகரமாகவேகோள்க.

கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றடிபலம்.

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சீகரபுராணம்.

காப்பு.

மாமேவு பிரணவத்தின் மாண்பொருடா னேயென்னும் வாய்மை யாருந்
தாமேதேர் துவவருள்வ தனத்தகர வுகரமக ரங்கள் காட்டித்
தேமேவு மாபூதத் திருவுருவான் மேலுமது திகழத் தேற்றும்.
வாமேவத் தீச்சுரத்து வாதாடு கணபதிதான் வணங்கி வாழ்வாம். (க)

கங்கை மதியிதழி தும்பை வளியறுகு கந்த படர்ச்சுழல் கணநாதா
புங்க வரைமுனெவ ருஞ்செய் வினைமுடிபுமன்ற மறையுமெந்நீர் புரிபோதா
துங்க பிரணவமன் முன்பு களிறுபிடி துன்ற வருநிலை சுகசாதா
வைங்கையிபமுகநின்மபொனடிபரவுமென்றன்வினைநிறையவருணீதா. (உ)

நூற்பயன். (வேறு.)

மதிவதன வதுலகுசாம் பிகைபான் மேவி வழங்கருளத் தீச்சுரன்றன்
மாண்பு தாய, நதிபலசேர் பயோததியி னருள்விலாச நவில்சரிதம் பல
விளங்கு நயங்கொள் காதை, விதிவழிசொல் பவர்கேட்போர் சொல்லிப்
பொர்கள் வியனுலகி நரேந்திரராய் மிக்கு வாழ்ந்து, துதிதருவிண் சுரேந்திர
ராய்த் துப்துச் சைவ சுத்தாத்து விதானந்த நோபந்து வாழ்வார். (ங)

வாழ்த்து. (வேறு.)

வேதநெறி மகம்வளர்க் மிகுசைவத் துறைவிளங்க மேகம் பெய்க
சீதவளம் பலபெருக சீவரெலா மின்பநலந் தினைத்து வாழ்க
பூதபரம் பரைபொலிக பூதிசா தனமலிக புரவ லன்கோ
லோதநெடுநு கடலுடுத்த வலகமெலா மதுமுறையே யோங்கி வாழ்க. (ச)

கடவுள் வாழ்த்து. (அத்திச்சீகரர்.)

மதிவளர்பொன்முடியானைமலந்தெறுவெண்பொடியானைவல்லா னேற்றுத்
துதிவளர்தின்கொடியானைத் தூமறைசொனையானைத்துழாய்மால்காணுக்
கதிவளர்ச்சே வடியானைக் கரமலிசீர்த் துடியானைக் கடலாகும் வைப்பி
னிதிவளாசீர்ப் பெருந்தோட்டத் தத்திசன் றினைத்தினமு நினைந்துவாழ்வாம்

அதுலகுராய்புகை.

ஒன்றுமில்லா னெனமணிவா சுச்சுருதி மூதனுல்சொ லொருவந் கம்ம
நன்றுருவா நியதானே நல்கியுமரங் கவன்பாக நல்கப் பெற்றார்
கொன்றிருநா முயநெற்கொண் டிலகமெலாம் வளர்த்தருங்கற் புரிமைகாட்டி,
கன்றருளும் பெருந்தோட்டத் ததுலகுசாம் பிகைபாககமந்து வாழ்வோம். (ஈ)

நடேசர்.

பரவுநடம் பகர்பொதுநூற் பரதமுமாபதியேமெய்ப் பதியென்றம்ம, விரவுநம
முத்திரையால் விளம்பிநம சேடியனென் மெய்ந்தூல் வாய்மை, யுரைவிளக்க
வதற்கிலக்கா மொருவனுயிர் கைந்தொழில்செய் துய்விப்பான்பொன்,வரை
புரையன்றகத்தசையாதருண்டஞ்செய் குஞ்சித்ததாள் வழுத்திவாழ்வாம்.(௭)

சிவகாமியம்மையார். (வேறு.)

துடியினி லமைப்பி லங்கிச் சுடரிலூன் றியவெ தெத்
வடியினி லெழுத்தைத் தாக வைந்தெழுத் திலங்கச் செய்யுங்
கொடியினி லேறு யர்த்தோன் கூத்துக்கண் டெயர்நோய் நீங்க
மடியினிற் சேயினோம்பு மண்ணைதான் சென்னி வைப்பாம் (௮)

சோமாஸ்கந்தர். (வேறு.)

அத்தனருட் சிவனேசத் தவனிடப்பா லுமாம்பிகையே
சித்திவாயோ கத்தின்பே திகழ்கந்த னெனுமுண்மை
சத்துசித்தா னந்தபதந் தனிநோர்த னோர்விளக்கு
மெய்த்தருசோ மாக்கந்தர் விரைமலர்ச்சே வடிபணிவாம். (௯)

நக்ஷணமூர்த்தி. (வேறு.)

கைவிரனான் கொருசேரப் பெருவிரல்வே ருயுயிர்தன் கழல்சே ராத
வெவ்வியமும் மலச்சார்பு விளக்கவவை விலக்கிவணங் கென்னு மெய்ந்தூற்
செவ்வீதெரித் திருவீரன்முன் பின்வளைத்து முத்திரில தேற்றி யானூந்
திவ்வியசின் முத்திரைப்பூஞ் செங்கரத்தான்பங்கயத்தான்சென்னிசேர்ப்பாம்

வாதாடு விநாயகர். (வேறு.)

மாதானத் தமரர் வேந்து மாதான வெள்ளி பத்தை
நீதாவங் கடிய் னேற்கு நீதாவென் றிரந்து வேண்ட
வாதாடி யருள்பு ரிந்த வாதாடு விநாய கன்பொற்
பாதார வந்த மேதப் பாதார வுளங்கொண் டெவ்வாம். (௧௦)

முருகக்கடவுள். (வேறு.)

அமர நாயகநலனுமி லேனையும் மடிமைத்
தமர னாயக னிரங்கியாட் கொண்டநந் தலைவன்
சமர னாயகன் மனத்தவன் ஞர்முத் தடிந்த
சுமர நாயகன் சேவடித் துணைமலர் குறிப்பாம். (௧௧)

திருநந்திதேவர். (வேறு.)

முன்னவு னுணை சென்னியிற் கொண்டு முன்புகப் பெறாப்புறத் தவருட்
டுன்னுறக் காப்புஞ் சிவாகமத் தெளிவார் தூச்சிவ ஞானபோ தகநா
லின்னுப தேச முளங்கொடெம் மலர்கட் கிசைத்துயர் சைவத்துட் புருத்து
மன்னகக் காப்பும் வகித்தரு ணந்தி மலர்க்கமுன் மலக்கழ லாமே. (௧௨)

தூர்க்காதேவி. (வேறு.)

உமைத னாரூட் சத்தியே வடிவுகொண் டெலகத்
தமர ராதியர்க் கிடர்புரி மகிடை யட்டாங்

கிமிர்சி ரத்தடி யூன்றின் நன்புயிக் கிறைஞ்சு
நமர்க னாய்நம் பயன்றரு கண்ணிதா ணமப்பாம்.

(கச)

வயிரவர்.

அயன கந்தவிர்த் தருளுற வுகிரினு லவன் நன்
வியன கந்தனைக் கிள்ளியக் கபாலத்தின் மிசைவெண்
பய ட் ன கந்தனிப் பள்ளிமால் சோணிதப் பயிச்சம்
பெயன கந்தணம் வயிரவற் பணிசூதும் பேணி.

(கடு)

இலக்துமி சரஸ்வதி ஞானசக்தி. (வேறு.)

திருவரு ளருக்கொண் டெலகுயிர்யாவூர் திருவுயிர்த் தருளுமா தேவி
பொருளுமெய்ப் பொருளு ஞானமுந் தருமப் புனிதமுந் நயனநோக் கெய்தி
வருபெருஞ் செல்வி வாணிமெய்ஞ் ஞான மாதெனு மூவர்பொன் மலர்த்தா
ளொருமையினிருமைமும்மையினிறைஞ்சியுறத்ததித் துன்னிவாழ்வுறுவாம்

ஆளுடைய பிள்ளையார். (வேறு.)

தன்னைச் சேர்ந்த தரத்தாலோர் தைய லுருவென் படலையதா
முன்னைச் சேர்ந்த மால்வெள்க முதல்வன் கபாலீ சண்கோயி
நன்னைச் சேர்ந்த நாட்குடத்திற் சாரென் படலை பெண்மணி யாய்
முன்னைச் சேர்ந்துய் வறவளித்தோன் முளரித் துணையெம் முடிக்கணியாம்

ஆளுடையவரசு.

கல்லை வகித்தி யெனவருணன் கழல்பூ சித்து வரங்கிடந்தாங்
கொல்லை யடுக்கி நெறியாக்கி யுத்தி கடந்த மால்வெள்கக்
கல்லை மிதக்க முயலாது கடந்தேழ் பிறவிக் கடல்கடப்பித்
தொல்லை யடிக்கீ டெமைப்புதத்து மொருவன் கமல முளக்கமலம்

ஆளுடையநம்பி.

எந்தை யருளா லாழியிற்கா லீர்த்த கராங்கொன் றீர்த்தழைத்த
நந்த வேழ மோம்பியமால் சமழ்ப்ப வாவி நீர்முதலை
வந்து தோன்ற விழுங்கியசேய் வளர்ந்து தோன்ற வமுதொழுது
கந்த மலர்வாய் மலர்ந்தருணங் கண்ணின் மணியை யுண்ணினேவாம். (கக)

ஆளுடைய வடிகனி.

வேத சிரசிற் சுத்தாத்து விதரா சாங்கத் தழுவசைவ
போதம் விலக்கிப் புத்தநெறிப் புகுத்து சிவத்து ரோகங் கொண்
டேத முறுமா லுட்கவலி திரித்துச் சைவ நெறிபரப்பி
வேத மொழிமு கந்தரச்செய் விமலன் கமலத் துணைவிழைவாம். (கஉ)

திருந் தோண்டத் தொகையடியார். (வேறு.)

நவந்தரு பேத மாகி நடித்தரு ணை நென்கள்
சிவன்றனி வருக்கத் தாரித் திருத்தொண்ட ரென்னும் வாய்மை
யிவர்தவே மொன்பா னெண்ணெண் பானெனு மெண்ணுங் காட்ட
நிவந்தசீர்த் தொண்டர் பாத நெஞ்சினு ளிருத்தி வாழ்வாம். (கக)

சேக்கிழார்.

சேன பாயன் கேள்வி மூன்றிற்குஞ் சிறுபி ராயத்
தோனா யாசத் தோதி யிறைமகிழ்ந் தேற்பச் சென்றக்
காரனை யானை யுய்வித் தாட்கொளுங் கருணை ஞான
வீரனைக் குன்றைச் சைவ வேந்தனைச் சேர்ந்து வாழ்வாம். (௨௨)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். (வேறு.)

அருளே மறையே புரிந்தாவி யளிக்குங் குகனே யம்மறைநீத்
தருளே புரிவான் காழியில்வந் தருள்கா லமணர் தம்வாயா
லருளே தின்றி யழிந்தமையி னதுவுமில்லா வெண்ணெயில்வந்
தருளே புரியு மெய்கண்டா னமலக் கமலத் தாளடைவாம். (௨௩)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

சகலா கமபண் டிதரெனுங்கா ரணப்பேர் தாங்கித் தமையடைந்தாங்
ககலா வாறெண் மர்க்கதிப ராயு மடுத்தா ணவம்வினவிப்
புகலா மெய்கண் டான்பதமே பூண்ட தலைமை யருணந்து
நிகமா கமசி வாசிரியர் நிழல்வண் கழல்க ணினைந் துய்வாம். (௨௪)

மறைநாசம்பந்திசிவாசாரியர்.

அத்த னருளா லருணந்தி யடிக ளடைந்தாங் குமாபதிக்குச்
செத்த கட்டை யூர்ந்துபகற் குருடு செல்கின் றதுவெனத்தேற்
றொத்த வுரையே திருமந்தி ரோப தேச மாகவருள்
சத்த னமலன் மறைஞான சம்பந் தாசான் றுடொழுவாம். (௨௫)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

நிலவு திருக்கை யொழுகமுத நிகம ஞான சம்பந்தன்
குலவ வருள வுட்கொண்டு கொற்றன் குடிவீற் றிருந்தருளம்
பலவன் பணிவு காட்டியருள் பாக்கொண் டனைய சாம்பாணுக்
குலவின் முத்தி யளித்தவுமா பதிபொற் றுணம் முளத்தமைப்பாம். (௨௬)

பட்டினத்தடிகள் அரத்தந்தாசாரியர். (வேறு.)

பல்லுயிர் களுக்குந் தந்தையாய் மகவாப் பவித்திடாப் பரன்ம கவாநி
யல்லொழித்தெண்ணீராண்டமர்ந்தருள்வானருந்தவம்புரிந்தவெண்காடர்
கல்லுரு நந்தி புல்லுண வூட்டிக் கவின்கிவ நாமத்தின் பெருமை
தொல்லுல கெல்லாம் விளக்கரத்தர் தூய்சே வடித்துணை தொழுவாம்.

சேந்தமிழ்ப்பரமாசாரியர். (வேறு.)

தமிழே யாண்டு முயிர்க்கிதமன் றருவதலது கற்கசத்தா
லமிழ்தே வரினும் பின்முனித மன்றால் யாரும் யாவும் விழை
தமிழே யாண்டும் பரவுகெனத் தந்தாங் கனைய லியலெனுமா
ரமிழ்தே யருளு மகத்தியப்பே ராசா னடிகண் டுடிக்கணியாம் (௨௭)

தருவணக்கம். (வேறு.)

பலபலமுறையினுணர்ந்தினுமுணரப்பான்மையேன்றனையுமாட்கொண்டு
வலிதினூ லுணர்த்த வன்றொண்ட மணியை வரதமெய் யப்பமா மணியை
மலமுழு தொழித்தா ளாறுமா முகநா வலகுரு சிகாமணி யென்றே
யுலகெலாம்பரவுமொருகுருமணியையுளத்தினுஞ்சிரத்தும்வைத்துவப்பாம்.

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

பாயிரம்.

சிவனருள் வாக்கி னூற்றெழுந் துயர்நந் தித்தடத் திற்சனற் குமாரத்
திவன்பெருங் காலிற் செல்லுபு வியாசத் திண்மத் திற்புகுச் சூதத்
தவன்மடை நெறியா லுயிர்ப்பயிர் ஞானத் தண்பலம் பக்குற வுளமா
மவிர்தரு நிலம்புக் குலகெலாம் புரக்கு மணியநீர்ப் புராணமு வாறே. (க)

பரனுலகவர்க்குப்பொதுவெனமுதலிற் பகார்தநான்மறைப்பொருள்பலவாய்
விரிபுகற் கசுருத் திரவடி வாகி விரவலி னுண்மையோர் வரிதல், வருமறை
வாய்மை துணிந்துல சூய்வா னதற்குப் பிருங்கண மாய்நின், றொருவின்
மெய் விளக்க லாற்சிறப் புடைமை யொளிருமிப் புராணங்கட் குரைப்ப(உ)

வேறு.

அனைய வொன்பதிற் றிரட்டியாம் புராணத்து ளரிசீ
ரினிது ரைப்பது நான்கயன் சீர்சொலு மிரண்டே
வனியின் மாக்கதை யொன்றுவிண் மணியின் மாண் பொன்றே
புனித நீள்சிவ புராணமீ ரைந்தெனப் புகல்ப. (ங)

இன்ன வைந்திரு புராணத்து ளிலக்கமாங் கிரந்த
மன்னி யாவரு மதிப்பருங் காந்தமா புராணந்
தன்னின் மூவிரு சங்கிதை தமிழ்முதற் றகைத்தாய்ச்
சொன்ன தங்கரன் சங்கர துங்கசங் கிதையே. (ச)

இத்த குஞ்சிவ சங்கர சங்கிதை யிடத்தே
மைத்த கண்டனெம் பசுபதி மறைபுகல் கண்டன்
சித்த கண்டனெம் மானயி ராவதே சன்சீர்
மெய்த்த கண்டன் வாழ் பிரகதுத் தியான மான்மியமே. (ஊ)

இனிதி லங்குமச் சிவபரன் மான்மிய மிம்பர்
மனி விளங்கிட வடமொழிக் கடலினும் வாங்கிக்
கனிசி றந்ததேன் கண்டொற் சுவையினுங் கவிஞர்
நனியு கந்தசெந் தமிழினிற் றருகென நவீன்றுன். (சு)

இத்த லத்திலோர் குரிசிலயா ரெனிற்கி னன்பே
கித்த மிக்குளா னேர்வளந் தொக்குளா னினையுஞ்
சித்த நெக்குளான் வாசமெண் டிக்குளா னிதழித்
கொத்த லர்ச்சடை யினிற்றிகழ் கங்கையின் குலத்தான் (௭)

திங்கள் வேணியன் சிவார்ச்சனை ந்யதியிற் சிறந்தோ
ஞெங்கி யற்றமிழ் நூல்பல தெளிதர வுணர்ந்தோன்
றங்கள் வங்கிய வழிக்கியை சைவசித் தாந்தி
துங்க மார்துரைச் சாமியென் றுரைபெயர்த் தோன்றல். (௮)

அவனு டைப்படி மறுதுசெய் வழியஃ தமலன்
சிவனு தற்கனான் வாய்மைமான் மியஞ்சொலுந் திறத்தாற்
றவமி ருத்தழக் ககற்றுபு தூய்மையே தந்து
பவமி ரித்தருண் மெனமனம் பற்றினே னெனினும். (௯)

அவையடக்கம்.

அவையடக்க மாமரபென் றதுபுரிந்த வான்றோர்த மாணே பேணி
யவையடக்கம் பின்னுரைத்தா ரதன்மகிமை யறிந்துடன்சா ரறிஞர் பல்லோ
ரவையடற் றீ ரறியேனா லாற்றுதற்கோ ரறிவுமிலே னாத லாலே
யவையடக்கம் புகன்றிடுகோவதுவிடுகோ வுளந் துணியா தஞ்சி னேனே (௧௦)

ஆயினுமோர் படிதுணிந்தே னணிமணிவா சகப்பெருமா னண்ண லென்னைக்
கயருளா விடினுமொறுத் தாலொன்றும் போதுமெனக் கூறி யாங்குத்
தூயறிஞ ரின்னூலிற் சொற்றொடையா தியிற்பழுது சொற்ற ரேனாந்
தியன நீத்தெனைத்திருத்தித் திருவருட்கே சேர்ப்பொலுந் திடத்தி னாலே.

அன்றிடையாரிகழ்ந்தாலென்புகழ்ந்தாலென்னடியெற்கொன்றாவதின்று,
மீன்றுடையான் றிருவருளேவாய்ப்புடையார் காப்புடையார் மலர்ப்பாதங்கள்,
சென்றுடையீரருள்கவெனத்தெளிந்திரத்தலென்னியல்பாற்சிவஞானச்சீர்த்
தொன்றுடையார்யாவருக்குந் தூவணக்கஞ்செய்தனன்மேற்றொடங்கினே
[னே.

தொடங்கியவிந் தூற்பெயர துலகுசாம் பிகைபாக சுந்த ரேச
னிடங்கொடுவீற் றிருந்தருளும் பெருந்தோட்டத் தத்தீச புராணமென்க
தடங்கொளிதன் றொகை கடவு டம்வாழ்த்துப் பாயிரமே சாற்றுநாடு
திடங்கொடுரு நகர்ச்சீர்தை மிசச்சிறப்புத் திருத்தலமே தீர்த்தழர்த்தி. (௧௧)

இந்திரசுந் தாசருக்க மிலங்கயிரா வதசருக்க மியோகநாதன்
வந்தினைசெய் மாண்புகலா வதிசருக்கந் திருநீற்று மாண்ச ருக்கந்
தந்திரமோர் மூககவி சருக்கம்வா ரணைச்சரு க்கந்தா னென்க
விந்திதழி முடியருளி னிருநான்கேழ் வகையாகி யிலங்குமன்னே. (௧௨)

இன்னவகை பதினேந்து மின்றமிழின் விருத்தப்பா வெழுதாற் தின்மேற்
முன்னியதொண்ணூற்றொன்றாய்த் துலங்கியசொற்றேன் ஞானசுருண்சீலர்
மன்னருளொப் பிலாமுலைபான்மருவிலீற் திருந்தருளும் வள்ளன் மாண்பே
நன்னருளத் துறநோக்கி நகைச்சுவையிக் குறுவரொணு நயப்பான் மாதோ.

தந்திரப்படி பாயிரம். (வேறு.)

ஆய முதல்வன் பெருந்தோட்டத் தத்திச் சுரமான் மியமுலகம்
பாய வன்பிற் கொண்டுவப்பான் பரிவிற்புரிந்தான் நேவைநகர்
மேய புனித வன்றொண்ட விமல குரவன் மாணக்கன்
ஹய காரை நகர்வாழுஞ் சொக்க லிங்க தேசிகனே.

(கக)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் (சரு)

திருநாட்டுச் சருக்கம்.

பொது வளம்.

மணிகொண்ட திருமார்பன் முதலாய வமரரொலாம் வந்து வந்தெம்
பணிகொண்டிங் கருளுகெனப் பரவுதிருக் கோயின் முதற் பதிக ளோங்குந்
திணிகொண்ட பூவுலகிற் திருவளங்க ளெவற்றொனுஞ் சிறந்த தென்றே
துணிகொண்டு புலவரொலார் துதிவாய்மை நேர்காட்டுஞ் சோழ நாடு. (க)

உம்பரார்க் கும்மருஞ்சொ லுலகெலாஅம் பெற்றுலகெ லாமுய் காதை,
யன்பினு லருள்சேக்கிழாரமைச்சாய்ப் போற்றுறுமான் பாரந்த தொன்றோ
நம்பிரா நயந்தாண்ட நம்பிபெரு நம்பியென நமக்கு நன்மை [சோனாடு.
மெய்பிரான் குலச்சிறைமுன் னியற்றமைச்சின் மாண்புமுடைத் தெழிற்

வேறு.

தாருக வனத்தின் முன்னாட் டனிப்பெருங் கூத்தி யற்றம்
போருக குஞ்சி தத்தாட் புனிதனுந் தன்பால் வந்து
பேருகங் களிணு மாறப் பெற்றியி னின்றெஞ் ஞான் றுஞ்
சீருகந் தின்புற் றுடச் செய்வதித் தெய்வ நாடு.

(கஉ)

வேறு.

பூமியிற் புனித பூமிமே லதன்மேற் புண்ணியுந் ஐதவிசு மதன்மேற்
மேமலி யதன்மேல் விண்டுகேத் திரநந் திருப்பதி லைவகேத் திரமே
லாமவற் றதிகந் தமிழ்மறைத் தலமென் றறைவரத் திராவிட சருந்ப்
பாமரு தலங்கண் மற்றவற் றதிகப் பண்பதிச் செம்பியர் நாடு.

(கச)

வேறு.

சோ சோழ பாண்டிநடு தொண்டை துளுவங் கொங்குதீசி
யீழநா டொன் பாண்டித்து மிருதூற் றெழுபா னன்காகும்
வாழி மூவர் தமிழ்ச்சுருதி மன்னு தலங்கண் மற்றவற்றுட்
சூழ விளங்கு மொருதூற்றுத் தொண்ணூ றுடைத்தோர் சோனாடு.

(கௌ)

முன்னம் பலவர் திருவருளின் முறையான் மறைசீர்ப் பதிகமெலாம்
பன்னுந் தலம்பல் லாயிரமேற் பல்கு மளவோ கோவையுறத்
துன்னும் பதிகத் தலமத்தீச் சுரஞ்சார் பெருந்தோட்டம்முதலா
மன்னுந் தலமு மளப்பின்றி வயங்குஞ் சீர்த்திவ் வளநாடு. (௬)

வேறு.

திருமுறை கண்ட சோழர் திருமகற் றேர்க்கா லூர்ந்த
வருமுறை நீதிச் சோழ ரனபாய ராதிச் சோழர்
பெருமுறைத் தெய்வச் செங்கோல் பிஞ்ஞக னருள்வி ளக்கந்
தருமுறைச் சைவ மோங்கத் தழைப்பதிச் சென்னி நாடு. (௭)

தமிழ்மறை தந்த செல்வர் தாம்பல நாடுஞ் சார்ந்தத்
தமிழ்மறை தந்தா ரேனுந் தன்னிடை முழுதும் வைத்தே
தமிழ்மகி ழிறைகை யொப்பஞ் சார்தர வெளியிட் டெல்லாத்
தமிழ்மறைத் தலமுஞ் சீர்ப்பத் தந்ததிவ் வந்தண் ணாடு. (௮)

பொன்னிமா நதியின் சார்பாற் பொன்னிநா டென்ப தொன்றோ
பொன்னெலாம் புவன மெல்லாம் பொருவறப் பொலித லானும்
பொன்னிநா டரிதி றத்தும் பூவினும் விழைந்தெஞ் ஞானம்
பொன்னிவா சத்தி னானும் பொன்னிநா டின்ன நாடு. (௯)

இப்புவி நாட்டிற் கெல்லா மிடையமர்ந் துயிரீ தென்னு
மப்பரி றலோர்ந் தந்நா டனைத்தூந்தன் சென்னி மேற்கொ
டிப்பிய மகிமை வாய்ந்த திண்மையாற் சென்னி நாடென்
றெப்புவ னங்க ளும்போற் றிருஞ்சிறப் புடைத்திந் நாடு (௧௦)

எத்திசை நோக்கி னுங்கட் கிதமுஞ்செய் பைங்கூழீட்ட
நித்திய நதிக ளோட்ட நிறைமலர்ப் பொழில்க ளீட்டஞ்
சத்தியப் பொருட்டே வாரஞ் சாற்றுநந் தேவ கோட்ட
மெத்திய பொலிவு காட்ட விளங்குமிவ வளங்கொணாடு. (௧௧)

தேட்டமன் சீவா தாரஞ் சீவன முதன லேனை
நாட்டக நாணச் சீவ நதிகள்பற் றலவெஞ் ஞானறு
மோட்டமன் னுயிரி லைப்பண் புற்றிடு குறிகொ லென்ன
வீட்டமன் னீர்நா டென்பே ரெங்கணுந் திகழ்மிந் நாடு. (௧௨)

எங்கணுங் கழனி மல்கு மெங்கணுந் துழனி பல்கு
மெங்கணு நெற்போர் நல்கு மெங்கணும் பொற்பே புல்கு
மெங்கணும் பாவ னங்க ளெங்கணும் பாவ னங்க
ளெங்கணும் பாவ னங்க ளெங்கணும் பாவ னங்கள். (௧௩)

எங்கணு மருவி யோடு மெங்கணு மருவி நீடு
மெங்கணும் பன்ன சால யெங்கணு மன்ன சாலே
யெங்கணு முழுவ ரங்க மெங்கணு முழுவ ரங்க
மெங்கணு மாண்டோட் டங்க னெங்கணு மாண்டோட் டங்கள். (கச)

மலைவளம் பரவு முல்லை மலைவளம் விரவும் பண்ணைத்
தலைவளம் பொலியு செய்தற் றருவள மலியு மேதாந்
கலைவள முழங்குந் தையக் கவினவளத் தழங்கு ஞான
நிலைவளம் பேரின் புட்டி நிறைவள நீர்நா டெங்கும். (கதி)

போற்றமிழ் பெருஞ்சீர் நாட்டுப் பொதுவளம் விரித்துக் கூறு
மாற்றலின் றென்குகிங் கென்பா ரறைகமற் றதற்கு நாணே
னேற்றுமுற் றிசைக்கப் பெற்றா லெத்தகை யோர்க்கு முற்றா
மேற்றுணை மழைச்சீர் ஈரங் தெரிந்தவா லினம்ப லுற்றேன். (கக)

மதுவளம்.

வானிறச் சத்து வான்மா மாணுற வானி லேகி
நீளிற வுயிரி யுண்டங் நிலையிற் தமசு கித்தாற்
போளிற மாநி றத்தாய்ப் போந்திரா சதஞ்சார்ந் தாங்குத்
தானிறஞ் சேந்த சம்பை சார்ந்துவிண் படர்ந்த கொண்டல். (கஎ)

படர்முகி னிலையில் டொல்வப் பற்றின ரகத்தை கூறு
மடமிது குணத்தி ணர்த்து மாண்பினர் முன்பாற் சையத்
து வரை சார்ந்தன் றெயு தகங்கழன் றமைந்து பண்ணைத்
பாடாடர்மலக் கழன்று தூய்மை துண்டியி னென்ன மன்னும். (கடி)

மலைச்சிரஞ் சார்ச் சந்த மலினமற் றெனிர்த லன்பர்
மலைசு தனைச் சூருவான் முன்ன மாசுநீர்ந் தெனிர்தன் மாணு
மலைக்கவனீர் முற்றுந் வெறுநித் தனித்தந்தார்ந் தருச்சிப் பெரங்க
ளலக்கொடற் றபாத முற்று மாற்கினி தலித்தன் மாணும். (கக)

சென்னி மிர் சைய வெற்பிற் செல்லுங்கா லிறு மாந் தெய்தி
யன்னதை யறித்துப் பெய்தாவ் கமைந்து வீழ்ந் திலங்கு தெற்ற
மின்னருன் மெய்கண் டான்பா லெய்தரு ணுந்நி யாண
வந்நிலை விஞ்சு மிக்கிழ் வணங்கிய நிலைமை காட்டும். (க௦)

மேகத்தின் றாநீர் சைய மேவிப்பல் ஸருவி யாறென்
றாகித்தொல் லுலகம் போற்ற வாங்குற ஸரு மறைக்கு
சோகத்தன் றன்பாற் சத்தி யியைபிறபல் ஸருவா யாவி
சோகத்தை நீங்கி யுய்வான் றேன்றுதல் போலு மன்றே. (கஉ)

பேறு.

சைய கிரிநின் றொழுக்குவி தளவத் தொடைய னிரைபுரைபு
முப்ப வியலா துடனொழுகே னங்க னொலிவண் டுனமுறமுழ
பைய மயில்க ளாமர்வெய்கை பரவின் திரபு சுகன்றுணையுந்
செய்ய வத்தீச் சரலிங்கஞ் சிவனு மனைய திருமலைவய. (கஉ)

வேறு.

கொங்கைநின் நிழிபால் கண்டு தெவிட்டுறக் குடிப்பா னூர்வ
மங்கண்மிக் கோடிச் செல்சே யாமென வாங்காங் குள்ளார்
தங்கநுண் மகிழ்ந்து சென்று சையவெற் புச்சி நின்று
மிங்குல சூய்ப்போது நீத்தங்கண் டின்பு கூர்வார்.

(உ௩)

இராவணன் கயிலை மாண்போர்ந் திற்கொணர்ந் துய்ப்பான் சென்றான்
பராவுமிந் நாட்டார் சையம் பல்வடஞ் சேர்த்தொன் றாக்கி
விராவியீர் கின்ற ரென்ன மேற்பல வருவி யொன்றித்
தராதலத் தேகு பொன்னித் தண்கரைச் செறிவர் பல்லோர்.

(உ௪)

சிவனிடத் தகில மீன்ற சிவையுறு மியலா லாவி
யெவைகளு முய்வான் போது மின்னருள் வெள்ள மென்னச்
சிவனுறு சைய வெற்பிற் செல்லுறு செயலா லாவி
யெவைகளு முய்வான் போது மனியகா வியி னீத்தம்.

(உ௫)

வாலநத் தூர்சி றப்பால் மரைமல ரயனை மாணும்
பாலனத் தபிலி ருத்தி பயிற்றலான் முருந்த னேருங்
சாலனத் துறச் சென் மாண்பாற் கண்ணுதல் விழையுந் தென்சொற்
சிலந் றவன்க மண்ட லோதகந் தேக்கு பொன்னி.

(உ௬)

வேறு.

அபணகரமர்ந்தோரசுவேண்டுறச்சென்றவிரச்சடைத்துஞ்சியோர்முனிவாய்த்
துயருநப் புகுந்து மிச்சிலாய்க் காதிற் றேன்றியென் படலேசேர் கங்கை
மயலுறச் சிவன்பால் வைகியோர் முனிந் மண்டலத் துற்றொரு கோட்டிக்
கயமுவர் தெழுக்கநத்தம் புகுந்த கவின்கிசு சிறப்பதுப் பொன்னி. (உ௭)

இயலீபிளிப்பளிங்கொத்துமலைத்தேனையெழின்முலைப்பாறயிர்நெய்யை
வயலினிற் கருப்பஞ் சாற்றின யீர்த்தவ் வண்ணமா யேழுெனக் கடல்சார்ந்
தயர்வகன் றதுவா யகமகிழ் பொன்னி யைம்மலஞ் சார்ந்தவை யாய்ப்பின்
னுயவருள் சிவன்ற னுநீஇச்சில மயமா யுடங்குவாழ் புற்கல.ரொக்கும் (உ௮)

குறிஞ்சி.

குன்றுறழ் புயமேல் வள்ளிமென் கொடிமுன் குலவிய தருநலங் குறித்தோ
குன்றுறழ்நாற்கோட்டிபந்தன திடப்பூங்கொடியினவளர்த்தமைகுறித்தோ
குன்றுவர் தன்னே வந்ததூர் தந்தை குன்றலிற் கொண்டதுங் குறித்தோ
குன்றுதோ ருடுங் குமரனக் குறவர் குலந்தொழ வமர்வது குறிஞ்சி. (உ௯)

உயர்பொரு ளெனமே வாதிற் றுள்ளொள் ளொளிமணி யாகிக ளொ
யுயர்வெனத்தினைமுன்விதைத்துறுபயன்கொண்டுதுபெரிதெனதுகர்ந்துவ
ருயர்மறைமுடிமேலரசுலீற்றிருந்தாங்கொளிர்சைவமேற்கொளுழின்நிப்பா
யுயர்வெனக் கொடுத்த தம்மத மேற்சென் றுண்மைநோக் குரணிலார் போல

காளத்தி யணுக விரண்மல வலியைக் கடிந்தெனத் தடிந்தெறு ழியைமுன்
வாளிற்கண் ணப்பர் வதக்கித்தம் போதம் வழங்குதல் விளங்குற வவ்வு
ஊத்தற் களித்தாங் திறவுள் வேட்டத் தாதியிற் பட்டவே னத்தூ
ஊத்தணமலர்ச்சேவடிக் குகன்றிருமுனலம்பெறப்படைத்தனந்மப்பார்.

குன்றவர் மகளி ருடுப்பன குழைகள் குலவுகா தடுப்பன குழைகள்
வென்றிகொள் விழிகண் டிரிவவு முழைகள் வியாக்ஷ மடுப்பவு முழைகள்
ணன்றொளிர் தரா முகுப்பன கழைக ணங்கையர் மொழிகளுங் கழைக
ளொன்றுபல் வருவி தருவன மழைக ளு ம்பாரின் நிழிவன மழைகள். (௩௨)

இறவுள ருழையி னுழையுரி நாக மேழைய ரல்குல்பைந் நாகம்
பொறைதரு மொண்டூண் முலையினை நாகம் புயலெதி ரொலிப்பது நாகஞ்
சிறுமிய ருதைப்ப மலர்வது மசோகஞ் செயல்வகை யெவைகளு மசோகம்
விநன்மயி லூர்தி விழாக்கொளுள் விசாக மிசைவதை வனத்தவி சாகம் +

அழகிய திருச்சிற் றம்பல முடையா ளென்றருட் கைபெழுத்த மைத்தாங்
கெழுதிய சுருதிய ருளிய மணிவா கீசர்வா கீசர்சந் தரர்நங்
கழுமல மணிமுற் பெரியர்தஞ் சுருதிக் கண்ணெடுத் தேத்துகண் ணப்ப
முழுமணிதருமிய்வனசரகுலச்சீர்மொழியின்முற் றுறுங்கொல்பல்லுங்கங்கள்.

தங்குலமுதலென்றெங்குபேரார்வந்தழைத்தெழக்கண்ணப்பரிணைத்தாட்
பங்கயம் பரம்ப ரைப்பணி புளிந்தர் பரவுமக் குறிஞ்சியிங் கொய்து, துங்க
வெற்பெறுமபீச் சரஞ்சிரா மலையே தூயவாட் போக்கிரத் தின்முன், னெங்
கணு யகன்வாழ்மலைத்தலம்பலகொண்டிலங் குமலிசைப்பதெங்கிதன்சீர்.

புல்ல.

அண்டர்தற்பொருட்டேபாற்கடல்கடைந் தாங்காலத்தாலாலமிட்டலைத் தவ்
வண்டரோடமல னரு ரினு லமுத மளித்தன மயர்க்கவவா நன்றிவ்
வண்டர்தம் பெண்டிர் பாத்ருடங் கடைந்தா ரமுதெமக் களிப்பரா தலினிங்
வண்டர்வாழ்நிலவே ம்புதலகடெனமக்கென் றுழிமாலளிப்பதுமுல்லை. (௩௩)

பன்னெறிகளையுத்தழுவுமபொதுச்சைவபசபதியுண்டன்பொற்பொதுவன்
றுன்னுயி ருடனு யியக்குபு கருமந் துப்பயித்தாங் கிதம்புரி தொழில் போ
லின்னிலத்தண்டர்பொதுவர்பல்லான்மேய்த்தியுக்கலாற்பசபதிப்பெபர்பெற்
றங்கிரையே கு மிடந்தொறு முடன்சென்றவை புசிப்பித்திதம்புரிவார். (௩௪)

குடத்தியர் கொங்கைக் குடத்தியர் துத்தக் குடத்தியர்நடத்தியற் குடத்தன்
குடத்தியல்பான்முன்னெடுத்தியல்கரந்துகுடித்தன்னடித்தனர்முன்னேறர்
குடத்தியல்பான்முற் குடத்தினர்நாமேகொடுத்தருள்பெறுதுமென்றாக்குக்
குடத்தியல்பான்முற்கொண்டியர்பூவைகுலவுறுநெறியினேருவரால். (௩௫)

திடத்துறு லிறகிற் றீயெனப் பாலிற் றிகழ்தரா ரெய்யென மறைந்தெவ்
விடத்தினு றிறைந்த சிவனெநாங் காணே திதுவென வரசுகொல் சுருதித்
தட்பொரு ணைர்காட் கெரெனப் பொதுவா தா ரரணியைக்கடைந் தும்பால்
குடத்தியர் கடைந்து மாயராய்ச் சியரென் குறிப்பொரு ணனிவிளக்குவரால்.

பூவைதன் னடிமே லரவினஞ் சூழப் புடையிறுல் வெண்மதி பொருந்த
வாவின்ம் பொழிபா னிலனொம் பரவ வாயிடை நிறலவ் வாயி
தூவலா பரித்த கரண்பயோ தகிமேற் றுலங்கர வணையுற றுணையு
மோவற வங்கண் மேவுபல் ணண்ட ருவன்பரி சனங்களை யுறழ்வார். (௪௦)

+ கிவனத்து அவி—மலைநெற் சோறு. சாகம்—காய்வகை.

பூவையர்மலர்ப்பூங்குழல்கள்பைம்பூவைபுகன்றிடுமொழிகண்மென்பூவை
தாவற நாளும் வளர்ப்பர் நம்பாவைச் சாற்றரும் வடிவு செம் பாவை
கோவமென் றயிர்க்கு மதரவாய் கோவை கூடியின் புறவந்தங் கோவை
மூவரி னிடைய னுயதங் தேவை முன்னிவாழ் வுறலவர் தேவை. (சக)

சைவமந்திரமென் றுலகெலாமுணர்ந்துதலைசைக்கொண்டெவந்திறைஞ்சுந்
தெய்வமந் திரமூ வாயிர முலகர் திருந்திய மொழிந்தருண் மூல
ரெய்வமந் திரமூட ருன்னுயி ராமைந் ரெழுத்திசை பரப்பிவென் னொளியே
செய்வமந் திரவே ி யழைத்தவா னுயர் திருக்குலத் தவரிவ ரம்ம. (சஉ)

உலகெலா முயத்தென் மறையமு தூட்டி யோம்புவா ிச மாதாவுக்
கலகிலாப் பொதிசோ றளித்தபைஞ் ஞீலி யாங்கிடர் கலகென வுமைபொன்
முலையிலா வமுதுண் டருண் மணி பதிக முழுதரு ணெடுங்கன முதலா
நலனுலாந் தலம்பந் பலதனில் வாய்ப்ப நற்றவம் புரிந்தது முல்லை. (சஉ)

மருதம்.

இந்நிலத் துதித்த தெங்குடி காதி யாவுமொண் சாலிவன் பயிரு
மெந்நிலத் தணியாய் விழிக்கெலா மின்பா யியன்மகா திகட்குத வியுமா
நந்நிலத் தருக்க ளாலுயிந் நலங்க ணமக்கிலே யெனச்சுரா திபனிச்
செந்நிலம் வளர்க்குந் கடனெமக் கென்றே சிறப்புறப் புரப்பது மருதம்(சச)

வேறு.

உயிரென வெழுத்தோ ரைந்தை யுடை மையா னெசர்வே தம்மே
யுயிரென நான்கு வேதத் துட்சிறந் தொளிரு மாபோ
லுயிருடந் குயிர்நி லைத்தா மோதன முதவு நீரா
லுயிரென நானிலத்து னொளிரவது மருத மொன்றே. (சக)

பூவனமணம்போல் யாண்டும் புணர்சிவ சத்தி யின்பாற்
பாவன வருளின் வெள்ளம் படர்ந்து பாண்மை போல்
மாவன முகில்குழ் வெற்பின் வந்தொழு கருவிப் பொன்னிச்
சிவன வெள்ளம் பல்காற் றேக்குபு செல்லு மெங்கும். (சக)

தாயர்தம் முலைக்கு டத்துத் தந்நசைஇ யுண்ண வோடுஞ்
சேயர்க ளென்னப் பொன்னிந் திருநதி நீத்தங் காலிற்
பாயவந் தூர்க டோறும் பல்குபல் லுழவ ரன்ன
தூயவா ரமுத மாங்குச் சூழ்வயல் வாய்மடுப்பார். (சஎ)

சைவரைக் கண்டு முட்டிச் சாற்றயான் கேட்டு முட்டென்
றிவ்வுரை புகல்வேந் துள்ள மெனக்குழை யாவ யற்கட்
செவ்விரீர் புகலுங் காழிச்சேயருந் வெள்ளம் புக்க
வவ்வா சுளநெ கிழந்தாந் கணிலிலந் குழைந்த தன்றே. (சஅ)

ஏத்துணை மாறு பாட்டி னிளரூறுக் கொடிய வன்மைச்
சித்தரே யென்னி னும்போ தித்திடு சிவசான் சர்வ
சத்திமா னென்னில் யாரே தப்புவா ரொப்புறம
லீத்திறந் காழிவாழ்வா ளினகிய வரசாந் கண்டாம். (சக)

காழிவாழ் வருட்கை தீண்டக் காவலன் குழைந்த நெஞ்சி
லாழ்மவ வினைமுன் போழும் றறிவொளி யெழுத்தீர் தாங்கு
மேழிகொண் டெழுவர் பஸ்கால் வியனில முழுத சாலில்
வீழ்மணி யெழுப்ப ரம்பு மீதுகைத் தொப்புச் செய்வார். (௧௦)

கவுணியர் குலதீ பம்பால் கமழ்திரு வாய்ம லர்ந்து
சிவமணி மந்தி ரச்சொற் றெளிப்பவத் தென்னர் கோமா
னவிருளத் துநீஇமு னைத்தாங் கந்நிலத் துழுவர் சொற்க
ஞவகைமிக் குறத்தெ ளிப்ப வுடன்முனைத் தெழுந்து பஸ்கும். (௧௧)

வழுதியர் கோனு ளஞ்சார் மந்திரச் சொன்மு னைத்தாங்
கெழுசிவத் துமையின் பைங்கே ழிலங்குத வென்ன வித்து
முடிவர் சொன் முனேப சப்புற் றோங்கின் றுவகெ லாழற்
தொழுசிவம் பணியா தியார்க்கு மெனுமறைத் துணிபு ணர்த்தும். (௧௨)

அகத்தொளிர் சிவம்ப ரார்த்த மாப்புறத் தினுந்தா பித்துச்
செகத்துயப் பேணுஞ் சைவா சிரியர்போ னுற்றங் காலி
னகத்துறு நாறு கைக்கொண் டப்புற நிலந்தா பித்துச்
செகத்துய வழுவர் தத்தஞ் சீவனிற் பேணல் செய்வார். (௧௩)

தெளிபரி பாகர் நெஞ்சிற் சிவமுதல் விளக்கம் வாய்ப்ப
வினோ புயின் பமுதண் டன்ன வசத்தராய் விளங்கல் போல
வளநிறை சொல்வி ளம்பி மள்ளர்மங் கையர்கண் மாந்தி
யளவறு சொல்வி ளம்பி யவசரா யிவையு ரைப்பார். (௧௪)

நெருநல்யான் வருவீர் நாளை நீவந்தோ மவன்றன் சென்ற
னொருவன்வந் தார்கண் மற்றோ ருற்றன நெருது ின்றன்
வருகளை வளர்த்தார் சாலி மள்ளர்கள் பிடுங்கிற் றென்பார்
மருவிடந் திணைபால் கால வழக்கம்பார்க் குணர்த்து வார்போல். (௧௫)

வருகவென் பாரை யெம்மைப் போகென வழங்கிற் றென்னென்
றருகுநீஇச் சினப்பர் மேல்பா லழைத்தல்கேட் டெதீர் பிரர்சி
விரைபொரு குத நோநீர் விளித்ததென் பழந்தா வென்பார்
பரியமாங் கனியெனா த்தென் பழுமுதிர்ந் தனச வைப்பார். (௧௬)

கோதறு வெண்க டற்கட் குடியன்காப் புறமா லன்னான்
காதலன் பிரமன் போதின் கட்குடி யன்மற் றெங்கள்
சாதியே தால மேலாத் தலைக்கொரு நீர தாகுந்
தீதினஞ் சாதிபோணஞ் சாசியார் திறத்தின் றென்பார். (௧௭)

சிவமுத லொளிரு ளத்து வாசனா மலஞ்சேர்ந் தாலை
தவிவெழுத் தறைந்து சேட மறக்களைந் தப்ப யன்கொள்
பவரென விடையி டைச்சார் பஸ்களை கட்டுச் சாலி
யவகையி னுயிரின் மேலு முழுவரின் புறவ ளர்ப்பார். (௧௮)

தன்னருண் மந்தி ரச்சொல் சார்நெடு மாறருள்ளத்
தினனருட் சைவப் பைங்குட முழிவிறச் சண்பை வள்ளல்
பின்னரும் பதிகத் தெண்ணீர் பெய்தலி னுழுவர் சாலி
நன்னிலை புறநீர் செவவி நாடினின் றுய்ப்பார் பின்னும்.

(இக)

மேனிமிர்ந் தெழுபைஞ் சாலி வெண்கதி ரீன்று முற்றி
வானிறம் பசந்து பொனமை மரீஇப்பழுத் தவ்வி யத்த
மானின்றுக் குணவி யத்த மற்றவற் றாலீசன்பா
லானம் ருருத்தி ரன்மா லயன்வருந் தோற்றங் காட்டும்.

(சு0)

பணியுமா பணியே யென்று பகர்தரு சுருதி வாய்மைத்
துணிபுநேர் காட்டி யாங்குச் சொல்கதிர்ப் பரம்பொ ருது
மணிநெடுந் தலைவ ணங்கி வயங்கல்கண் டெழவ ரன்ன
வணிநிலம் புரக்கும் வேந்தி னருணினைந் திறைஞ்சிச் சூழ்வார்.

(சுக)

கதிர்விசும் பிறைவ னேகண் காணமா கம்மே லோங்கக்
கதிரரிந் தரிசி டத்திக்கனவரை யெனவு யர்த்தி
மதியணி புனிதன் சொன்ன மலைவளைத் தாங்கந் நெற்போர்
மதியணி மலைகள் சாய்த்து மாடெலாம் விரிப்பார் மள்ளர்.

(சுஉ)

வேறு.

எனதுபுன்மொழியென்றிகழ்ந்திடாதுள்ளமியைத்தயிராவதநாதன், புனித
மான்மியங்கொண்டின்புழும்பெரியர்போலரிப்பரப்பிலேற்றினங்க, ளினிது
கைத்தொதுக்கிப்பலாலம்பொங்கழிகாற்றினினனிதுற்றிலென்மண்கொண்
டனையமான்மியம்பக்குவர்க்குஞ்சொல்லவர்போலறுவகைபாத்தளித்தவப்
[பார்
களிகளின் மூன்றே சிறத்தன வவைமும் கருதுபல் சிறப்புடைப்பொருள்க்
ணனியிரு வளனும் பொலியுமிப் பணியே நாலவாசொற் பதிகங்க ணனிசா
ரனகவண் புகல் கமலையீ ழியை யாறிடை மருதுபொற் கோயி
லினையன தலம்பற் பலவுள் வம்மா விற்கிலப் பெருமையா ரிசைப்பார்.(சுச)

நெய்தல் வேறு.

ஊனை நிலங்கட்க சத்பருரித் தியல்பன் றேனு மினித ளிப்பார்
யானை நிலமின் னதற்குரிமை யியல்பி னுடையே லீதல தூஉ
மேனை தனையை யீண்டு தித்தாள் விழைந்து மருகா யிவண்ம ணந்தா
ஹனை யுடையா னெனவருண னாவ மிகப்போற் றுவெந்தல்.

(சுகி)

புறவ முகந்து போற்றினன்கான் முளைபோற் றியமுந் நீர்த்தேவை
நறவ முகந்துன் னுறுமலர்ப்புன் னாக மூல நறுநிழலிற்
சுறவ முகந்து லங்குமருப் பூன்றித் தொழுது முன்படைத்த
நறவ முகந்துண் பரதர்பரத் தியர்க னாளு நனிகளிப்பார்.

(சுகசு)

கலைநீர்க் கடலு ளாழ்பொருளுட் கண்ண னேக்கி யெடுக்குநர்போ
லலைநீர்க் கடலு ளாழ்துவர்சங் கார மாகி குளித்தெடுப்பார்
கலைநீர்க் கடலு ளாழ்பொருளுட் கரைகீ டர்க்கு விரிக்குநர்போ
லலைநீர்க் கடலுட் பொருள்வாரிக் கரையின் விரிப்பா ரப்பரதர்.

(சுகௌ)

இனைய நிலக்கோ ரின்றமகன்சோங் கிருநீ ரியக்கிச் சிறுருடன்போய்க்
கனையின் படுத்துப் பொருள்கொணர்தல் கலனூர் தருள்வெண் காட்டடிச
டனைய ராய மகாலிங்கர் சாரு மகாரோ டிறொருமீன்
முனைய வடிவைத் தறிப்பொருகண் முதிர்க் கொணர்ந்த செயல்காட்டும்.

பிரிவி னிரங்கு நரைநோக்கிப் பெரிது மிரங்கு முத்திமதன் .
முரசு மாயு மவன் றுவச முழுமீன் குவால்கண் டிகக்கவித்துத்
திரித வெவனா மெனவிலுந் செகுப்ப * வாரி னிலையென்போழ்ந்
தரிவை மாறெங் கண்ணிணைநே ரகமெங்கு கேகிற் றெனச்சிரிப்பார். (௬௯)

வெள்ளி மலையொன் றேவடபான் மெவந் தென்பாற் காளத்தி
யுள்ளிட் டோங்குஞ் சிலநூல்கொண் டினர்வ வீண்டோ வாயிரமா
வெள்ளி மலேநேர் காண்டமென வியந்து றீணந்திவ் வுலகுப்பவா
ஊள்ளி யோபல் லுப்போங்க லுமண் ரமைக்கு மிடம்பலவால். (௭0)

எனைய சுவைய் பொருள்களுமீ தின்றி யமையா தெனச் சிறந்து
மனைய வுப்போங் கலைத்தலைசாய்த் தறலிற் சரைப்பார்க் களிப்பாரஃ
தெனைய பொருளோங் கினுந்தாழா திறுமாப் புறுவார்க் கறிஞறியே
லனைய ரிறைவொன் றிலாதிருமாப் படைவார்க் கந்தோ வறைவாரார். (௭௧)

அமல னமலைக் கந்தாங்கத் தருள வதன்பி னவனருளா
னிமல னாஞ்சந் தானுபமன் னியன்கும் போற்ப வன்னாரை
யுமைசேப் நம்பி சேக்கிழா ருமாப தியைமுன் னோடுகழ்ந்த
விமல வதிபத் தரின்குலத்தோ ரிவரே லினிராம் விளம்புவதென். (௭௨)

அனக னுடனா யகஞ்செவிகண் ணவன்பா லாக்கிச் செல்பொழு துந்
தன தன் றினத்தன் வசத்தீர்த்த தண்பு காற்சாய்க் காடுபல்ல
வனமா முல்லை வாயினெய்தல் வாயில் கல்கை யத்தீச
மனவாழ் பெருந்தோட் டம்முதற்றே வார தலங்கா வயங்குமியன். (௭௩)

பாலை.

சூறிஞ்சி முல்லை திரிந்திடைநற் குணமாண் டிச்சிப் பொழுதானதா
யிறந்து படினுஞ் சரலிலப்பே ரியைந்தம் பணத்தி கோட்டமரீஇச்
செறிந்து வாகை யீந்தபுரீராத் திரிஞ் ராரீம் பாதுகனால்
லிறந்தபயன்பற் பலவார்க்கு மேவ ளுள்க்கும் லிறந்பாலை. (௭௪)

தினையபக்கம் வேறு.

வரைவெடிமுத் தினமுறவா மலகபல மான்கனறின் வந்துதாக்க
ந்ரையினிந் தோடுறமா னிறமேதி வயல்புகமே னிமிர்பாய் வானே
திரையுழக்க வளைகழைமோ திடத்தரளம் விளமோதத் தீம்பழங்கஞ் காட்டும்
விரைபுகபோதகமுதைப்பவெரீ இத்தினையேய்ந்ததந்திணை கள்விரவல். (௭௫)

வேறு.

பத்திரல னறிவுதன லிசேட சேடப் பள்ளியின்மேற் பாற்கடலிற் பள்ளி
கொண்டோன், பத்தினியாய்ப் பாணமா யூர்நி முன்னுப் பண்புறுமா லுரத்தா
சற்பயில்வுங் வேண்டா, தத்தருவா னிகுமணிமுன் னாய வெல்லா மவ்ரு
வணை யரசும்வெறுத் தருட்டியா கேச, னிக் கரைபுக் சாருர்வீற் றிருத்த லந்
நாட் டின்னசையே விதன்பெருமையிசைப்பார் யாரோ. (௭௬)

ஆதிருவிருத்தம் (௭௭)

திருநாட்டுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

திருநகரச் சருக்கம்.

உலகமெலாம் பற்பலவுண் டெய்யான மெவையுமிதற் கொவ்வா தென்பான்
பலவளனீன் வகலமெலாம் பன்முறையு நனிபார்த்துப் பார்த்திவ் ஐரை
யுலகமெலாம் புகழ்பிரக துத்தியா னம்மெனமுன் னுரைத்தா னம்ம
பலவளனுஞ் செறிசுவர்க்கபதியாஞ்சுந்தரனெனில் யாம்பகர்வதென்னே(க)

பொதுநகர் வேறு.

பொன்மை சான்றபன் மாடங்கண் மிசையெலாம் பொற்ப
லின்மை சான்றவச் சிரமணி பதித்தொளிர் வித்தான்
முன்மை சான்றகண் ணுதலரு ஞருவென மொழியு
நன்மை சான்றது திருப்பெருந் தோட்டமா நகரம். (உ)

அங்க நீன்மணி மாடங்கண் மரகதச் சுடர்ப்பொற்
பைங்கண் மாடஞ்சொற் பயிர்களைஞ் ஞான்றும்வாழ் பழை
மெங்க ணும்பசுந் தொளிர்ந்தவா னிமாசல மீன்ற
நங்கை போல்வதத் தீச்சுரப் பெருந்திரு நகரம். (ங)

கயமு கத்தன வாடலை வளைத்தவக் கவினாற்
கயமு கத்தன வாடலை வளைத்தவக் கவினாற்
னயமி சூத்தவா தாடிய கணைசன்போ ஞடு
நயமி சூத்தது திருப்பெருந் தோட்டமா நகரம். (ச)

இச்செய்யுளின் முதலடியை, “கயமுகத்தன் அங் ஆடலை வளைத்த” என்
றும், “கயம் முகத்து அன ஆடு அலை வளைத்த” என்றும் பிரித்து,
முறையே கயமுகாசுரனது அந்த வெற்றியை மடக்கிய எனவும், லாவ்
கனிடத்துள்ள அந்த ஆடுகின்ற அலைகள் வளைகளை யுடையனவாகிய என
வும் இரண்டாமடியை, கயமுகத்தன் ஆர் தலை வளைத்த என்றும் கயம் உக
தன வான் தலை வளைத்த என்றும் பிரித்து, யானை முகவினாயகனுடைய
ஆளுதலைத் தன்னிடத்துக் கொண்ட எனவும், இழிவுகெடப் பொன்மொ
ளியை இடந்தோறுஞ் சூழ்வித்த எனவும் பொருள்கொள்க.

மலைவி லாந்துதல் பார்ப்பதி கண்மணி யெனலாற்
கலைவி லங்குமா கரவான் காதல மாண்பா
ஹலகெ லார் தனி மொழியினோர் குமரனை யொக்கு
நலனி றைந்தபல் வளத்ததத் தீச்சுர நகரம். (ரு)

இச்செய்யுளின் முதலடியில், மலைவில்லார் நுதற்கண்மணி பார்ப்பதிகண்
மணி யெனத் தனித்தனி கூட்டி முருகனுக்கும், மலைவு இல்லாதவர்கள்
நுதலுகின்ற பாரிலுள்ள பதிகளுக்கும் எனலால் என்று நகருக்கும்,
இரண்டா மடியில், மான் விளங்கும் மா கர அரனது புத்திர மாண்பாலென
முருகனுக்கும் கலைகள் விளங்கும் ஆகா மென்மையை யாவருங்காதலிக்
கின்ற மாண்பாலென நகருக்கும் பொருள்கொள்க.

வீதி யெங்கணும் விழாவணி நாடொறும் விளங்கும்
வேதி யெங்கணும் வீதிகோத் திரநலன் விரவும்
புதி யெங்கணும் புறத்தகத் திருளறப் பொலியுந்
சோதி யெங்கணும் துதைதரு திருப்பெருந் தோட்டம். (சு)

§. தனிமொழி—நிருபபதம்

வேத னூவினும் பாரதி வீற்றிருத் தருளும்
மாத வன்னித யத்தினுந் திருமகன் வர்மும்
போதை யார்கணின் ஞானவண் மகண்மிகப் பொலியு
நாதன் வீற்றிருத் தருளும்த் தீச்சுர நகரம்.

(௪)

இத்தி ரன்னய னித்திரை கேள்வன்முன் னிமையோர்
வந்து வத்தயி ராவத நாதனை வணங்கித்
தத்த யிட்டகா மியம்பெறி இ வாழ்பெருந் தகைத்தா
னத்தி நாயக னமர்பெருந் தோட்டமா நகரம்.

(௫)

உம்ப ராதியா வருந்தினம் புதுதலா லுமைசே
ரும்ப ராதிப னருந் கொடு போதலா லுலக
நம்பு தூ*லந்த மாதியென் சொற்பொரு ணவினு
நம்பி ரானமர்ந் தருளும்த் தீச்சுர நகரம்.

(௬)

செறியி னீங்குவ கதிர்களே மாடநீ ணிரையா†
லறிவி னீங்குவ முலைகளே யறப்பணைத் திடலாற்
செறியி னீங்குவ கழறரு காய்களே செலுத்துங்
குறியி னீங்குவ யாங்கணும் பூங்கணைக் குலமே.

(௭)

மெலித்தி ரங்குவ மணிச்சலை மெல்லியர் னுசப்பே
கலங்கு நீரது காவிரிப் புதுப்புனற் கதிப்பே
விலங்கி யோடுவ வடைந்தவர் மிடைந்ததீ வினையே
கலங்கு லாவிய திருப்பெருந் தோட்டமா நகரம்.

(௮)

வேறு.

பொழில்கள் கீழ்ப்பெப் புதுற வாறுபோய்க்
கழனிசென்று கதிர்விண் ணெழுப்புமா
லிழிவு செய்தார்க் கெதிர்செய் வலியிலா
ரொழுகி யேனைய ராலங் குளுற்றல்போல்.

(௯)

தவள மாடமேற் சார்மதி வானதித்
திவள் வளைப்பொரும் வெண்டூர னைச்சிகைப்
பவள மாடஞ்செங் கஞ்சகப் பாகன்வெண்
கவளம் வானகரிக் கிதிறங் காட்டுமே.

(௧௦)

இத்து காந்தமா டத்திழி வெள்ளங்கண்
டெந்தை சுந்தர நாத னருளென்பர்
சிந்தை தேர்தெப் பொருளுஞ் சிவமெனு
மந்த வாய்மைநேர் கண்டென வாண்டையோர்.

(௧௧)

கன்னல் சூழக் கழுகுபின் சூழ்தரச்
சென்னெ லோங்குவ பாண்டிமா தேவியா
மன்னை காப்போ டமைச்சர் புறக்காப்பு
மன்ன வோங்கி வளர்ச்சவ மாண்பென.

(௧௨)

* நம்புதூலீண்டுச் சிவஞானபோதம்.

† கிரையால்நீங்குவ என இயையும்.

பளிக்கு மாடங்கள் பாங்கிற் பொருள்களைத்
களிக்கு மாறெதிர் யாவர்க்குந் காட்டித்தன்
ஞானிக்கு னத்து விதப்பொரு ளுண்மைநோர்
தெளிக்கும் பேரருட் டேசென் போலவே.

(௧௯)

நந்த னங்களு நால்வகைப் போதுகண்
முந்த னங்களைக் காய்முதல் வர்க்கென்றும்
வந்த னங்கள்செய் வார்கொன மல்குமாற்
றந்த னங்கள் வரையார் தருதல்போல்.

(௨௦)

தேனி லங்களி யாரச் செறிந்துபொற்
தேனி லங்களி யாரச்செல் காவினில்
வானி லாங்கலி மாக வனமதி
வானி லாங்கலிமாக வளம்பொரும்

(௨௧)

தேனில் அங்கு அளி ஆரச்செறிந்து பொன்மயமான தேனிலம் (தெய்வ
நிலம்)களி நிறையு ற்படி மேற்செல்கின்ற காவிலுள்ள மேலான இலாங்கலி
யிறந்தவிய வனப்பமுள்ள மாகமதியானது, வானுலகில் நிலாவுகின்ற ஒலி
யையுடைய அயிராவதமாவினது கவனத்தை ஒக்குமென்று பொருள்கொள்க

திங்க ளோடுசே முதந் திளைப்பவான்
கங்கை சென்னி கலப்ப வலங்கல்கான்
நெக்கும் வீழ் ரித் தேகபா தேசன்போன்
றங்கண் யார்க்கு மடிநிழல் செய்யுழி மால்.

(௨௨)

பணைவி ரிந்து பரந்துகீழ் வட்டமா
யிணர்செ றிந்து முறைவிரிந் தேகிவா
ணைவு கொன்றை செருந்திக ளாதவன்
புணரொர் காலபொற் தேரிற் பொலியுமால்.

(௨௩)

அறிவொ டோர்ப்புக் கடைப்பிடி வாய்மையாஞ்
செறிநி றைக்குண மில்லார் சிலர்வெளி
யுறவி ளக்கலி னுதன்முன் னோங்கிவிண்
ணிறை பழத்தின் வினக்கு னெறியெலாம்.

(௨௪)

போத மன்பு வணக்கம் பொறைநிறை
நாதி யுள்ளத் தமையப் புறங்காட்டா
மேதை யோரின் வினபல மாதுளை
மீது யர்ந்து பழுத்து வினங்குமால்.

(௨௫)

உரைசெய் நன்மைமுற் றுள்ளுறக் கொண்டவை
தெரிய யாவர்க்குந் காட்டிக் திருத்துதேர்ப்
பெரியர் போலப் பிறங்குவித் தொன்றிலா
விரி திராட்கைதன் மேவுகிடமெலாம்.

(௨௬)

வாவி வாளை மகிடமுழக்கலிற்
சூவி வண்புந் தருக்கிளை தாக்கவப்
பூவில் வண்டு தடத்தலர் புக்குலா
யோவி லாப்பரி வர்த்தனை யோர்க்குமால்.

(௨௪)

வாயியோடை தடங்களின் மாடெலாம்
தேவிபாக சுவாரச்சனை யாதுய
வோவி லாச்சிவ தன்மஞ்செ யுத்தமர்
மேவு சைவ மடங்கள் விளங்குமால்.

(௨௫)

பன்ன சாலை பதிகர்சேர் சாலைக
னன்ன சாலை யாகவண் சாலைமன்
சொன்ன சாலைமும் றொல்பசு தன்மமா
ரென்ன சாலையும் யாண்டுமிக் கீண்டுவ.

(௨௬)

மக்க னொக்கல் மருவு பீதிரர்மும்
றொக்க பாசத்தி றோர்க்குத் தொன்னுன்முறை
தக்க வாறுசெய் பாச தருமமு
மிக்க வில்லறத் தோரில விளங்குமால்.

(௨௭)

வேத சாலை விளக்கு சிவாகம
போத சாலை புராணப் பிரசங்க
மோத சாலை முறைமகச் சாலைசங்
தே சாலைமுன் னுவ கிளர்வன.

(௨௮)

வேறு.

அரியயன் முகுத்த னாதி யமரர்நா டோறும் போந்து
பொருவருஞ் சுந்த ரேசன் பொன்னடி பரவ லால்வெண்
கரியனம் வயின தேப ஞ்சியக கடவுநர்தி
பொருவற விரவல் கண்டிடா ரும்பர்வா முலக மென்பார்.

(௨௯)

மழவொலி மணச்சி ரீகை வழங்கொலி தழங்கி யச்சிர்
முழவொலி நடச்சிர் வேத முழங்கொலி சிவாக் மச்சிர்
விழவொலி துதிச்சிர் வேள்வி வியனொலி கலைச்சிர் கார்ச்சி
ருழவொலி யிடைய ருதே முத்தியி னிரட்டி யோங்கும்.

(௩௦)

மகத்தவி சுணுவேட் டென்றும் வானுல கெல்லாஞ் சாரும்
வருத்தநா னிலவ னங்கண் மல்கலாற் புவிமும் ருரு
மிகுத்தபன் னிதிப்பெ ருக்கம் வேட்டுறு தனகன் வெள்கும்
அகத்தொளிர் கல்வி வாஞ்சித் தருங்கலை வல்லோர் சார்வர்.

(௩௧)

மலர்பெருத் தோட்ட வாய்மை வளப்பெருத் தோட்ட மென்றெங்
வுலகமும் பரவு சீர்த்தி யோங்குமிந் நகர்ப் பொதுச்சி
ரலகில வுரைக்க டங்கா வதன்புறத் தகத்திடைக்கிழன்
ணிவவுசே ரீனத்தே யாயி னுஞ்சிறி துணையாந்நிறும்.

(௩௨)

புறநகர்.

போற்றயி ராவ தேசன் புவனங்க ஞர்வா னென்றும்
வீற்றிருத் தருளும் வாய்மை விளக்கத்தாற் பெருந்தோட் டந்தா
ளேற்றுறு பகையின் நேனு மெழினகர்க் கங்க மாகச்
சாற்றுநால் வகைப்ப லங்க டன்புறஞ் சூழ வைகும். (௩௩)

இரதங்கள்.

இந்திரன் சுந்த ரேச னிணையடி யருச்சித் தீண்டு
வந்தினி திருந்தா னென்கார் வன்சிற கரிந்த தோதி
பெய்கையா ரருள்பெற் றுய்து மெனத்தணிந் தோங்க லெல்லாம்
மந்தில்வந் தமர்ந்த வென்ன வணிமணித் தேர்கண் மல்கும். (௩௪)

எவ்வெழிற் நேருயிவ்வு ரிரதங்க ளொன்றுக் கொவ்வாச்
செவ்வியிக் கறிஞர் பலகாற் நேர்தரற் கிடனும் முற்ற
வவ்விய லுறவாற் நேரென் றறைந்தவம் முன்னி லப்பே
ரிவ்வணி நகர்த்தேர் பெற்ற வினம்பற்றி மற்றும் பெற்ற. (௩௫)

இந்திர ஞாலத் தேர்முன் னெறுவ்விச் சூரநீர்தோ
னிர்திர னாசாய்ப் பூசித் தித்தலத் திருத்த லாலவ
விந்திரப் பேர்ப்பொ ருத்தத் தாலிவந் கீர்தான் பற்ப
விந்திர ஞால மென்ன விலங்குவ விரத மெல்லாம். (௩௬)

நெருங்கள்.

தங்களின் முதலா மேன்மை சாரயி ராவதப்பே .
சங்கனி மலர் பூசித் தமர்தவ மென*மற் நேழ
கங்களி களிறு மேனைக் கரிகளும் பிழக ளோடு
யிங்கெளி துறப்புக் கென்ன வெண்ணில விபங்கண் மல்கும். (௩௭)

ஒளித்தமை நாகம் பற்ப லும்பலா யுததி நீங்கி
வெளிப்பட வச்சந் தீர்த்து வேழத்துக் களித்த தோர்ந்து
களிப்புறிஇ யருள்பெற் றுய்வான் கருதியீண் டடுத்த தென்ன
வளிப்பொரு மதாச லங்க ளளப்பில சூழு மாங்கே. (௩௮)

வனசுரத் தகைய தந்தா வளங்கனோர் பாங்கர் மல்கு
மனநதி சரங்க ளாம்ப லாம்பல்க ளோர்பாற் பங்குங்
கனகிரி சரங்க ளாய கரியின் ளோர்பாற் புல்குஞ்
சொனவிலை பிழகளோடுந் துதைபெருங் கூடம் பல்ல (௩௯)

துரதங்கள்.

சூரங்கமா தவர்வி டிப்பக் குறித்துல குயக்கைக் கொண்ட
வசங்கமாண் சுந்த ரேச னருட்பெருங் கடற்ப ரப்பிற்
தரங்கமாண் பந்தி யென்றே சார்ந்துல கவர்வி யப்பத்
துரங்கமா லிராகண் மிகுத் தொக்கமந் துராகண் மல்கும் (௪௦)

அரியசீர்ப் பரிகளெல்லா மட்டமங் கலமே யன்றேற்
பரவிலக் கணங்கள் சான் றபஞ்சகல் யாண மாகும்
விரவுமா யேர்க வாய்மை விளக்கிக் கொளிர்வ வேமற்
துறைவழுத் துரங்கம் யாண்டு மொன்றேனு மின்றங் குணமை (௪௧)

*சூழ்ந்து-அகம்-களி எனப் பிளிக்க.

அச்சவ விலக்க ணங்க ளறைந்ததூற் புலவ ரிந்த
விச்சைகூர் பெருந்தோட் டத்தின் மேவியொவ் வோரு றப்பு
நச்சினேர் கண்டு கண்டு நவின்றன ரொன்ற லின்ன
முச்சகம் புகழ்து ரங்க முழுத்தசீர் வழுத்த வெவ்வன்

(௪௩)

கரிமதங் கடல்க டெப்பக் கந்துகந் திரைவி லாழி
வருதுரை கடுப்பக் கூட மந்துரை பெருக்க லங்கள்
பொருளவே முங்கடோணி புரையவெஞ் ஞான்றுஞ் சூழ்வா
லொருபெருந் தோட்ட மூழி யுததி மேற் காழி யொக்கும்

(௪௩)

பதிநகர்.

இப்பெருந் தோட்டத் தென்று மீரனின் னருட்பெ ருக்கத்
துப்பினுற் புறத்துந் தெவ்வாய்த் துன்னுந் ரென்று மன்ற
லப்பரி சதனல் வீர ராஞ்ஞாரர் கண்டு யத்தாற்
றப்பறத் தம்மிற் ருமே சாரந் திணைந் துறுபோர் செய்வார்

(௪௪)

மன்றினிவெடுத்து நிற்கு ம்லாடித் கச்ச முன்னுண்
டன்றியும் வினோக வீர ராற்றுபோர் கேட்டாங் கஞ்சிச்
சென்றில னுயிர னைத்துந் தெவ்வலி வெய்ய கூற்று
மென்றிடிற் பெருந்தோட்டத்து கேறெவ ரெதிர்த்துச் செல்வோர்

(௪௫)

தேருகைத் தூழிக் காலிற் சேணெறிச் செல்வர் தானக்
காருகைத் துலக மெட்டோர் கன்னலின் மீள்வர் பாய்மாச்
சீருகைத் லைதங்க திப்பலி நிறச்சலி தெரிப்ப ராற்றற்
பெருகைத் துலக மேழும் பேரிசை விளக்கும் வீரர்

(௪௬)

அச்சுரு ளாப்பு ணுழி யடிப்பரப் பதன்மேன் மேற்றட்
டுச்சிகூ விரங்காப் போழி யுருக்கண்முன் வருக்கஞ் செய்வார்
கச்சைமேற் றவிச தோட்டி கண்டைபொன் னோடை யாதி
குச்சம்வண் கலனை போர்வை குசை கசை தண்டை யாதி

(௪௭)

பற்பல வொவ்வோர் பாங்கர்ப் பார்த்தகண் கவரச் செய்வார்
பொற்புற வெறிவ வெய்வ போழ்வழுந் படைகள் செய்வார்
விற்குதை கு னமெய்க் காப்பு விரவுகைச் செறிமுற் செய்வார்
நற்கொழு துகல்கோன் மேழி நவிறுவுவர் பல்வோ ராவகே

(௪௮)

இடைநகர்.

புறநகர்ச் சிறப்பி னென்முக களவுரான் புகன்றி லேனைத்
திறநல முற்றும் யார்க்குஞ் செப்பரி தமைக வாய்மை
விறனலப் பெருந்தோட் டத்தின் விபனிடை நகரின் மாண்பு
முறனவி லுதன்முற் ருதிந் கோர்சிறி துரைக்க லுற்றேன்

(௪௯)

அகநகர் நின் றுல் லாச மாகப்பன் மகளிர் மைந்தர்
தகுசிவி காசி யூந்து சார்ந்துந் கரித்து வாழ்வா
னகை உலர் வாவி சோலை நன்மணிச் செய்துன் ருதி
வகைவகை மருவி யோங்கு மன்னிடை நகரின் மாடு

(௫௦)

வச்சிச மணிச்செய் குன்றின் மான்மதி வானிற் செல்கா
ஸச்சிகை யுற்றென் றாய்மீண் டாங்குற லரணி டத்தி
விச்சக மொடுங்குங் காலெ யெய்திய வுயிர்ம லத்தா
லச்சநீ டு வினையுண் பான்மீண் டவனியுட் சேறல் காட்டும் .

(௫௧)

செம்மணிச் செய்குன் றேகிச் சேணிடைத் திகழ வானே
ரிம்மல யருண ஷெற்பென் றெண்ணிவான் கஃகை யாட்டிக்
கைம்மலர் தூய்ப்பூ சிப்பக் கனம்பெய்யா தருவி பாய்தல்
விம்மித மென்று கண்டோர் விழைவுற விரியு மர்கீர்

(௫௨)

பொருவினீண் மணிச் செய்குன்றின் புடையுயர் பொழிந்பூந் தேன்சார்ந்
தருவியா யொழுதல் கண்டாங் கருத்தின ரென்னே யித்த
வரையினப் போர்த்த கொண்டல் மதுக்கடல் பருகிப் பெய்த
பரிசுகொல் செத்தே னுகிப பரவுவிய வருவி மென்பார்

(௫௩)

இத்துகாந் தச்செய் குன்ற மிரவினின் மதிநெர் கண்டாங்
குத்துகீர் நத்தனங்க னூறினு மலர் முதலிற் பாய
வந்தில்லை கறைநீர் பாய்ச்ச வடுத்தவர் மடுத்திந் நீர்முன்
வந்துபாய்த் தவரா ரென்பார் வாய்மையோ ராத யிர்ப்பார்

(௫௪)

செய்குன்ற நிரையினின்று தெய்வகற் பகப்புக் கொய்து
கைகின்ற விடையா ரீண்டை நறுமலர் மணமின் றென்னாப்
பெய்கின்றார் பாங்க ரன்ன பிறந்துபொன் மலரை யாண்டு
*மெய்கின்றா ரீண்டு பொற்பு வெய்துகா ரணமென் னென்பார்

(௫௫)

மாதர்கண் மைத்தர் பற்பன் மணிக் குன்றி னமர்கா லாங்குப்
போதுமோர் கலையைப் பற்றிப் புருவொவ் வானமயிற் கழிப்பார்
பாதிபின் பற்றி லெற்றிப் பண்புற மையின் விடுப்பார்
தேமாமதிமுகந்தைச் சிவனுறமையின் வெறுப்பார்

(௫௬)

வேறு.

மகளிர்மலர் வாலிகுடை வான்புதுத வாரிசுமாண்
முனைவெங்கி முறுக்குடைவ முலைநோக்கி முகநோக்கி
யகன்மலர்க னுலர்வனவீ தநியாழ லாதலா
னிகழ்மென வெவ்வாறியையு நீலாதிக்கையின்ருல்

(௫௭)

குழிபடிந் தெழும்பாளோர் துடியிடையை யோர்வீர
னூறியிலாழ்த் தனையோவா ரணங்கேடுபென் றுடன் குளித்துப்
பாழியந்தோன் விந்கையெனப் பரித்துவலம் புரியாதி
வாழியரும் பொருகெடுத்து மகிழ்வானிற் கரைவருவான்

(௫௮)

ஒலியுந் திகணீரி லுற்றனகாண் கெனவொருவ
னூவியின் லாருறுப்பி னணிசுட்டி யாங்கொருவன்
வாவியின்மு வகைமலரு மலர்த்தனநோங் கருமித்தென்றோர்
பூவைபயோ தரம்பிடிப்பப் பூசலவ ளும்விளைப்பான்

(௫௯)

உடுத்தினமென் றுகின்னைந்தாங் குறுப்பெவையும் வெளிப்படலு
மடுத்திவர வென்குறியின் னூர்சூழ்ப்போர்ந் தேகாச
மெடுத்திவகக் காளையர்வெற் றிடைநனிகண் டெடுத்ததிகில்
கொடுத்திடான் கண்ணனிவர் குணம்பெரிதென் பார் கண்டோர் (௧௦)

கற்பகமுற் கொழுகடழீஇக் கலின்வல்லி சாதமருஉம்
கற்பகம்பற் பலவீண்டுக் கஞல்வகைபென் னெனமலாரற்
பொற்பகர்சண் பகஞ்செருந்தி முதற்றருக்கன் பொலிகாவற்
பொற்பகயின் னூர் செறிந்து புதுமலர்கொய் வான்புகுவார் (௧௧)

கன்னுதலார் தன்னுதலா னடைமொழிசா யற்குடைந்த
மன்னுமரா னங்காள் கண்டம்வளர் சுகமஞ்ஞ
முன்னுறவச் சுற்றிரிந்து மொழிநடையா திகணிகழ்வாற்
யின்னுமவை யுளவென்றே பேசவிளங் குறுங்கானம் (௧௨)

மட்டார்பூங் குழலார்கை மலர்நீட்ட மேற்கொம்பி
னெட்டாத மலர்க்கறிந்தாங் கினையர்புயத் தேந்தினரக்
கட்டார்கொய் கெனநிற்பார் காணுநர்க்குத் தாம்வேறு
பட்டோரப் படாதுபூம் பணைத்தருவி னிரைபோல (௧௩)

பூக்களின்மே லாம்பொறிவாழ் பூக்கருவ வீக்கமறச்
சேக்குறுகைக் கெட்டாத திறல்காண்டு மெனமகளிர்
மேக்குறுபன் மலர்பறிப்ப வெஞானியின் மென்பூவின்
போக்கொழியப் பயன்கொண்மி னெனமைந்தர் புகல்கிற்பார் (௧௪)

மாதர்புகு மப்பொழுதே மலருதவா தமர்செயலை
பாதிநிறே ருதைத்திழித்துப் பகரவீரு பாதவழும்
போதுறனி தருயின்னா புரிந்தாரை யொறுத்தலவர்
மீதுறநன் னயஞ்செய்து விடவெனா லுணர்ந்தவர்போல் (௧௫)

மதிநுதற்செவ் வாய்க்கருங்கண் மணிமுல்லை முகைமுறுவற்
கதிர்ப்பணிப்பூண் முலைவன்னூர் கலின்மணிமாளி கையமர்ந்து
விதுமுகவேர் முத்தரும்ப விரைத்தொடைசெய் தினையர்மனத்
துதையனிகள் வணப்புமதுத் தயத்தழந்தக் குழல் குழுவார் (௧௬)

விறைமதியின் சிலை மாட நிலா முன்றிற் புரியங்கத்
துறைதருகா னையிரிவ லொண்டொடியார் தமைமார்பிற்
பொறைதரக்கொண் டுந்தெதிரீர் பொழிந்துநீ முறவமார்தாங்
கறைகடலி லரணையி னலர்மகண்மார் பணையமர்வார் (௧௭)

விண்ணியிர்மா ளிகைமடவார் வியன்கற்ப கக்கனிகொண்
டுண்ணமுதி னுகர்ந் துவப்பா ருறுசுவைத்தே மாங்கனியுந்
டெண்ணரமங் கயருவர்ப்பா ரின்னமுதும் பயின்ருவற்றி
ண்ணனுவர்ப்பு மற்றவற்றி னயப்புமுயிர்க் குணமன்றே (௧௮)

அகநகர்

பெருந்துணைவழிடைநகரிற் பிறங்குகை வளங்களுலாந்
தெரிந்துரைசெய் வாரெவரோ சிறிதுரைத்தேன் போதியிசைப்
பொருத்துறுதி யளவிலியப் புனிதவக நகர்வனனோ
விரிந்துவாம் விமலனருள் விளக்கியவா சிறிதுரைப்பேன் (௪௬)

மாடநிரை செய்துன்றின் வகைநோக்கி மலையெல்லாம்
பீடுறுசுந் தராதன் பேரருள்பெற் றணிமையுற
நீடிகந்தத் தியாமுறமெனச் செறியென்று வானகிரி
மாடுறச்சூழ்ந் துயர்ந்தாவ்வு வயங்குறுமஞ் சமரிஞ்சி (௪௭)

ஒருகணம்பல் லாயிரமோ லீனசெல்லு மொண்கதிரு
மொருதினமுற் றினும் விரைந்தாங் கோடியநீண் டோங்கசலந்
திருவருள்பெற் றுயவந்து சேக்கின் றதெனத்திகழுந்
திருமதிவிவ் திதன்பெருமை செப்புவதென் வேறினியாம் (௪௮)

கோகநகம் பெருந்தோட்டக் குலநகர்சார்ந் தருள்பெற்று
மாகநக வினிகாமேன் வைகுதலசார் பின்றியெனக்
கோககை னண்டத்திற் குலவுபெரும் புறக்கடலிம்
மாகனக மதிற்குழ வந்தமர்ந்தாற் போன்மகழி (௪௯)

சுந்தரநா யகர்க்கணித்தாய்த் துன்னுறப்பெற் றமையாலோ
வித்தமென வேழலகின் மேற்சென்று ம் வழிவிலக்கா
கிந்துகதிர் முதலிமையோர்க் கெழுநிலை துவாரநெறி
தந்துபெருந் குணம்விளக்குத் தனிமதினமேற் கோபுரங்கள் (௫௦)

அந்தரநா டரையழைக்கு மத்துவரா ருதியமுதோ
தந்திரமா மறைபாதி சடந்த வாரமுதோ
சுந்தரநா யகனருள்த் துப்த்துய்மின் வருகவென்றாந்
குந்துமதிற் கோபுரமே லோங்குவினோ தனதுடங்கும் (௫௧)

அருணிறையொப் பிலாமுலைபா லண்ணலைக் கும்பிடற்காங்கு
வரு தரால் லாவென்று மாறுறுவா ரின்றெனினு
மெருவின்தி லுறுப்பென்னு முரைதிறம்பா முறைநிறைத்
திரும்பின்மேற் பொறிவகைசெய் திறலுரைப்ப தரிதெவர்க்கும் (௫௨)

பொதுமாதர் விதி

அரவுகரா மாதிமறைத் தனிமலர்முன் வெளிக்காட்டி
மருவினரீ ளாதாவி வாங்குதிடங்கினுமாசு
காவுமறைத் தனியாதி கவின்காட்டிக் காண்பாரின்
பொருளுயிரா தியகவரும் பொதுமாதர் மறம்பெரிதால் (௫௩)

சிலைகுனித்துக் கணையுய்த்துத் தெவ்வலிவென் றெவ்விலையுந்
தலைகுனியாத் திறல்வேந்தர் தம்மையுந்தம் வளைபுருவச்
சிலையிமித்துக் கட்கணையின் றெரிசனத்தாற் காலில்லிழத்
தலைகுனிப்பர் சலிப்புமறத் தலைக்கடையின் விலைக்கொடியார் (௫௪)

சலனமறக் கட்கடையாற் சகமுழுது மயல்புரிந்துங்
சலவிவரை துகில்புனைவார் கண்ணெல்லா மதுவரைவா
ரலகில்பொரு டுனங்குவிப்பா ரறத்தாரேர் சிறிதுணரார்
விலைமகளிர் முயற்சிதிரு வினையாக்கு மெனப்புகல்வார் (௭௮)

என்புகறித் திருநாய்பின் பிதழ்கிழிதன் குருதிசுவைத்
தென்பளித்த தெனக்களித்தாங் கிந்தியங்கா லோய்கலயின்
முன்பளித்து முந்தாவம் *முன்பினரின் பெனக்களித்து
முன்பிழந்தும் பொருளிழந்தும் முன்கடைகுழ் வார்தெருவில் (௭௯)

அழிவறு பேரின்பநிப மளித்துடன்முன் பாவனையால்
வழுவறக்கொள் வார்திறலின் மைந்தருடன் முன்கவாந்து
மழிவுறுசிறி நின்றமுரு ளாதவர்ப்பாற் கொண்டிரித்தும்
பழுதினரென் றவரொதுக்காப் பரந்தையர்வல் லபம்பெரிதால் (௮௦)

வியியாலு மொழியாலும் விரையாலும் புரையார்பாழ்ங்
குதியாலும் கழியாத கொடிபார்பல் பொருள்கவாந்து
மொழியாதும் வுறுப்பினிலோ ரிம்மிபுமாங் குதவாரிப்
பழியாரை விலைமாத ரென் றுலகம் பகர்மென்னே (௮௧)

பூவணவீதி

நானிலத்திற் நாட்டுவினா நவிலரும்பல் பொருள்களும்பு
பானிலத்திற் பலநீவிற் பொவத்தின் மாக்கலத்தின்
வானிலத்தி னூந்திகழ வுருப்பொருளு ரிறைந்தொளிரு
மேனிலத்த மாடந்ரை விரியிருபாற் பீடிகைகள் (௮௨)

சென்னென்முதற் பல்வகைய செனையர்வெற் பினமொருபாற்
சன்னனறுங் கனிபுதிய காய்கிழங்கு வகையொருபாற்
சொன்னவ மணியகைய தூய்ச்சுடர்க்கு வாலொருபாற்
பன்னரிய பல்வகைய பயிலுமணிப் பகுப்பொருபால் (௮௩)

மலர்தளிரின் மென்பட்டு வகையொருபா லணுவினுதுண்
பொலனிடையம் பரவகையின் பொற்பொருபாற் காற்பாச
நலனிறை நுண் ணிடைதெரியா நாகவகை யொருபாற்கம்
பலதுவச சத்திரகுப் பாயவிதா ன்மொருபால் (௮௪)

பருதுவநக் குவசுவைப்ப பனகறவுண் பனகறிப்ப
விரையிசுமை வகையவுணு மெய்க்களப விதமொருபான்
மருமலர்வா கிகைபிணையன் மாலைகரோ டிகைகண்ணி
தெரியலிலம் பதஞ்சரம்பூஞ் சிகழிகைமுன் வகையொருபால் (௮௫)

அடுத்தவர்கட் கிடையறா தனித்துமேன் மேற்பொருள்கண்
மடுத்துலவாக் கிழியெனவே வயங்கிடுமந் சியுமத்தி
ஐந்தத்தனியின் வகையியமத் துவணையும்வென் குறப்புனைவார்
கொடுத்தல்கொள லணுத்துணையும் குறைதன்மிக லறப்புரிவார். (௮௬)

துன்னுகணக் கைந்தொகையெட் டெண்பிறழா வகைதொகுப்பா
ரின்னபொரு டருகவென வியம்புரையல் லாலுண்டோ
வென்னவினா வுரையும்தற் தெதிர்மறையு மென்றுமிலாப்
பொன்னகரும் பொருவறமேற் பொலிநியமம் புகல்வாரிசு

(அ௭)

வேளாளர்வீதி

பிரமன்முகம் புயந்தொடைகாற் பிறந்தனநாற் சாதிகளிற்
பிரமபதச் சூத்திரரே பேணிமூச்சா தியும்புரக்கும்
பெருமையர்மே ழித்தொழிலாற் பிறவுறுப்பெ லாந்தாங்கும்
பெருமையது பதமேயப் பின்னவாச்சீர் முன்னவரே

(அ௮)

காலிலையே னடையொழியுங் காத்திரம்போல் வளரன்னப்
பாலிலையே லுடலொழியும் பல்லுயிரு மென்றிரங்கிச்
சாலிமுதல் விளைத்துதவிச் சகமுழுதும் புரந்துரிய
நூலின்முறை யொழுக்குதிற னென்மையர்குத் திராரம்

(அ௯)

வேளாள ரெனும்பெயரே விளக்குமிவர் கொடைப்பெருக்கற்
தாளாண்மை யுழவினுமேற் சாம்பசிவ மலரடிக்கே
யாளாகிச் சிவார்ச்சனைமா கேசுரபூ சாதியெலா
மீளாத பேரன்பின் விளைத்தின்பே திளைத்தமர்வார்

(௧௦)

காராள ரெனப்புலவர் கவிநிறையப் புகழியற்கைப்
பேராளர் கருணையினாற் பிறங்குலகெ லாம்வளர்க்கு
மேராளர் கொடையாதி யியலறமே யணியாக்கொள்
சீராளர் வேளாளர் திறம்புகல்வா ரெவரம்

(௧௧)

அரசினைசை மாறர்முனை யவொர்வா யிலார்மூர்க்கர்
பொருவிக்கலிக் காமர்கோட் புலிதாயர் கஞ்சாறர்
துரிசிவ்விறன் மின்டர்செருத் துணைசத்தி சாக்கியர்தான்
கருதுறுசேக் கிழாரொடுமெய் கண்டார்முன் னிவர்குலத்தோர்

(௧௨)

வைசியர்வீதி

தனவணிகர் பூவணிகர் தகைசாலுங் கோவணிக
ரெனவணிகர் முத்திறத்தா ரிம்மூன்றுஞ் சிறப்பெனினு
மனவணிய வியாபார வகைபொதுவா் மேற்கொள்ளு
மின்வணிகர் திருவீதி யிந்திரைவா ழுத்தாணி

(௧௩)

உலகுபல பெருஞ்செல்வர்க் குவமனுரை தனதனிதி
மலரிவ்வூர் வணிகரிலோர் மகப்பணிக்கு மொவ்வாதால்
விவசுமவன் தன்னையு வமேயவன வினினுமிவர்
நலனுணர்வார் புகலாரே னவிற்துவதெங் கிவர்பெருமை

(௧௪)

வருபொருளோர் முந்திரியின் வரையெனினும் பராமுகமா
யொருவவிடார் கோடியினீட் டெவர்மறையா யொருகோடி
பொருளெனினு முந்திரியிற் புன்மையதென் றேநாளுந்
திருவருட்சந் தாநாதன் றிருப்பணியா திகட்களிப்பார்

(௧௫)

பொதுச்சிறப்புத் தொழிற்குயிரிற் புகல்வேத சிவாகமநூற்
பொதுச்சிறப்பு முறையோதிப் பொருள்சிவனே யெனறுணிந்து
பொதுச்சந்தி தனிச்சைவ பூசனைமுற் புரிந்திறைவன்
பொதுக்கருணை சிறப்பருளாய்ப் போந்துதவப் பெற்றுவப்பார் (௬௬)

அம்மையே யென்றழைப்ப வடுத்தாற்போற் நிசைப்பாட்டி
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியிலே யெனனா
மெய்ம்மையிற் பணைத்தி கலிக்கம்பர் வெண்காட
ரெம்மையா னுறப்போந்த விருந்தவச்சீர்த் திவர்குலமே (௬௭)

இராசவீதி

முன்னவர்பின் னவராயு முன்னவரமு னென்னவரு
மன்னுறுதத் தம்மரபின் வழுவநன் கொழுகியா
னின்னருள்சார்ந் துபச்செலுத்தி யிடர்ந்தகு திடன்மேற்கொ
ணன்னாபுரி மன்னவர்த நலத்தகுதீர் சொலத்தகுமே (௬௮)

மன்னர்வலி யாவையுந்தெய் வத்திறன்மு னில்லாவம்
முன்னுவலி மாதேவன் முன்னருற வென்றானரு
ளுன்னுசப ரிபையேதம் முயிர்க்குறுதி யெனப்பரிவா
ரின்னர்முனந் தெவவலி மற் றெவவலிதான் றிலையெடுக்கும் (௬௯)

திருஞான சம்பந்தர் திருவருள்கூர் நெடுமார்
திருமானி யார்நம்பி திருத்தாழர் புகழ்ச்சோழர்
திருவார்செங் கட்சோழ ரிடங்கழியார் செய்யமனு
திருமுறைகண் டாரணபா யரைமுனரித் திருக்குலத்தார் (௭௦)

மறைமுறைநாற் சாதியான் மாலயனிந் திரனெனுமம்
முறையறுசத் திரியமாஅன் முழுதுலகோம் புதன்முக்க
ணிறையருளாற் றுக்குறப்பெற் நிவவரச ருருவாயித்
தறைபுககு மெனிலினியாஞ் சாற்றுவதெங் கிவர்பெருமை (௭௧)

வேதியர்வீதி

பிரமன்முகத் தினிற்றேன்றிப் பின்னவரமு வரையுந்த
முரிமைபெறு சகோதரரென் றறுகனிட்ட முறைபேணி
விரிமறையோ துறலோது வித்தன்முத் லாறுதொழின்
மருவியுயர்க் கிதமேசெய் மறைபவரவீ திகண்மலிவ (௭௨)

மகம்வளர்ப்பார் மறைவளர்ப்பார் மகிவளர்ப்பைங் கூழ்வளர்ப்பார்
சகம்வளர்ப்பார் புரவலர்கோ றனைவளர்ப்பார் மனைவளர்ப்பார்
நகம்வளர்ப்பார் பதிபாக னகைவளர்சே வடிக்கன்பே
யகம்வளர்ப்பா றுருள்வளர்ப்பா ரறிவரிதிங் கவர்பெருமை (௭௩)

காழிமணி சண்டேசர் கலையர்பச பதிபூசல்
வாழிநமி நந்திசோ மாசிரிற் புலிநக்கர்
குழிசையப் பூதிசிறுத் தொண்டர்கண் நாதரோடு
பாழிமறைப் பந்தருமா பதியரத்தத் தருமரபோர் (௭௪)

ஆதிசைவர் வீதி

பிரமணிலு நாற்படிமேற் பிறங்கியரு மறைக்குயிராய்ப்
பரவுசதா சிவமுனோஹ் பனசீல ராயுலகின்
மரபினினுற் சாதியர்க்கும் வயங்குகிவ தீக்காதி
தருமதிகா ரப்பெருமைச் சிவத்துவிசர் குலந்தழைக்கும் (க௦௫)

எனாஅதியான் மனையாதி யினேத்தேக கரணத்தை
யெனாஅதியா லையுநீத்த விருந்தவத்தோர்க் கருள்சிவனே
யெனாஅதிகைவ னவற்கணுக்க ராயென்று மொருவாநீந்
னாதிகைவ ரிவர்பாற்றே னையரிவர்பாங் கருள்பெறுவோர் (க௦௬)

மறைவவர்மா சைவர்புர வல்வணிக ரணசைவர்
தறைவளர்குத் திராவார் தாசைவ ரென்றோது
யிறைசிவசம் பந்தல நிகழ்சைவத் திருப்பெயர்கள்
பெறுதலிவர் சிவதீக்கை பேணியரு டலினன்றோ (க௦௭)

தம்பொருட்டுஞ் சகமனைத்தூந் தரும்பொருட்டுஞ் சபரியைசெய்
தும்பருநாம் புலனியிற்போ யுதியாமை வறிதேநான்
வம்புறவென் னெனப்பரிந்து வந்திவட்பு சித்துய்வா
னிம்பருள சிவாலயமெல் லாம்விளக்கி யின்புறுவார் (க௦௮)

சிற்றறிவோ ருரையொதுக்கி மறைப்பொருண்மெய் சிவாகமமா
முற்றறிவோ னுரையாலம் முதல்வனுமா பதியேயென்
முற்றுணர்ந்தே னையபசுவா மும்பர்மத வம்பொழியத்
தெற்றெனச்சுத் தாத்துவித சித்தாந்த முறைநிறுப்பார் (க௦௯)

உலகுயுமா சிவனாடி யொளிர்நிழலை யழைத்திடப்போந்
திலகியசுந் தார்சடைய ரிசைஞானி புகழ்த்துணையா
ருலகுயமுப்போதுமா னுருத்திண்டு திருத்தொகையோ
ரிலகுமரு ணந்திமுனோ ரிவர்குலத்தி னவதரித்தோர் (க௧௦)

மறைமுறையா யினும்பசுவின் வபைகொண்மகம் விழையாதம்
மறைமுதல்வ னதன்பொருளே வடித்தருள்செய் சிவாகமத்தின்
முறைசெய்சிவாக் கினிவளர்த்து முப்போதுந் திருமேனி
முறைதீண்டி மகிவளர்ப்பார் முதுசிறப்போ துநரெவரே (க௧௧)

திருமடாலயங்கள்.

ஒன்றுணர்வா னிரண்டறமுன் றோர்ந்தகன் று நானெறியி
னின்மெழுத்தைத் தெனியாறு நீத்தெழுபெண் குணத்தொன்பா
னன்றுருவா யவைகடந்த நாதனையே பத்தரா
யென்றுமவிலைந் திருந்தவஞ்செ யிருந்தவர்வாழ் மடங்கள்பல (க௧௨)

திருவருள்சேர் குருவருளாற் சிவசமயப் பிரவேசத்
திருவருளுந் தீக்கைபெறீஇச் சிவாலயா தியிற்புந்து
திருவலகு திருமெழுக்குத் திருவிளக்குத் திருமாலே
திருவருட்பாச் சிவவணமுற் செய்தவத்தோர் மடங்கள்பல (க௧௩)

சமயவரிசே டங்கொடுபு சனைத்திரவி யம்முறைசெர்த்
தமைதருமைஞ் சுத்திபுரிந் தகம்புறமு மருவுருவ
நிமலசதா சிவார்ச்சனையி னினைப்புமனுத் தொழில்வழுவார்
தமமறச்செய் புத்திரரார் தனித்தொண்டர் மடங்கள்பல

(ககச)

ஆதார மோர்ந்திடைபிங் கலைசமுனை யாய்ந்திரண்டிற்
போதாமற் பிராணனெடுப் பூரித்து மூலவனன்
மீதார விந்தமுதார்த் தகத்தினரு மேனிநினைஇ
மாதேவ னுருப்பெறுஞ்சா தகயோகர் மடங்கள்பல

(ககரு)

புறமிதுமற் றகம்புறமீ தகமிதென்றோர் போதமற
வுறுசரியை கிரியையோ குவைகடந்து சிவமயராய்
நிறைசிவமே நிகிலமுமா நிதரிசன நிரந்தராய்ப்
பெறலரிய சிவஞானப் பெரியவர்வாழ் மடங்கள்பல

(ககசு)

அருமறையின் கிடைகள்பல வதன்றெளிவாஞ் சிவாகமச்சீர்
பாவுறுஞா ளுலையங்கள் பலமகேவ சுரத்தொடர்பே
வீரவியமா கேசாபு சனைச்சாலை விப்பிரருண்
மருவுறுசா லையுமேனை வளரறச்சா லையும் பலவால்

(ககஎ)

அரணமலன் றளிதிரும் டாலயந்த டொறுநாளு
முரியசிவ புராணதி போதுநர்கேட் குநராங்குப்
புரியகத்தொண் டரைமேலும் புதுவாரைச் சிவனெனவே
நிரிவறக்கண் டமுதலிக்குந் திருக்குலத்தோர் பெருங்கதிகம்

(ககஅ)

திருக்கோயில்.

இன்னனபல் லணிவீதி யாயையுஞ்ரு ழிதழ்ச்செறிவின்
மன்னலினிந் நகரவனி மகளிதய கமலமதே
யன்னதனப் பட்டொருட்டே யடைந்தவர்கண் டவராதிச்
சென்னெறியோர்க் களுதிமலத் திருக்கோயித் திருக்கோயில்

(ககக)

சிவார்ச்சனையில் வீதிகோத் திரமதின்மூன் றியற்றுகெனச்
சிவாகமஞ்சொன் மனுமுறையே திகழ்தரவிந் கலைந்ததெனத்
தவாதொளிஞ்ரு செம்பொன்னுற் சமைந்தரம்வா னுல்கெல்லாந்
தவாதளந்து சென்மதில்கள் சார்தருமத் திருக்கோயில்

(ககஉ)

இறைபுரிநிக் கிரகத்துக் கேற்புறவில் லங்கமாய்க்
குறுகினமுன் னீண்டியர்துந் கோபுரமே[†]லனுக்கிரகத்
துறையிலிந் தூலமாய்த் தொழப்பெறுது மென்மேருப்
பொறைபலவாய்ப் புக்கெனக்கோ புரங்கண்மருஉந் திருக்கோயில்

(ககக)

அடுக்கடுக்காய் மேன்மேல்வா னமருலகத் தமரர்கனீவ்
வடுக்குலையா துலகொடும்போந் தயிராவ தேச்சாரன்ற
ளடுத்திறைஞ்ச வமயமுரு தவற்கூழ்ந்து நின்றலென
வடுக்குதிரு மாளிகைச்சோ வடுத்தமருந் திருக்கோயில்

(ககஉ)

[†] கோபுரமாயிருப்போமானால் உயர்தும் எனப்பொருள் கொள்க.

வேதவொலி சிவாகமச்சீர் விளக்குமொலி தமிழ்வேத
சீதவொலி மெய்கண்ட சித்தாந்த சிவஞான
போதவொலி சிவநாமப் புனிதவொலி பல்லியச்சீர்
கீதவொலி முதலென்றுங் கிளர்தருமத் திருக்கோயில்

(கஉ௩)

அனவரத மகத்தொண்ட ராதியளப் பிலர்மேனிப்
புனிதவள நீற்றொளியாற் போற்றுறுபல் பேற்றொலியா
லினியசிவா னந்தவெள்ள யிடையறா தெய்துநர்க்குத்
தினமுதவு திறங்காட்டித் திகழ்தருமத் திருக்கோயில்

(கஉ௪)

வேறு

இன்னகிருப் பெருந்தோட்டத் தெழிற்கோயி லத்தீச மென்று வாக்கின்
மன்னவரீற் றீச்சுரப்பேர் வரிசைநக ரிராறின்மேல வைத்தோ தற்றூற்
றன்னனைய விதுதுவா தசாந்ததல மேயாஞ்சுந் தரநா தப்பேர் [யாரோ
துன்னுறக்கொண் டிறையுதிது துலக்குமெனி லிதன்பெருமை சொல்வார்

ஆட திருவிருத்தம் உசசு

திருநகாச்சுருக்கம் ழிற்றிற்று.

நைமிசாரணியச் சுருக்கம்.

மாமரு கமல மேய வானவன் சவுன காதி
யாமரு முனிவர் நோற்றற் காமிட மருன்கென் றேத்தத்
தேமரு தருப்பை நேமி செலுத்திடச் சென்று தங்கு
நாமரு கார ணத்தா னேமிச கான மென்ப

(க)

இத்தகு கானக் கென்று மிருந்துநோற் றிடுவோர் ஞான
வித்தகர் சவுன காதி மேதகு முனிவ ரென்ப
வத்திரு முனிவர் வேத வாகம புராண மாதி
மெய்த்தகு தூன்முற் றோர்ந்து மெய்ப்பொருட் டெணிவு கண்டோர்

(உ)

சரியைநற் கிரியை யோகஞ் சார்தரு ஞான நான்கே
கருதரும் பலராய்க் காயாய்க் கனிபதாய்க் கவினுற் றுற்போற்
றருபரம் பரையின் மோக்கந் தருமெனக் கொண்டோர் தாசர்
கருதுபுத் திரரே சாத கப்பெயர் சீகப்பேர் வாய்ந்தோர்.

(௩)

முற்றுணர் ஞான வாய்மை முதிர்ச்சியின் றெளிவா லீசன்
பொற்றுண ரிதழி வேணிப் புராரிகா மாரி நீல
விற்துணர்க் களத்த னேமெய்ப் புதியெனு மெய்ம்மை தேர்ந்து
மற்றுணர் நெறிப்பு காது வழிபடு நியம சீலர்.

(௪)

மற்றவர் நியசி யாக வைகறை யெழுந்து நான
முற்றிவெண் ணீறு கண்டி முழுதணிந் தைந்தெழுத்தே
பற்றிநன் முறைசெ பித்துப் பரவுமுக் கரண மொன்றாய்க்
கற்றைவே ணியற்பு சித்துக் கவினசிவ மகங்கள் செய்வார்

(௫)

அனையவர் சைவ வாய்மை யருணெறி நிற்குஞ் சீலன் ,
தனையுணர்ந் தாங்குச் சூத தபோதனைச் சார்ந்தா னன்னான்
வினையறு பூதி கண்டி விளங்குமெய் வேடங் கண்டார்
நினைவினு முந்திச் சென்றார் நிலனுறப் பணிந்தெ முந்தார்

(சு)

அருந்தவர் புராண மாத்ரி யருங்கலை யமுதே யென்று
மருந்தவண் வதனநோக்கி யடிகளீங் கணுக முன்னு
ளிருந்தவம் யாது செய்தோ மென்றழைத்தெய்தி யாங்க
ணிருந்தவண் டவிசி னேற்றி யிறைஞ்சின ரெழுந்து நின்றார்

(எ)

நின்றிடு சவுன காதி நிமலமா துவரைச் சூத
னன்றுவர் திறைஞ்சி யோது நான்குலே தாக மாத்ரி
தொன்றுள நூன்முற் றோர்ந்தீர் சொல்லுமா பதியே வாய்மை
யொன்றுறு பதியென் றோர்ந்தீ ருதுகடைப் பிடியாக் கொண்டார்

(அ)

உம்பெருமகிமை யிந்த வுலகெலாம் பார்த வும்மை
யிம்பர்நேர் காணு மார்வ மீர்ப்பவிங் குற்றே மென்ற
னம்புய னனையார் கேட்டாங் கண்புறீஇ முகமன் கூறிக்
கம்பயின் மனத்துத் தூயோர் வினாவொன்று கடாவ லுற்றார்

(க)

நான்மறை வகுத்தந் தூலி னவி லுரை தெருள்புராணம்
தான்மலி யீரொன் பாளுச் சாற்றிய முனிமா ணக்க
மேன்மைகொள் சூத நாத விளம்புமப் புராணம் பல்பே
ரான்மலீஇச் சிவன்மா லாதி யவர்கிறப் பறையு மென்ப

(க0)

வேறு

[னையர்க

இவ்வகை புராணம் பதினெட்டுஞ் சிவனுக் கிசைத்தல்போன் மாற்குமே[மற்
ளொவ்வொரு வருக்குந் தலைமைத் துரைத்தா லுமபதி யொருவனே பதி
றெவ்வகையோரும்பசுக்களென்றானோரியம்புநூற்பொருட்டுண்பென்னாந்
திவ்விய சுருதி யாகம புராணச் செம்பொரு ணம்புறத் தெளிந்தோய்

(க௧)

சங்கைமுற் றகல வங்கையா மலகத் தன்மையீ ணுண்மையோர்ந் தாய்வா
னெங்களுக் கருள்கென் றிரந்தனர் சூத னியம்புமப் புராணங்கண் மறைக
டிகளங் கண்ணி யோன்புகன் றனவத் திருமறைப் பொருள்விளக் குப்பி
ருங்கண் மேயப் புராணமே விரண்டு முரைபொருள் வேற்றுமை யுறுமோ

()

அம்மறை களும்பற் பலர்க்குமத் தலைமை யறையுமாங் காங்குப சாரத் [ழில்க
தெம்முறை யெனின்மா லயன்முத லியர்பா லீதலோம் புதன்முதற் றொ
ளும்மறை மையுந்தத் தவர்க்குல கடங்கி யுய்வகை யரனுரைத் ததுவே [ன்ம்
யிம்முறை யரச னமச்சுனை யானே யிவனெனப் பிறர்க்கிசைத் திடல் போ

மறைகளாங் காங்குத் தியேயவா சகமு மாத்ரி யொருவற்கே வழங்கு
யிறைமையா னொ யண்பரோ தியாதா வென்றவா லிச்சொலே பிறர்க்கு
மறைதலாற் றியேய சத்தம்வே றெவர்க்கு மாண்டுரு மையினுபக் கிரம
முறையுப சங்கா ரங்களி னனைய முதல்வன்சீ ரோமுழங் குதலால்.

(க௨)

திருமறைத் திரயச் சென்னியா மதர்வ சிரசின்மேற் சிகையினிற் சிவனே
யொருவனே தியேயன் சிவங்கா னிதன்மு னுரைத்திடப் பட்டமா ளாதி
வருசூர் தியேய ரல்லரா தலினுல் வர்ச்சிக்கப் படுவர்முற் றிற்தென்
றுரிமையி னுங்கு முடிந்தது முடிக்கு முத்தித் துரைத்திடு சிறப்பால் (௧௫)

மும்மறை நடுவா மெசர்மறை நடுவின் முழங்குயக் காண்டத்தி னடுவி
லிம்மறைப் பொருடேற் றுருத்திரத்திடையே யிவைக்கெலாஞ்சீவரத்தினமா
யம்மையோர் பாகன் றிருப்பெய ராய வைந்தெழுத் தேயிலங் குதலாற்
செம்மறை யெவைக்குஞ் சம்மதஞ்சிவனே திகழ்பசு பதியென நேற்றம்.௧௬

ஆதலின்மறைகள் பற்பலர்க்கிறைமையறையினு மெய்ப்பொருள் சிவனென்
றோதலினதுபோ லுபப்பிருங் கணமா யுள்ளவிப் புராணமூ வாறுங்
காதலி னுங்காங் கரியயற் கிறைமை கழறினுந் துணிபொருள் சிவனே
சாதலின் னுயர்கட் கொழித்தரு ணைக்கந் தருபசு பதியெனச் சாற்றும்(௧௭)

அன்னதிங் கெவ்வா ரெனிற்பசு பதிக்கே பையிரு புராணமிக் கிலங்கி
மன்னுசீ ரிதன லிவற்றின்மான் முதலோர் மாண்சிவ லிங்கபூ சனைசெய்
துன்னுபே நடைந் தநலந்தலந் தோறு மொளிற்தலான் மால்புரா னாதி
யின்னரன்சிறப்பு மிலங்கலாலனையர்க்கிவன்பணிவிசைத்திடாவிதனல்(௧௮)

கூறுமீ ரொன்பா னுஞ்சிவ முதலே கொண்டனவென்றனன் சூதன்
நேறினர் சவுன காசிய ரின்பந் தேக்கின ருக்கமேற் நிகழ்ந்தார்
வீறுசேகாழி மணியுந்தென் மறையின் விதந்துரு தன்னெலி மாலைக்
கேறுடை- முதல்வ னேமுத லென்றே சொல்லென விசைத்தலைநிலங்கும் ()

உள்க்கமேற் கினர்க் சவுனகராதி யுறுவரவ் வுறுவனா னனத்தை
நோக்கின் மறுகே னீர்க்கருஞ் சங்கை நூக்கினன் நருளினை சென்னி
மீக்கொளு மனைய சிவபுரா ணத்துள் விளங்குசீர் கார்த்தது விமலன்
பேர்க்கொள்சங் கிதையிற்சுவேதகானனத்தெம் பிரானருண் மான்மியம்பேசி

வேறு.

அன்ன தன்பினர் யோகநா தன்சிறப் பறைந்தாய்
பன்ன ரும்முக மிடையறா துரைப்பினும் பரம
னன்னர் மான்மியம் வினும்மகிழ் நசைமிரு மெந்தா
யென்ன வேண்டினர் செவிக்கொடு சூதன்மே லியம்பும் (௨௧)

அன்பு மாருட் பெருக்கமு முருக்கமு மளவா
வின்பு மிக்குள நீர்விழைந் தெனைத்தொடக் கிதுதான்
நன்பு விக்கொரு வைப்புமாய் நயக்குமெவ் வெவார்க்குந்
துன்பு நீக்கியின் பளிப்பதாய்ச் சொலச்சொலச் சுகமே (௨௨)

எனக்கு நல்கிடு மாதலா லியம்புவன் கேண்மின்
முனர்ப்பு கன்றவென் காட்டுமான் மியத்தினு முதுசீர்
தனக்கு னைத்திடு சான்றதோர் தலமுன ததுதான்
மனக்கு றும்பொழித் திட்டகா மியமெலாம் வழங்கும் (௨௩)

என்று சாற்றியப் பிரகதுப் யானத்தி னிலங்குங்
கொன்றை சூடிய வாதுசெய் சூஞ்சரத் துணைத்தாண்
மன்றன் மாமல ரொப்பிலா முலையுமை மலர்த்தா
னென்றும் வாழியி ராவதே சனகழ லிறைஞ்சி.

(௨௪)

அணைய மாதவ ஶானை நோக்கியந் தணர்கா
ளினிது னைக்குவன் றிருப்பெருந் தோட்டத்தத் தீச
மெனமி சூத்தசீ ருலகெலாம் பரவெழி னுமந்
தனைவ கித்ததத் தலமதன் மான்மியந் தண்ணை.

(௨௫)

வேறு.

தன்னடியே குறித்தெவருங் குருத்துவங் கொண்டுவப்பவருடந்து கல்னா
லின்னடிவாழ் குரவனுக்குங்குருவாகிச் சிவகுருவென் றிலங்குஞ் செவ்வேன்
பொன்னடிதாழ்ந்தெந்நூ லும்புரை தபத்தேர்த் துளமலயப்பொருப்பன்முண்டி
மன்னடிதாழ்ந்தவர்க்குவழங்கினனவ்வாறுமக்குவகுத்துமென்றான்.

நைமிசாரணியச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௨௮௨

தலமகிமைச் சருக்கம்.

சந்தனந் திகழ்ந்துசெந் தமிழ்மணந்துசீ
ருந்தன மலயமென் றோது வெற்பின்னவாழ்
கந்தன தருள்பெறு கருணை மாமுனி
தந்தன மெனக்கொண்மா தவர்க்கு ரைப்பனல்.

(௧)

பூமியிற் பொன்மலைப் புகல வாசியி
லேமிகு நாவலந் தீவி லெண்டரு
காமிகு காவிரி வடக்கின் கண்ணது
மாமரு சீர்ப்பெருந் தோட்ட மாநகர்.

(௨)

காசியிற் சிறந்தவெண் காட்டிற் கீசன
தாசையி னன்னதந் கைங்கு ரோசத்துட்
பேசுறு தலங்களுண் முதன்மை பெற்றது
வாசவன் பணிபெருந் தோட்ட மாநகர்.

(௩)

வரமிகு முதீசியின் முல்லை வாயிலு
முரமிகு கீழ்த்திசை யுததி தென்றிசைப்
பரணமர் பல்லவ னேசம் பச்சிமத்
தரணமர் தருளுநாங் கூரு மாங்குற.

(௪)

நாப்பணி னுயக மணியி னண்ணுமால்
சேப்பர னுயிர்க்கெலாஞ் செவ்வ நங்கிய
மீப்பொலி காதலின் வீற்றிருந் தருண்
மாப்பெருந் தோட்டத்தத் தீச மாண்பதி.

(௫)

இயல்பினிற் பொன்னிதெற் கில்ங்கி யுத்தரத்
துயர்மணி கன்னிகை யுற்றுஞ் சேறலா
னயமிகு முபயகா வேரி நாப்பணை
யுயவருள் பிரகதுத் தியான மோங்குமால்.

(சு)

இத்தலந் திருவெண்காட் டெல்லையாவினு
முத்தம மாகுமீ சானத் தோங்கிடு
மத்தகு சிறப்பினு லவ்வெண் காடுசெய்
மெய்த்தகு பயனினு மிக்கு நல்குமே.

(எ)

இதன்பெருஞ் சீர்த்தியை யிசைப்ப தெங்ஙன
மிதன்பெயர் நினைத்திடி னுரைப்பி னெய்திக்கா
ணிதம்பெறின் வசித்திடி னியம்பு நாற்பதத்
திதம்பெற நிண்ணமே யிருந்த வத்தினீர்.

(அ)

வேறு.

தலனிலுயர் திருவெண்காட் டிறையீ சானத் தலனிதன்சீ ருள்ளபடிதான்
முற்றோர்ந்த, நலனிதனு லித்தலங்கா ணசையீக் கூர்ந்து நவீல்பஞ்சக் குரோ
சத்து ணண்ணப் பெற்ற, பலதலஞ்சென் றுறுவமெனும் வியாசங் காட்டிப்
படார் துமையோ டாண்டுதொறும் பரிந்து வந்தே, யலகிலுயீர்க் கருடர்த்த
விழாவங் கொண்டாங் கமர்ந்தருள்வா னெனினிதன் சீரளப்பார் யாரோ. (சு)

வேறு.

இயலாச் செயலை விரிக்காம லிம்மட் டமைதல் பழுதன்றே
யயலோ ரொவர்க்கு மித்தலச்சீ ரகலம் புகல வரிதேயென்
றுயலே யுலகந் தமிழ்விரித்த வுறுவ னுறுவர்க் குரைத்தானப்
பயனாற் பகர்ந்தேன் சிறிதறிந்த படியென் றுரைத்தான் பகர்குதன். (க0)

தலமகிமைச் சரங்கம், ழுற்றிற்று. (ஈ ஐ திருவிருத்தம் ௨௮௨)

தீர்த்தமகிமைச் சரங்கம்.

தலத்தின் மகிமை யொருசிறிது சாற்றி னேமத் தலத்தீர்த்தத்
குலத்தின் மகிமை யினுஞ்சிலவே கூடந் கேண்மி னென்றுலக
நலத்தின் மகிமை யோர்ந்துய் நன்னூல் பன்னூ றந்துபுலப்
பலத்தின் மகிமை வென்றகடோற் பவமா முனிவன் பரிந்தருளும். (ச)

தீர்த்த மிக்க வித்தலத்திற் நிகழ்ந்து மருவப் பெறுஞ்சிறப்பே
கூர்த்த மேன்மை தரமேலுங் குலவு மகிமை பலவாய்ந்த
தீர்த்த மோரைந் துளமேலுந் திரைவா ரிதியுஞ் சேர்ந்தருளே
கூர்த்த தீர்த்த மோராறு குலவ விளங்கும் பெருந்தோட்டம்.

(௨)

ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமொன் றாக வாறு முகமேயென்
றிந்த வுலக மவைக்குவமை யியம்பு மிதுவோ பிரணவத்தோ
டைந்தக் கரமே போன்மென்ன வருட்சீர் நோக்கி யறைகுவரே
லிந்த வளங்கொள் சிவதீர்த்தத் திசையாங் கூறற் கிசையுமே.

(௩)

இவையோ ராறுக்குறுபெயர்தாம் யாவென் றியம்பி னவையினைசக்கேன்
சுவைசுப் போதா யனதீர்த்தஞ் சுமுக தீர்த்த மிந்திரப்பேர்த்
திவிய தீர்த்த மணிகன்னி தீர்த்த மயிரா வததீர்த்த
நவைதீர் வருண தீர்த்தமா நாமஞ் சொலினு நலந்தருமே. (௪)

முன்சொல் போதா யனதீர்த்த முனைவ னயிரா வதநாதன்
றன்சந் நிதிய லுறுமதுமுன் சார்ந்த போதா யனமுனிவ
னின்சொ லருளி யாதரிக்கு மிறைவன் பூசைக் குரித்தாகத்
தன்செய் கையிற்கண் டப்புனலாற் றுனீ ராட்டி யின்புற்றான். (௫)

புனித சைவ சிகாமணியாம் போதா யனமா முனிகண்ட
தெனிலித் தீர்த்த மாண்பினிநா மிசைப்ப தெவன் சுக் கிரவாரத்
தினான் னியதி யுடன்மூழ்கிச் சிவையைச் சிவனைத் தெரிசிப்போ
ரினிய மகப்பே ருதியெலா மெய்தி வாழ்வ ரிதுவாய்மை. (௬)

காண்பார் கருளும் வாதாடு கணேசா லயத்தென் கிழக்கணித்தாய்
மாண்பார் கணேசப் பெயர்த்தீர்த்தம் வைகும் யோக நாதமுனி
சேண்பார் பரவு மக்களிற்றின் செய்ய பாதம் பூசிப்பான்
பூண்பார் சுமக்கு மகிசுமுகப் புனித னருளான் முன்கண்டான். (௭)

துன்னு மந்நீர் தனிஞாந் தோயக் கிடைப்ப தரிதுமுறை
மன்னு தவததார்க் கலத்தினின் மதியந் தோறுஞ் சதுர்த்திகளி
லுன்னி மூழ்கி னப்பலனா முயரா வணிமா சதுர்த்தியிற்றேயந்
தன்ன கணேசன் றினைப்பணிவோர்க் கருளும் பலனா வளப்பரிதே. (௮)

இதனின் மேற்கிற் திரநீர்வெண் காட்டினிறையு மாசிககத்
திதனிற் பரவுந் தீர்த்தவிழாக் கொண்டாங் கருளு மிந்நாளி
லிதனிற் றேயந்தெம் பிரார்பணியோ ரிகவாழ் வனைத்து றிறைதாப்பெற்
றிதனிற் பொலியுஞ் சுவர்க்காதி யின்பு முவர்க்கு மின்புறுவார். (௯)

வேறு.

இப்பெருந் தீர்த்த மேற்கி லெவ்வுல கத்தி னுக்கும்
வைப்பெனப் பொலிந்து வைகு மணிகன்னி கைப்பேர்த் தீர்த்தஞ்
சிற் பரன் கல்லா னீழந் நிகழ்தரு யோக நாத
னப்பெரு முனிவர்க் கந்நா ளருளிஞற் கண்டீர் னம்மா. (௧௦)

சீவர்தஞ் செயல்கட் கெல்லாந் சிவச்செய லனந்த கோடி
பாவன மதிக மென்ப பகரவும் வேண்டு மேயோ
வாவன யோக நாத னருந்தவர்க் காகக் கண்ட
சீவன மேன்மை யாரே தெரிந்தினி திசைக்க வல்லார். (௧௧)

மாமணி கன்னி கைக்குண் மன்னவா சியினில் வைகும்
தேமலி சிறப்பி னோங்க யிராவத தீர்த்த முன்னாட்
காமரு வலாரி வேழங் கண்டு தோயந் தன்னீ ரானத்
தூமணி கண்டன் பூசை துன்பறப் புரிந்த தன்மே. (௧௨)

காவிரி கல்லா நீழற் கண்ணுத நன்னை நோக்கி
யாவலி னேறும்ப வன்னு னழைஇமணி கன்னி கைக்குண்
மேவெண் விடுத்து வேலை வேந்தனை யேவ வன்னுண்
பூவுயப் பெருந்தோட்டத்துப் புகூடமணி கன்னி போந்து. (௧௩)

அப்பெருந் தடத்துட் பூர்வத் தடுத்துநின் றினைய பொன்னி
யைப்புணர்ந் தின்ப மேலி யதுமுதற் றடாக ரூபத்
திப்பெருந் தோட்டத் தென்று மிலங்கிடு முவரொ ழித்தித்
திப்பிவ வருண தீர்த்தச் சிறப்பினி யுரைப்ப தென்னே. (௧௪)

இளைவுந் இச் சகரர் தொட்ட விடத்துவர் மயமாய் நிற்குங்
கனைகடல் பற்ப லாரூங் கன்னிய ரோடு சேரும்
வீனை யொரீஇப் புனிதையாங்கா விரியையே தழீஇயு வர்ப்புத்
தனையொரீஇ யனக மேயாய்த் தங்குமேற் சாற்ற வற்றே. (௧௫)

இத்தலத் தினிலு திசி யவாசியென் றிருபாற் பொன்னி
நத்துறப் புகலாற் நீர்த்த நாலிரண் டாகி யென்று
மத்த னென்கு ணங்கள் போல வனைத்துயிர்க் கருளு மேன்மை
யெத்தகை யோரு நேர்கண் டெய்துவ ரின்பே யென்றும். (௧௬)

இத்தகு சிவதீர்த் தங்க ளினி துவந் தடுத்து மூழ்கி
யுத்தமி யொப்பி லாத முலையுமாம் பிகையை யெங்கள்
சுத்தயி ராவ தேசன் றனைப்பனின் திட்ட சித்தி
முத்திபெற் றுய்ந்து னோர்தந் தொகையுநா மொழியொ ணாதே. (௧௭)

வேறு.

என்றருட் குறுமுனி யிகைத்த தோர்த்தனர்
துன்றிய வுகையைக் கடலிற் றேய்ந்தனர்
தொன்றுறு முனிவர ரென்று சூதனே
ரொன்றிய மாதவர்க் குவந்து ரைத்தனன். (௧௮)

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௦௦.

மூர்த்தமகிமைச் சருக்கம்.

உலகெலா முய்வான் சச்சி தானந்த வொளிப் பிழம்பே
யிலகுசே யுருவாய்ப் போந்த வெந்தைகா முழுமா ணைக்கன்
றலைமைசாரந் திலங்கு கும்ப சன்னெனுந் தவத்தோன் மேலும்
வலமுனி வரர்க்கு மூர்த்தி மகிமையும் வழங்க லுற்றான். (௧)

இந்தனத் தங்கி பாலி னிழுதென மறைநந் தெங்கு
மந்தணப் பொருளாய் நான்கு மறைகளுந் தொடரொ ணதா
யந்தரத் தயன்மா லாதி யமரர்க்கு மறித நேற்றாச்
சந்தரச் சோதி யாகிச் சுத்தமாய் நித்த மாகி. (௨)

அருவமே ஸ்பா ஸ்ப மவைகடந் தகண்ட் மாசி
நீருமல மாகி யொன்றாய் நிகிலமு நீநிறந்து நிற்கும்
பொருள்சிவ னன்றே யன்ன பூரண னுயிர்கட் கின்பே
தருநிரு வுளங்கொண் டாவி தறுகா னாதி சார்ந்த. (௨)

தன்மையால் யாமு மாங்குத் தறுக்கொடு சார்ந்தா லன்றி
நம்மையோர்ந் துய்யும் பான்மை நண்ணிடை வெனக யந்த
செம்மையாற் சிவலிங் காதி திருவருண் மேனி தாங்கி
வின்மலி கோயில் கொண்டு வீற்றிருந் தருளு மன்றே. (௪)

அவ்வகை தலங்க டோறு மலிர்சிவ லிங்கந் தன்னு
ளிவ்வருட் சுந்த ரேச லிலிங்கமிக் குயர்ந்த தாரு
மெவ்வகை யெனின்முத் தேவ ஸுபமென் நியம்பும் போதித்
திவ்விய மூலந் தன்னிற் நிகழ்தலுஞ் சான்ற மென்க. (௫)

ஆதியி னடுவீ லந்தத் தயனரி யாரு மென்றே
யோதுநூல் சிவலிங்கத்தி னுருவினே யுதுதா னேனை
மேதகு மூர்த்திக் கெல்லாம் விளம்புநூ லளவே யிண்டுப்
போதியுந் தேற்று மிந்தப் புண்ணிய மூர்த்திக் கம்ம. (௬)

மூவரு மாகி மூவர் முதல்வனு மாளோன் றேவ
தேவனே யெனுநூல் வாய்மை தெளிதர லித்த லத்துச்
சேவமர் தருமத் தீச சிவலிங்க மூர்த்தி தேற்று
மூவரார் தாரு மூல முதல்வனுய் முளைத்தெ முந்தே. (௭)

அருண்மிகு மச்ச வத்தத் தணியயி ராவ தேச
வொருசிவ லிங்கங் கண்டோ ரன்னைய ருதரங் காணார்
வருபெரு நாமஞ் சொன்னோர் மலந்தெறு கென்று சொல்லார்
திருவுரு நினைவார் மீண்டு செனித்திட நினையா ரம்ம. (௮)

இத்திகழ் சுயம்பு லிங்கத் தின்பெயர் சுந்த ரேசன்
சித்திசெய் யத்தி சன்றான் நிகழயி ராவ தேச
னத்தருண் முகோத் தார நாயகன் மொளத்தி கேச
னத்தரு பிரக துத்தி யானேசன் முதல னேகம். (௯)

வேறு.

சுதூ னயிரா வதநாதன் றன்பே ரொருகா லேனையதம்
பதியி லபுத்தி பூருவமாய்ப் பகர்ந்தா ரேனு மவர்க்கலகி
னிதிகுந் ததிக னேயின்மை நிறைபல் போக முதலான
வதிக நலங்க ளிம்மையிற்றந் தம்மை யின்பு மருளுவனாள். (௧0)

அருங்கு ரத்திச் சுரனெம்மா னனவ ரதசா நித்தியனாய்ப்
பொருங்கூர் தரவீற் றிருந்தருளும் புனிதத் திருக்கோ யிற்புருந்து
தெருங்கூர் திருச்சோ தனிப்பணியே திகழ்கோ மயநீர்த் திருமெழக்கே
யிருநீர் தவளத் திருக்கோல மேமுன் னாய் திருப்பணிகள். (௧௧)

சுடர்மிக் கொளிருந் திருவிளக்குத் தொண்டு திருநந் தனப்பண்தண்
சுடர்புக் கமரு முடிக்கேறத் தொடுக்குட் விரைப்பூந் தொடைப்பண்கள்
சுடர்திக் கொளிருந் திருக்கோயி றுலங்கப் புதுக்குந் திருப்பணிகள்
சுடர்முகக் கணன்சீர்த் தளியெங்குந் துதையு நறுந்து பப்பணிகள். (௧௨)

அனக னயிரா வதநாத னருள்கூ ரதூல குசாம் பிகைதா
மினிய விழாக்கொண் டெழுந்தருள வெழில்கூர் தரும மால்விடைவா
கனமுன் னுவ சலட்சணமாக் கவினமிக் கோங்க வளரன்பால்
புனித சுவண மணிகளினுற் புனைந்து புரியும் பொருட்பணிகள். (௧௩)

பரவு செம்பொ னவமணிகள் பாங்கா யமைத்துப் பண்புறச்செய்
திரவு பகலா யொளிபெருக விலங்குந் திருவா பரணங்க
ளரவின் மணிமுன் விளிம்பார்த்தி யவிர்பீ தாம்ப ராதிபவை
மரபிற் புரிந்து களிந்துள்ள மகிழ்கூர் தளிக்குந் திருப்பணிகள். (௧௪)

ஆதி யாய பற்பலமெய் யன்பி னயிரா வதநாதன்
சீத வனசத் தான்பரவிச் செய்தந் துவக்குந் திறத்தினர்க்கந்
நாத னருளும் பெரும்பேறு நாமோ வனக்குந் தரமுடையோ
மோத லரிதாங் கைம்முதிகத் தொருவா றுணர்வா ருரமிக்கோர். (௧௫)

இன்ன பரிசான் மேற்சொல்பணி யிவற்றுள் யாதொன் றியற்றினரும்
மன்னு திர்க்கா யுன்போகம் வருநோ யின்மை வளர்ச்செல்வ
நன்னர் மகப்பே ருதிபெறீஇ நலங்கூர் நரேவந் திரராய்வாழ்ந்
துன்னற் கரிய பேரின்பு முறுவர் கைடா மலகமிதே. (௧௬)

என்று புகன்ற னிமாசிலே கோற் கிணையென் பதுமுன் னிறைகண்டு
மொன்று களிப்பி னுலகுரைப்ப வொளிரு மலய முனியதுகேட்
டன்று முனிவர் மகிழ்கூர்ந்தார் மேலு மவாவி னொன்று
துன்று சவுன காதியர்க்குச் சூத முனிவன் சொற்றனனல். (௧௭)

மூர்த்திமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (௩௧௭)

இத்திர சுந்தரச் சருக்கம்

பொன்னுல களிப்போன் வேண்டப் புணரியை யுழுந்த மிழ்து
மன்னிலை நீர தாக்கி யாசமித் தினைய வேந்துக்
கின்னருள் புரிந்தோன் மேலு மிந்திர சுந்தரப்பேர்
நன்னிலைச் சரிதந் தற்குழ் நற்றவர்க் குரைப்ப தானன். (௧)

மதிநதி யிதழி வேணி மாதொரு பாக ணன்பே
நிதியெனக் கொண்டு வாழும் நிறைதவ முனிவிர் காண்முன்
மதியிடு ரைவதப்பேர் மனுவமர் காலந் தன்னி
னிதியொளி மிகுஞ்ச வர்க்க நிலத்தர சாய வேந்தன். (௨)

தானவர்க் கரசனா சபாகனா மவுணன் றன்னை
வானவர் குழச் சென்று வதைத்தயி ராவ தப்போத்
தானமிக் கொழுகும் வேழந் தனிலிவர் துவணை வீதி
வானவர் குழந்து யாண்டும் வாழ்த்துறப் பவனி வந்தான். (ங)

அவ்விடைத் துருவா சப்பே ராருந்தவ முனிவன் போந்து
கவ்விய களிப்பி னாழ்ந்து களிறுகைப் பாணை நோக்கித்
திவ்விய வேந்த வீது சிவப்பிர சாத மென்றோர்
செவ்விய கமல மீந்தான் நேவர்கோ னதனை யேற்றான். (ச)

தேவரே யெனினுஞ் செல்வச் செருக்கொன்றே கண்ம றைக்கு
மாவதோ டசரர்க் கொன்ற வகந்தையு முறிலென் செய்வான்
தேவதே வீசன் சூடுந் திருமலர் களிற்றி ழிந்தே
யாவையின் வணங்கா தேற்றவ் வாணைமத் தகத்தில் வைத்தான்: (ஞ)

அனைபயம் புயச்செம் பூவை யறிவுகூர் தெய்வ வேழ
நினைவொர் இப் புழைக்கை கொண்டு நிலத்திலிட் டடியிற் றேய்த்த
தெனையே யெனினும் போகூ ழிடைப்படு நாளுந் றூலவ்
வினையினீர் குவரே சென்னி விதியையார் விலக்க வல்லார். (சு)

கண்டனன் முனிவர் கோமான் கனன்றுளங் கொதித்து நீல
கண்டனன் முடிப்பு னைந்த கமலப்போ திதனா லாக்க
முண்டென வுணக்களித்தா முடன்பணிந் தேற்றி டாய்மா
லுண்டதோன் மத்த கத்தி லுப்த்தனை யுணர் விலா தோய். (ஈ)

சிவப்பிர சாத வாய்மைச் சிறப்பொரு சிறிதுந் தேற்றாய்
நிவப்புறுஞ் சவர்க்க வாழ்க்கை நினக்குற்ற தெவனா லென்றாப்
பவப்பெரும் புணரி யாமும் பாலுதைத் திடிலென் செய்வாய்
தவப்பெருஞ் சிவத்து ரோகந் தானுகர்ந் தன்றித் தீரா. (அ)

ஆதலி னமரர் வேந்த வாற்றுகின் னரசிழந்து
பூதலத் திடையோர் வேந்தன் புதல்வனா யிளங்கா லத்தே
பேதுநீ இ யன்னைதந்தை பிரிவுநீ இப் பன்னாட் டென்ப.
மீதுறு கென்று ரைத்தவ் வேழத்தை நோக்கிக் கூறும். (ஊ)

மிருகயோ னியிற்பி றந்தும் வேந்தனைச் சார்த்தாய் ஞானத்
திருவுறப் பெற்றாய் பெற்றுஞ் சிறுவருஞ் செய்க லாத
கருமமிச் சிவத்து ரோகந் கண்டனை யதனாற் பூமி
மருவிலல் லுணர்வி ழுந்து வணக்கரி யாதி யென்றான். (ஐ)

இன்னண மிசைத்த சாப மேய்ந்துள நடுங்கி வாணோர்
மன்னவன் கயத்திழிந்து வறுமையுற் றிழிந்தா னாயம்
முன்னவன் கழலின் வீழ்த்து முனிவுறே லைய வென்றாப்
பன்னருந் துதியு றுத்திப் பாவிமேன் பிழை பொறுத்தி. (க)

அறிவிலாச் சிறியே நென்றென் றடிக்கடி யிறைஞ்சி னுன்பின்
குறைதவிர்த் தாள்கென் றுங்குக் குறுகிய பிருகு முன்னே
மெறிகதி ரங்கி முன்னே ரிரந்துபன் முறையும் வேண்ட
மறிமழுக் கரணப் பேணி வருதுரு வாசன் கூறும். (கஉ)

முனிவர்கா ளமரர் காணீர் மொழிந்ததிங் கிவன்பா லுள்ளக்
கனிவின லன்றி நீதித் தருத்தின லுரைத்தீ ரல்லீர்
புனிதனெம் பிரான்சே டத்தைப் போற்றுகச் சிவத்து ரோகந்
துனியனு பவித்தா லன்றித் தொலைவுற தாத லாலே. (கஉ)

உன்னிநா முரைத்த வண்ண முததிகும் புலியி லோர்வேந்
தினெனெழிற் சுதனு யாண்டொன் றெய்திய வளவே தந்தை
யன்னையப் பிரிந்து பன்ன ளலக்கணுற் றருளா லீசன்
றன்னடி பூசித் தேத்திச் சார்தரு மெண்ணீ ராண்டில். (கச)

திருவருள் கைதந் துய்ப்புத் தெவ்வலி முருக்கிச் சாய்த்துப்
பிரிவுற நின்ற மாதா பிதாக்களைத் கலந்தின் புற்றாங்
குரிமையின் முடிசூடப்பெற் றலகெலாஞ் செங்கோ லோச்சிக்
செருதுபல் போக மாந்திக் கயிலை சென் றின்பந் துய்ப்பான். (கடு)

கடவன்வென் ளிபமங் வாறே காட்டிப் மாகிப் பன்ன
எரிடருற்றே ரிருடிக் காங்க ணிடர்புரிந் தீசன் சூலத்
தொடர்பினுற் றெல்லு ஞானந் தோன்றப்பெற் றீசந் பூசித்
துடனருட் கயிலை சார்தென் றுரைத்தன னுறையுள் சென்றான். (கசு)

வேறு.

என்றுதமிழ் முனியுரைப்ப விருந்தவத்தோர் நனியுலகை
துன்றுமுளத் தினராகித் தொன்மலயத் துலகிய
வென்றுமமர்ந் தருளடிசே ளிந்திரன்பிற் செயல்யாதோ
நன்றருந்கென் றிறைஞ்சவினா யந்தவர்கட் குரைசெய்வான். (கஎ)

இனியதபோ தனமுனிவீ ரிருங்கடல்கூழ் புடவியிடை
நனிமிகுசீர்ச் சோணாட்டி னுனிவஞ்செய் தவப்பயனென்
மெனைவருமோர்ந் துவந் துரைக்கு மியல்பினு யவனியெலாந்
தனிபுரந்து கோலோச்சந் தகைமையனோர் திறல்வேந்தன். (கஅ)

சொற்றவில னேமாங்க சோழனெனப் புகழ்பெயரோ
னற்றவத்தோர் துணையாவா னுனிலத்தோர்க் குயிராவா
னற்றவர்க்கோர் ரிதியாவா னருளினுக்கோர் கலனாவாந்
பற்றலர்க்கோ ருருமாவான் பரனடிக்கோ ரன்பாவான். (கக)

இன்னனசீர் முடிவேந்த னெழிற்காஞ்சித் திருக்கரே
தன்னினிய தனிராச தானியா வமர்ந்திடுநா
னென்னருஞ்சொல் சோணாட்டிக் கின்னுயிரா மெழிற்றில்லைப்
பொன்னகரிந் திறரசாய்ப் புலியளிப்பா னெருவனுனன். (உஈ)

விண்ணுலகிற் திரனின்மேல் விரவுறுபல் நிறனெக்கி
மண்ணுலகிற் திரனென்றிம் மகிதலஞ்சொன் மகிமையின
னன்னியதோ வெனப்புலவர் கயக்குநரோர் திரப்பெயரோன்
கண்ணுதல்சே வடிக்கன்பே கைப்பொருனென் றுட்டுணிந்தோன். (உ௬)

உரனுரனில் பவஞ்சமுழு துதித்தமுறை தனிவொடுங்க
வொருசிறிதே ருதுகுறை யாதென்று மொருபடித்தாய்
விரவுசிவ மேயெஞ்சி விளங்குண்மை மெய்க்கணியாக்
கரதவவா மலகமெனக் காட்டுதிரு வெண்ணீறும். (உ௭)

அனையசிவ நெவ்வுயிர்க்கு மருள்கருணை யிரக்கமெனு
யினியகுண மென்றுமுள நெனதேற்று கண்மணியும்
புனிதமறைக் குள்ளுயிராய்ப் பொற்புறுமைத் தெழுத்துமெனுங்
தனைநிகர்முத் தொகைச்சிவசா தனமேசொம் மெனக்கொண்டோன். (உ௮)

குறிஞ்சிமுத லேம்புலமுங் குற்றேவ லெஞ்ஞான்றும்
விறந்துதனக் கிபற்றிடல்போல் விழைவுழிச்செ லேம்புலமு
மறித்தனதன் வழிச்செல்ல மற்றவைவெல் சிதேந்திரிய
னநிந்துபதி பசுபாச வறவகைகண் முறைபுரிவோன். (உ௯)

வேதசிவா கமுதலா மெய்தூல்கள் வித்தோதும்
போதமுற வகம்புறஞ்செய் புனிதசிவ பூசனையி
லாதரமிக் கனவரத மைந்தொழிற்கூத் தாக்கிபற்று
நாதநட ராசனடி நாடொறு ம்து சித்துவப்பான். (உ௧)

ஆயநரோர் திரன்மனை வி யருந்ததிக்கற் பினிற்சிறந்தாள்
சேயகம் லேயிற்சிறந்தா டிருந்தெழிலிற் பொறையினிலோ
பாயபுவி யினிற்சிறந்தாள் பரசிவைபொற் பதத்தன்பிற்
றுயகென ரியிற்சிறந்தாள் சுதந்தையெனப் பெயர்சிறந்தாள். (உ௨)

அருளாலும் பொருளாலு மன்பாலு மின்பாலுங்
தெருளாலுஞ் சிறந்தாலுந் திருத்தறம்பின் நிருத்துவதொண்
பொருளாலு மாதலினப் புத்திரப்பேற் நினையும்விழைஇக்
கருளாலுங் கடற்புவியிற் கருதறம்பற் பலபுரிந்தாள். (உ௩)

புரிந்துமகப் பேறரிதாற் புத்திரப்பே ருகும்வழி
தெரிந்துரைத்தார் தில்லவா ழந்தணர்கள் செவியேற்றுட்
பரிந்தரச னவர்க்கொண்டு பழுதகல்கூ விளமிலக்கம்
விரித்தசடைக் கூத்துடையான் விரைகழற்காவ் கருச்சிப்பான். (உ௪)

என்றுரைப்ப மலயமுனி யிருந்தவத்தோர் கேட்டுவந்து
நன்றிலக்க வில்வார்ச்ச னவ்விதியா தருளென்னக்
தொன்றுணர்மா முனியுரைக்குந் தூமுனிவீர் கூவிளந்தா
னென்றுறு மிச்சாளுநக் கிரியையுரு வெனவுணர்மின். (உ௫)

ஈதிலக்கம் பழுதறமுன் றெரிந்தெடுத்துக் கொண்டிமைய'
 மாதிடத்தா னபிடேக வகைத்திராவி யாதியெலா
 மாதரத்தா லினிதமைத்தாங் கருச்சீனைக்குள் செபத்தினுக்குந்
 தீதறத்தா மோர்ந்துணர்ந்தார்த் தெரிந்துபதின மரைவரித்து. (௩௦)

சிற்பரனுக் காகமநான் முறைபூசை சிறப்பித்தே
 யற்புறவர்ச் சீனெபுரிவிப் பான்றிருமுன் னமர்திருப்ப
 முற்புகலை யிருவரும்பாங் குறப்புகிப் பான்முன்னர்ப்
 பொற்புறவீந் நிருந்தனையுரைதபுத்த வில்வடும்லாம். (௩௧)

உரியவிதி யினிலமைத்தாங் குறுபஞ்ச கவ்வியத்தால்
 விரவுறமுன் றாய்மைபுரீஇ விரசாங்கி தனிலமைத்த
 வரியதிரு வெண்ணீற்றி னதிகசுந்த பரதத்தின்
 மரபினிறோய்த் தேபிரண வம்மாயா பீசமுடன். (௩௨)

அருமறைகள் விதந்தோது மாயிரமாண் சிவநாம
 மொருமையுற வெடுத்தோதி யொவ்வொன்றாய் விரையாமற்
 றிரிசுபன்ன மெனவியந்து திகழ்மறைசொல் வில்வத்தான்
 மரபினருச் சித்தன்ன வர்க்காதி நிவேதித்தல். (௩௩)

இவ்வகையீ ரைந்துமுறை இயற்றயுதாரச் சீனையிதுவே
 யுய்வருளு நியுதநா மாரச்சீனையின் பலனுதவு
 மிவ்வகையே றுறுமுறை யியற்றநியு தாரச்சீனையே
 யுய்வருளோர் கோடிநா மாரச்சீனையா முண்மையிதே. (௩௪)

இப்படியோர் நாற்பானைத் தினங்கணரோந் திரனியற்றிச்
 சற்பிரா மணற்குணவு சைவமகே சுரபூசை
 யொப்பறநா டொறும்புரிந்தாங் குறுநியமஞ் சிறி தும்வழா
 தெப்பெரிய ரும்புகழ் வியற்றினனிப் பெரும்பயனல். (௩௫)

இத்தகைய நரோந்திரனுக் கிவன்மனைவி சுகந்தைவயிற்
 றத்தகைய முனிசாப மாங்கேற்ற சுரோந்திரன்ருன்
 வித்தகனாய் மீனமதி மிளிர்மதியம் வளர்பக்கத்
 துத்திரநா ளோரைசுப முறமகவா யுதித்தனனல். (௩௬)

அனையமக வொளியாலு மழகாலு மிணையின்மை
 தனையாசன் கண்டெகை தனின்மூழ்கிச் சதுர்மறைதேர்
 பணவர்கொளக் கனகமழை பரவுறப்பெய் தனன்மகவுக்
 கினியமனோ கரனெனும்பே ரிசைத்தான்வா னிசைத்தபடி. (௩௭)

வேறு.

அனைய னைந்தனோ ராண்டள விளம்பிறை யாமென்
 றெனவ ருஞ்சொல் வளருநா ணரோந்திரந் கினிய
 வனிக் நாதன யமர்த்தவன் றுர்ம்மதி யாகி
 ன்னைவு வேறுபட்ட ராசினைத் தான்பெற நினைந்தான். (௩௮)

இன்ன காலேபோர் நாணிசி நரேந்திர நென்பான்
றன்ன காதலி யொடுநட ராசன்பொற் றளியின்
முன்னி யன்புமிக் கூர்தர முன்றொழு தமையான்
பன்னி நின்றனன் சென்றதந் நிசியொரு பாதி.

(௩௧)

அசனி கான்றுவா னதிமழை பொழிந்ததங் குழையர்
நசைகொள் யானமுன் னுய்த்திதி லிவரந்துநீ நணுகென்
றசைவில் வேந்தனை வேண்டவு மாலயத் தினுநா
மிசைவின் யானமூர் திற்செலே மென்றுமே லியம்பும்.

(௪0)

அல்ல தூஉஞ்சத்தி ராதிகொண் டுஞ்செலே மருளாற்
செல்லொழிந்தபின் வருதுநீர் சென்மினென் றிசைத்தா
னல்லன் மிக்ககா ரிருட்பெரு மழையிலு மரசஞ்
செல்லல் பாதகங் குடையினு மிற்கெனச் செப்பில்.

(௪௧)

என்ன பாவஞ்சிற் சிலர்தமைப் பெரிபரென் றிறுமாந்
தன்ன ஐந்திமான் முனையருஞ் சேய்மையே யடிதாழ்ந்
தின்னி லத்தினி னடந்துசெல் லிறைநிருக் கோயிற்
குன்னி யேகுரா லையஞ்சிவி காதியி லுறுவார்.

(௪௨)

இறைவனேயிதி லிவரந்துசெல் லெங்கணு மென்று
நிறையு மாரரு ளாற்றரு நித்தில யானத்
துறைத ராததி தூரத்தே யிழிந்து சென் றுறுமாற்
கறையி டற்றினோற் குரியசேய் காழிவாழ் பிள்ளை.

(௪௩)

உரிய பிள்ளையில் வலகுய விங்ஙன மொழுகித்
தெரியக் காட்டவுந் தெளிந்திடா தழிபொருட் செருக்காற்
பெரியர் நாமென வாய்மதம் பேசிக்கண் மறைந்து
திரியு மேலையோர்க் கிறைசெய்தண் டனையெவர் தெரிப்பார்.

(௪௪)

அன்று சேக்கிழார்க் குலகெலா முலகுய வருளு
மன்ற வாணன்முன் னின்றிடு மரசைவான் மொழியா
லொன்று வேந்தனின் றானகா வலன்மனை யொடுநிற்
கொன்று தானா சினைக்கொளக் குறித்திவண் குறுகும்.

(௪௫)

ஆத லானம தானையாற் சிலையுரு லாகிக்
காத லானொடு நமதணி மையிற்கலந் திருந்தே
யோத லாவெழின் மனோகரற் கீரோட்டாண் டுறுகாற்
நீதி லாறும துருக்கொண்மி னென்றருள் செய்தான்.

(௪௬)

அருளிச் செய்தவா நரேந்திரன் மனையொடு மாங்கே
தெருளிற் கூர்சிலையுருவமுற் றிருந்தனன் சேவர்க்
கிருளிற் நீர்தர வருன்பத நான்கினு ளிஃதெப்
பொருளிற் சார்வதோ சிவன்செயல் யாவரே புதல்வார்.

(௪௭)

அரச னாயன் சென்றனன் றனித்தன னவனை
யிரவி னிச்சம யம்புகூடக் கோறலே யெளிதென்
றுரமி குத்தவத் துன்மதி வாங்கொடாங் குற்று
விரவி யாங்கனுங் கண்டிலன் சென்றன் மீண்டு.

(சஅ)

வேறு.

மற்றை நாளி லரசை யரண் மனையிற் காணு மையினென்ன
லுற்ற விருளின் மழையுருமி லுலந்தான் மனையோ டெனத்துணிந்தாங்
கற்றை நாண்முன் வவனிவேந் தாகிக் களித்தான் பிற்பொருளைப்
பற்று கள்வர் வரும்பெரும்பின் படர்நோக் காதுட் களித்திடல்போல்.(சக)

கொன்றைத் தொங்க லாண்டியார் குலிச னயன்மால் பதம்பொருளா [குங்
மென்றுட் கொள்ளா ரெனுஞ்சுருதிக் கிணங்கப் பெரியோர் கான்றொதுக்
குன்றிப் பொருளைப் பெரிதாயுட் கொண்டு மயங்கி னொனனுஞ்
சென்றத் தீயி னெச்சமெனத் தெறுமென் சுருதி தெளிந்தான்போல்.(௩௦)

அரச னொளிந்தா னுயினுமீண் டவன்கான் முளையை முளையென்று
பரிவின் விடுப்பின் வளர்ந்தெமக்கே பரிவு தருமென் றுளந்துணிந்தவ்
வரிய சிசுவா மனோகரனை யரிவை யொருத்தி கைக்கொடுத்துப்
பிரிய வுயிர்கொன் றிடுகென்றுட் பிரியம் பெருக விடுத்தனனாள். (௩௧)

பெண்ணி னறிவு பேதைமைத்தே யென்னு முரையைப் பெரிதழித்தா
னாண்ணின் றொளிரு துண்ணறிவே யுடையா ளாகி நனேந்திரனு
மண்ண னலனே ரினேந்திரங்கி யினைய விசுளை மனோகரனைக்
கண்ணின் மணிபோற் போற்றினள்பு கார்மா நகர்சென் றுளிரவே. (௩௨)

ஆங்கட் புகுந்த விசுளையவ்வு ரரசன் சுயம்பு தேசவன்மன்
பாங்கிற் புரிந்த மணக்காதற் பரவு ரதிசந் தரியுடன்சார்ந்
தோங்கிப் பொலியுஞ் சயனமனை யுற்றாங் கொருவர் காணுமே
நீங்கற் கரிதாய் மனோகரனை நிறுத்தித் தில்லைக் குடன்போந்தான். (௩௩)

சிசவு மொழிந்த தினியெனக்கோர் செல்ல லில்லை யெனக்களித்து
வசையிக் கிறுமு முணராத்துன் மதிபா லிசுளை யம்மகவுன்
னசைவி லாணை யிற்றுறத்த லாமே யாகிற் நென்றகன்ற
ளிசையுட்களித்தான் றழல்மடிச்சொண்டெய்யாதி றுமாந்திடுவார்போல்(௩௪)

இனையன் செயலிவ் வாறாக் ஷியம்பும் புகார்நன் னகராளு
மனையன் சுயம்பு தேசன்மனை யாய ரதிசந் தரியென்பா
டனையன் வேண்டி மாதசுதூர்த் தசிக் டோறு நியமமுடன்
வினையை யொழிக்குஞ் சிவநிசமா விரதம் புரிந்து வந்தாண்முன்.

இசுளை சிசவை யவள்பள்ளி யிடத்தி னிருத்திப் போந்ததினன்
தகமவ் விரத தினமாகத் தான்செய் நியம சிவார்ச்சனையை
மிகுமன் பினிலந் நிசுமுடித்து மேவு மனைசார்ந் தன்னாங்கு
மகவி னொலிகேட் டிடுபுகுந்தான் வனப்பி னொளிர்சேய் தனைக்கண்டான்.

கண்ட பொழுதே பேருவகைக் கடலிற் படிந்தான் கரைகாணு
ளண்டர் பெருமான் சிவவிரத மங்கை நெல்லி யாயதென்றுட்
கொண்டு மகவை யெடுத்தனைத்துட் குளிர வுச்சி மோந்தமுத
மொண்டுண் டாங்குக் கபோலத்து முத்தங் கொண்டாண் மொழிகின்றான்.

சிவமா விரதப் பயன்பின்னுட் சேரு மென்ப சிறியேன்செய்
தவமா கணமுந் தாழாதே தமிழேன் வருந்திச் சுமக்காதே
பவநோ வணுவும் பொருந்தாதே பயிற்சேய் மணியைத் தரப்பெற்றே
னெவனோ துவலே ழைக்கிரங்கி யெம்மான் றருபே ரருளென்றான். (௫௮)

அன்ன துணர்ந்தாங் கரசனடுத் தனைய மகவு புனைபணிகண்
மின்ன வியற்கை யெழில்பெருக யினிர்ந னோக்கி வியந்துமகிழ்ந்
தின்ன வருச்சுந் தரமோவென் றியம்பி யெடுத்து மார்ப்பனைத்து
நன்ன ருவகைக் கடற்படிந்து நாம மதுவே யாயழைத்தான்- (௫௯)

உயிரிற் சிறந்த வொண்பொருளென் றுன்னி மகனை யவ்வரசு
மயிலிற் சிறந்த மெனசாயன் மனையும் வளர்த்து வருநாளிற்
குயிலிற் சிறந்த மொழியான்பூங் கோதை ரதிசுந் தரிகருவாய்த்
தியலிற் சிறந்தோர் மகவீன்று ளிவன்பேர் விடங்கு நென்றுரைப்ப. (௬௦)

பின்ன ரோர்பெண் கொடிதன்னைப் பெற்றா ளவன்பேர் சவுந்தரியென்
றுன்னி யழைத்தான் மூவரையு மொருங்கு பேணி வளர்த்தனளான்
மன்னன் வளர்ச்சுந் தரவிடங்கு மைந்தர்க் குரிய பருவத்திற்
பன்னு முந்நூற் கடிமுடித்துப் பன்னா நேற்றுந் திறம்புரிந்தான். [௬௧]

புரிந்தோர் குரவனிடைப் புழுத்தப் போந்தாங் கிருவ ருங்கலைக
டெரிந்தோர் துறுநாட்சுந்தரன்மேற் றெளிவு விழைந்தாங்கணிமையினில்
விரிந்தார் நிகமா சுமமுதலாம் விமல சிவனூற் கடன்மதித்தம்
மருந்தார் தொளிர்போ தாயனமா முனிவாழ் நெய்தல் வாயிலுற்றான். (௬௨)

சென்ற குணசுந் தான்முனிதான் சிரமேற் கொண்டு பணிந்தெழுந்தாங்
கொன்று மன்போ டிட்கருத்தை யுரைத்தான் முனிகேட் டுளத்துவகை
துன்ற மலர்ந்து முகமைந்த தூய கலைமுன் னாயவெலா
நன்று கோடி தருதுமென நாளு முணர்த்த வுணர்கின்றான். (௬௩)

கருவி நூல்பல் கலைநூன்மேற் கருது வேதா கமநூல்விற்
கருவி நூன்முன் னானவைமுற் கரும வசத்தா லொருமுறையே
கருது குரவ னுரைத்தாங்குட் கண்டு தெளிந்தான் மேலவன்பாற்
கருவி னுறுநோய் தெறுபஞ்சாக் கரோப தேச முறைபெற்றான். (௬௪)

வேறு.

பெற்ற சுந்தரன் மேலும் பெருகன்பாற்
கற்றை வேணியன் பூசனை காமுறத்
தெற்றெ னாவல் விதியுமத் தேசிகன்
சொற்ற வாய்மையிற் செய்யத் தொடங்குவான். (௬௫)

தேடி யெங்குங் குரவன் சிவார்ச்சனைக்
கேடு லாமலர் கொய்வதற் கேடுங்கா
ஸ்டு மன்பினிற் பூசனை நித்தலு
காமத் தானும் புரிந்து நயக்குவான்.

(சுச)

தேமிக் கார்மலர் தேடிக் கொணர்தரக்
காமுற் றோர்பகற் செல்வுழிக் கண்டனன்
மாமிக் கார்வெய்தல் வாயில் வடாதுபா
லோமிக் காரும் பிரகதுத் தியானமே.

(சுஎ)

அன்ன தோருத்தி யானத் தணியெலா
நன்னர் நோக்குபு நாடினை பன்முறை
யென்ன பல்வளத் தீட்டமு மீண்டுள
தன்னை யொப்பதித் தாவி லுப்பானமே.

(சுஅ)

அலங்கல் கோதி யமர்ந்ததே மாங்குயி
லிலங்கு தாரக மோத வெழிற்கிள்ளோ
நலங்கொ லோந்தக் காமு நவில்வன
புலங்கொ ணங்குர வன்மொழி போல்கின்ற.

(சுசு)

ஆண்டு நங்குரு வோது வேதாகம
மீண்டு மோதுமென் னையம் விலக்குவ
காண்ட ருஞ்சுகங் கண்மிகு டுவைகள்
பூண்ட பேரருட் செய்கை புகல்வதென்.

(எ0)

முனிவர் வாழுட சங்கண்முன் வாலினற்
றுனிவி யாக்கிரஞ் சோதனித் தொண்டுசெய்
தினிதி னென்குரு நாத னிடத்தியான்
றினமுஞ் செய்யுமத் தொண்டு திருத்துமாள்.

(எ௧)

செய்வ பன்மணித் தீபங்கா கோதரந்
தெய்வ மொன்றது வேசிவ மென்னுவா
யெய்வ தாக விதழி யிலக்குமா
லுய்வ ளிக்குங் குரவ னுரையென,

(எ௨)

கருமு சுக்க ளிருல்பிழி காலையங்
கருக ரம்பைக் கனிகளி னம்மதுச்
சொரிவ தன்பர்ப்பி ஹாசிவ லிங்கவொண்
டிருமு டிக்கபி டேகஞ் சிவனுமால்

(எ௩)

ஏழை பாகன் சிவார்ச்சனைக் கேய்மலர்
வேழ மாதவர் வேண்டும் பொழுதெலாம்
லாழ மாமலர்க் கொம்பர் வலோத்திடுஞ்
சூழ வெங்கணுந் தூநீர் தெளித்திடும்.

(எ௪)

கவிகொணர்ந்தவண் காய்கனி யாதிபெற்
றவிசு ரர்க்கங்கி வேட்டரு ளந்தணர்
நவியி ளங்கன்று நண்பின வளர்ப்பர்பின்
சிவனு ருக்கொடு கைக்கொள நேற்றல்போல்.

எதி

உடசு மெய்கணு மொண்டள வின்கொடி
படர்பு நீழல்பூம் பந்தரிற் செய்வன
கடிய பாணமாய்க் காமனைச் சார்பழி
யடிக ணீர்தவிர்த் தாள்கெனச் சூழல்போல்.

எசு

கணுவெ டுத்துக நித்திலங் கன்னல்க
ளணுகி நின்ற லனங்கன் றணுவென்ன
நணிய பாவ நசிக்கக்கண் ணீர்சொரிஇப்
புணர ருத்தவம் பூண்டுறல் போலுமால்.

எள

ஆழி வாவி யலர்ந்தசெவ் வம்புயத்
தூழி னன்னம் பெடையொடு நுனல்லூர்க்
காழி வாழ்மணி காட்டி யாரொடு
வாழி சோதியுண் மன்னுறல் காட்டுமே.

எஅ

வீளயொ லித்த வீளயொலி வாய்த்துரு
வீளமி டற்றவ னுமம் வருத்துந்
ரளவி லாவன்பி னாலோ மரகச
வளவி லாமுறை யாற்சொல்ல காட்டுமே.

எக

சூவளை நோக்கம் புயமுகங் கூர்ந்தளி
திவன்செவ் வாம்ப நிறந்து வருகென
வவண ழைத்துறு வாரை யடர்பவந்
துவர மாய்க்கும் மணிகண்ணித் தூத்தடம்.

(அ0)

கன்னி காரஞ் செருந்தி கடுக்கைமா
பன்னி தாதகி கூவிளம் பாடலம்
புன்னை சண்பக நீபஞ் சுரபுன்னை
வன்னி யாரம் வருளமந் தாரங்கள்.

(அக)

பாரி சாத லிகுச பலாசமே
வேரி மாதுளை வெட்சி குராகர
வீர கெல்லி கிளுவை விளசம்பு
நாரங் கம்மா விலிங்கை நறவமே.

(அஉ)

ஆதி யாயபல் கோட்டுள வாமலர்
சாதி மல்லிகை காந்த டளவமே
மாத வியிரு வாச்சிகு தாளமுன்
னோது பல்கொடி யொண்மலர் பங்குவ.

(அஉ)

வெளிப செய்ய விரைக்கம லங்களே
யொளிர்சு கந்தமுற் றோங்குநீ லோற்பல
மளிய செங்கழு நீர்நெய்த லாதியாத்
துளிய தேன்சொரி நீர்மலர் துன்றுவ.

(அச)

நந்தி துன்பை கரந்தைநறியசெவ்
வந்தி வெண்டிழாய் வால குரண்டமே
கந்த மார்வெட்டி வேர்மருக் காண்டொழுந்
துத்து பச்சை யனிச்சமோ மேத்தம்.

(அதி)

நிலவு மின்னன வானிலப் பூக்களுங்
சூலவு மேனே யணியின் சுவால்களு
மலகி லாவளம் யார்க்கு மளக்கொண
துலகெ லாம்புகழ் பான்மையி னோங்குமால்.

(அசு)

இன்ன வண்ண மிலங்கலி னித்தல
முன்னும் வாய்மைப் பிரகதுத் தியானமே
யென்னு நாம மிசைகென் றிசைத்தவண்
பன்னு பன்மலர் கொய்து படருவான்.

(அள)

வேறு.

படருஞ் சுந்தரன் முன்னையி னல்வினைப் பயனோ
புடவி யாற்றிய பெருந்தவப் புகலரும் பயனோ
வுடைய நாயக னுமையவ னுயக னுலப்பில்
கடவு னுயகன் சிவலிங்க மொன்றுநேர் கண்டான்.

(அஅ)

மறைமு தற்பெருங் கலையெலா மூவர்தம் வடிவென்
றறையும் வாய்மையச் சுவத்தழ லத்தினி தமரு
நிறையொ ளிச்சிவ லிங்கங்காண் டலுமுள நெகிழ்தான்
குறைவி லாதபே ரானந்த வெள்ளத்துட் குளித்தான்.

(அசு)

உள்ள முற்றிய வன்புமேன் மேலெழுந் துகைப்ப
வள்ளல் பேரரு ளீர்த்துற வல்விரைத் தோடிப்
பள்ள நீரெனப் பரமனம் புயப்புத முடிமேற்
கொள்ள வீழ்ந்தனன் பஸ்முறை வணங்கியுட் குளிர்ந்தான்.

(கூ)

அறிவி லாதவன் பாலிய னரண்பிறி தில்லா
னறியு மாவெளி வந்துநா டருள்செயி னல்லாற்
குறிகொண் மற்கடப் பாங்கில னெனவுளங் கொண்டே
குறியு ருக்கொடே வந்தனன் சிவனெனக் குறித்தான்.

(கூக)

அரிய யன்முதற் றேவருங் கனவினு மறிதற்
கரிய னாகியு நனவினு மடியனேற் கருளாற்
நெறிய வீற்றிருந் தருளினை முதன்மைதேற் றிதழித்
தெரியல் வேணியாய் சிறியனென் செய்தவ மென்னோ.

(கூஉ)

எனவு னைத்தனன் யானுய வெளிவந்த வெம்மான்
புனைம லர்ப்பதம் பூசியா தித்துணைப் பொழுது
நனிக ழித்தன னையகோ வென்றுள ளெங்கித்
தனிய ருச்சனைக் குரிப்பொரு ளாவன சமைப்பான்.

(௧௨)

சென்று மாமணி கன்னிகைச் செழும்புனல் படிந்தான்
பின்று நீற்றினும் படிந்தென வுடம்பெலாம் பிறங்க
நன்று பூசினன் முறைதிரி புண்டர நயந்தான்
றுன்று கண்மணி புனைந்தெழுத் தைத்துளஞ் சொற்றான்.

(௧௩)

சொன்ன பாசனத் தப்பெருந் தடத்துநற் றேயந்
தன்னை யென்சமக் காரங்கண் மறுமுறை சமைத்து
மன்னு தூப்பரி வட்டத்தின் வடித்தெடுத்தேகி
முன்னெடுத்தபன் மலரொடுந் திருமுன்பு வைத்தான்.

(௧௪)

அரம்பை யாசினி சூதமா துளையலிர் நரந்தம்
விரும்பு நாவன்முந் திரிகையே வெள்ளின்முன் னுய
வரம்பி நீங்கனி யிலாங்கலி மலிசுவை யினங்காய்
நிரம்பு செவ்விள நீர்முத னிறைபல வினநீர்.

(௧௫)

தூய வொண்கபி லைப்பசுப் பாத்ருடந் தொகுத்தான்
சேய பொன்னிற லிகுசநீர் முதலிய சேர்த்தா
னா தீஞ்சுவைக் கண்ணலி னிரதமு மமைத்தான்
வாய மஞ்சனத் திரவியம் யாவையும் வகுத்தான்.

(௧௬)

திருமுன் சார்த்தனன் பிராணவா யாமமுன் செய்தான்
பரவு றஞ்சக ளீகா ணம்புரீஇப் பரிவாற்
புரையில் பாத்திய மாசம ஞாக்கியம் புரிந்தே
புரைசெய் தானந்தி ரவியம்பு தாதிதூய் துகுற்றி.

(௧௭)

இதயத் தெட்டித் தழம்புயத் தினிற்பளிங் கிலிங்க
பதியைத் தாபித்து வான்முறை பூசித்தப் பரன்பால்
விதியி னிற்புறப் பூசையுஞ் செய்யுமா விமல
துதிசெ யின்னருள் புரிகென விண்ணப்பந் துலக்கி.

(௧௮)

௧௪ ஞாங்கன மருள்செய்த தாநினைந் திதன்மேன்
மீசு கந்ததை லாதிகந் தாந்தமா விளம்பு
மாசி லாத்திரு மஞ்சனம் வான்முறை யாட்டித்
தேச மிக்கதூத் திருவொற்றா டைப்பணி திருத்தி.

(௧௦௦)

௧௪ மாற்றினான் மாற்றியு மென்சொல்கே மிவனே
நேரி லன்புரீர் வெள்ளத்து ணிமலன திருத்தா
ளார வங்கண்மா மடைதிறந் திடையறா தார்த்திப்
பேர ருட்கடற் ருணுந்தோயந் துயந்தனன் பெரிதும்.

(௧௦௧)

பூதி சார்தம்பைப் தூர்வையக் கதைமுதற் புனைந்தா
 னோது பெர்ன்னரை ஞாண்கவு பீனமு முறுத்தான்
 சோதி கூர்சுவ னும்பர துவயங்கள் வுனைந்தான்
 மீது கோளகை முதற்பல மணிப்பணி மிலைந்தான்.

(க௦௨)

சுகந்த நாண்மலர்த் தாமந்தார் கண்ணிமுற் றொடுத்தாங்
 குகந்து சாத்தினன் குழிலமுன் வரைந்திட லொப்பத்
 திகந்த நாறுதூ பஞ்சுடர் கோட்டினன் நிருமுன்
 மிகுந்த பல்கனி யோதன விதநிவே தித்தான்.

(க௦௩)

மேலுந் தூபதி பம்மகா தீபமுன் விளம்புஞ்
 சாலுந் தீபங்கண் ணடிகுடை முதலுப சார
 மாலு மன்பினிற் பளித்தீ பம்முகந் தமைத்தான்
 மாலு மம்பல ரத்திற்கேயுத் தருச்சித்தான் மகிழ்ந்து.

(க௦௪)

குடங்கை யுண்மலர் கொண்டெழுத் தைந்துங் கொடுபன்
 மடங்கு றச்செயித் துயிர்கரு மாதியை வரத்
 னிடங்கை யர்க்கிய நீரொடு தத்தஞ்செய் தின்ப
 மடங்கு றுவண மிவ்வகை பேரன்பின் வழத்தும்.

(க௦௫)

வேறு.

அரியயன் முதந்த னாகிபல் கோடி யமரரு மறிவதற் கரிய
 பெரியனீ சிறியே னுயவெளி வந்த பெருமையான் பேசுதற் கெளிதோ
 துரியனே துரியவ் கடந்தவான் சுடரே தூயனே தூயர்முன் றேன்று
 மரிவையோர் பாகா வருட்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமரர் நாயகனே. (1)

அனங்கனே கலவி புரிவிப்போ னாலகெ லாமவ னுணையைக் கடந்தின்
 றனங்கனே மாய்த்தே யுமை மணம்புரிந்தா யதனினு முண்மை யோர்ந்தறியா
 ரனங்கனே லலைவோர் மூவரி லொருவ னுமென்ப ருணையவர் பவமென்
 னனங்கனே யங்க னேபெருந் தோட்டத் தமலனே யமரர் நாயகனே. (க௦௭)

மூவரு மாகி மூவரு மறியா முதல்வனென் றருமறை மொழியுந்
 தேவனே முக்கட் டிருவருட்பெருந்தேன்செகமொலம் பரவுறச் செலுத்திச்
 சீவவண் பயிர்கள் வளர்த்தருள்கரும்பே சிறியனென் பவந்தொலத்தருள்வா
 யாவமர் கொடியெந் திருப்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமரர்நா யகனே.

திருமறை முதலி னடுவினின் முடியிற் றியேயனென் னன்னையெசெப்பிப்
 பிரமன்மானும்தலோர்க் கனையசொல்லாண்டும் பேசிடாத்திறனுமே லதர்வா
 தருகிகை யன்றோர் வர்ச்சிக் கப்படுவர் சமாப்தியென் றுணிபுமோர்ந் துணரந்
 ரருள்வதுன் பரமே திருப்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமரர்நா யகனேக௦௯

கவின்மணி கண்ட நான்மறை கண்ட கண்ணுதா நேவர கண்ட
 திவன்சசி கண்ட சடிவமெய் கண்ட செல்வருட் *கண்டவா தென்றஞ்
 சுவைகொளுந் கண்ட சொல்லரு மகண்டதொண்டனின் கண்டனிதுன்னி
 யலிருமின் பார வருள்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமரர்நா யகனே. (க௧௦)

*கண்—தவாது எனப் பிரிக்குக.

சங்கர கங்கா தரபா மகேச சதாசிவ வுமாபதே தானே
செங்கர யேணிக் கங்கைதண் மதியோஞ் சேர்த்தவைத் தெழுத்துணரிதழி
தங்கர வபய வரதமான் முழுமுற் சார்ந்துயிர்க் கருண்முறை விளக்கு
மங்கர வடியேற் கருள்பெருந் தோட்டத் தமலனே யமரநா யகனே. (ககக)

வேறு

என்று துதித்தா னுளங்களித்தா நெழுந்தஞ் சலித்தான் பன்முறையு
நன்று பணிந்தான் றுண்டைந்த நலங்கூ ரின்ப மாசாற்குஞ்
சென்று மொழிந்தாங் குவப்பிப்பான் சிந்தை புரிந்தான் பிரிவாற்று
னென்று முளமச் சிவபதத்தி லுறுத்திச் சென்றான் முனியுடசம். (ககஉ)

போதா யனமா முனிவரன்றாட் புண்ட ரீகம் பணிந்தழிகே
ளீதோ வணித்தோ ருய்யானத் தெழின்மா மலர்கொய் திடப்போந்தேன்
மாதோர் பாக னருட்குறியென் மலஞ்சாய் குறியாக் கண்பெவந்தேன்
யாதோ துவலவ் விவங்கேச னினைத் தருளகூ ரெழின்மாண்பு. (ககஉ)

என்ற னிதுகேட் டலுமுனிவ நெழுந்தான் விரைந்தா னவனுடையச்
சென்ற னனைப் வருட்குறியைப் திகழ்மு லத்திற் கொடுவான் போய்
நின்றே மாதே வாவெனுஞ் சொன் னிகழ்த்து சுகத்தோட சைத்துமுடி
நன்றே வருகென் றழைத்தலினோர் நலங்கூர்*புணைதோன் றுறக்கண்டான்.

தலைவான் கடப்ப வடியுரக தலத்தைக் கடப்பத் தளிர்போர்த்து
மலர்செவ் வொளியெவ் கணு ம்பரப்பி வயங்கவ் வரச மகிருகத்தை
வலதே வரசா மானருண் மலையோ வென்பா னன்மெனவெண்
கலைபாங்குமண் கிளைத்தடியிற் றுகளிறென் றுறக்கண் ளெங்களித்தான்.

களித்து விரையச் சென்ற னுனிக் கருணை யொழுஞ்ஞ் சிவலிங்கத்
தெளித்த வுறக்கண் டவசமாய்த் திருமுன் வீழ்ந்தா னந்தவெள்ளங்
குளித்தங் கொருவா நெழுந்திருகை கூம்பச் சிரமே லருமறைக்கு
மொளித்த முதலே யியண்வெளியங் தொளித்தற் கெளியேந் தவமென்றே

வேதத் தொடர மால்பிரமன் மிக்கோர் தொடர வெட்டருநீ
யேதத் தொடரும் பவக்கடன்மூழ் கெளியே முய்ய வெளிவந்தா
யாதந் தொடர்தற் கரியமெனில் யாருஞ் செயலொன் றிலராய்நம்
பாதந் தொடரா தொழிவரெனும் பற்றா லலது பகர்வதெவன். (ககஎ)

அடியு முடியு மிருவர்முன மறியா தெழுந்த நிலைசின்றும்
முடியொன் றறிய வடியதல முழுதுங் கடக்க நின்றினின்
வடிவம் போல முக்கூற்று வடிவ மன்றோ விவ்வரசு
நெடிய முடியும் விழிக்கெட்டா நிலைய தாயின் றிடலென்னே. (ககஅ)

பவஞ்ச மெவையும் பகாகார லிங்கா காரப் பான்மையவ்
பவஞ்ச றுபீ நீயெயென் பதுநே ரோரந்திவ் வுலகய்வா
னிவந்த பீட லிங்கவரு நீகொண் டெற்போ னின்புடையே
நிவந்த வரசுந் தன்னிலையி னிறைய விளக்கு மவ்வுருவம். (ககஉ)

*புணை-அரசமரம்.

†களிறு-பன்றி.

என்ன லியந்தவ் வரசினையு மீச னெனவுட் கொண்டிறைஞ்சிப்
பின்ன ரீனைய விலிங்கேசன் பிரச மலர்த்தான் பூசிப்பான்
முன்னி யெழுந்தம் மூர்த்திதிரு முன்போர் வாவி முறைகண்டா
னன்ன நீர்தோய்ந் துடன்போந்தாங் கமலன் றிருமுன் னடுத்தனனூல்.

முன்போ கியபோ தாயனமா முனிவ னிறைவன் றிருவடியி
னன்போ டருச்சித் தேத்தியமர்ந் தரிதின டைந்தான் றனதிருக்கை
யின்பார் தருசுந் தானனைய விலிங்க மூர்த்தி தனைத்தினமுந்
துன்பே குறப்பூ சித்தாசான் றென்கெம் வழுது தினம்புரிவான். (க௨க)

வருநா டொறுமேன் மேற்பொருள்கண் மலிய வளர்போ ன்போங்க
வொருநா ளோவா நியமமா யுயர்பூ சினையிவ் வாறுமுற்ற
மருநாண் மலர்ப்பூங் கொன்றைமுடி வான்மூ வாண்டெய் தலும்விரைந்தே
யருநா லிலிங்கத் துமைசகித னுகி விடையூந் தெழுந்தருள. (க௨உ)

கண்டான் மகிழ்சுந் தரனுவகைக் கடலிற் படிந்தான் கரைகாணன்
லிண்டோ தருமன் பாற்றிருமுன் வீழ்ந்தா னெழுந்தான் மெய்ப்புகளங்
கொண்டான் குதித்தான் றனைமறந்தான் கூறத் தொடங்கு மொழிகுமுற
வண்டே யெனவா ருட்டேன்வாய் மடுத்தான் செயலற் றெதிர்நின்றான்.

ரின்றான் வதனந் தனைநோக்கி நிமல னருளுஞ் சுந்தரகே
னன்ற னின்பூ சனைமகிழ்ந்தோ நயக்கும் வரங்கே ளெவ்வெவையு
மென்ற னுடன்கந் தரன்மேலு மிறைஞ்சி யெந்தாய் நிற்பதத்திற்
பொன்ற வன்பு மொருவீகெம் புரிந்தே னருள்கென் றிரந்தான்மேல்(க௨ச)

உலகெ லாமிய் குனைப்பரவி யுய்வா னொருவா தித்தலத்தி
லலகி லாப்பே ருள்புரிந்தே யமல நீவீற் றிருந்தருள்க
ருவவு பிரக. துத்தியான நாத னெனும்பேர் கொண்டருள்கென்
றினகு. வுரம்பேண் டலுமவவா றெய்து கெனவா ருளீர்தான். (க௨டு)

ொனோர்க் கரியான் றிருவருளின் மாண்பென் னேயவ் வரமளித்துந்
தானே வலிய வழைத்துடன்சந் தானே நோக்கி யிந்திரனீ
மேனாண் முனிசா பத்தாற்பூ வேந்தன் மகவாய்ப் போந்தனையா
லான வெழிலான் மதன்கல்வி புதனாற் சேடன் குருவறிவால். (க௨சு)

வலிபா லிமயம் வீரியத்திற் திரனே யெனுமாண் புறக்கடவாய்
செலுமேல் வருட மரண்பெரா தீன னுயெண் ணிரண்டாண்டில்
மலமே தருதாய் தந்தையுட னண்ணி யலகி றவவலிற்றி
நிலமேன் முழுதுன் குடைநிழற்கீழ் நிலவச் சார்வ பெளமனாய். (க௨எ)

மரபிற் சுயம்பு தேசன்றன் மகன்சந் தரியை மணம்புரிந்து
விரவின் பெவையு துகார்துபுகழ் விசம்பெட் டினுஞ்சென் றுலாவநிறை
பொருளிற் றனதன் சமழ்ப்புறவாண் டயுத மளவும் புவிபுரந்தெஞ்
சுருதி சாரா கமசுத்தாத் துவிதா னந்தந் தோய்ந்தமர்க. (க௨அ)

எமைநீ யிவண்பூ சித்திடலா லெம்பேர் சுந்த ரோசனென்க
வுமைபே ருறுக சவுந்தராநா யகியென் றுன்னு யகிபெயரா
லமையா விடர்வந் துறினமைநீ யன்பி னினைத்தி யப்பொழுதே
நமதென் வதன வகோசிவ னணிமுற் றிடரு நசித்தருளும். (௧௨.௧)

என்றித் திணையு நோர்நின்றாங் கியம்பி யருளி யிலங்கத்தி
னன்று புருந்தான் சுந்தான்மே னவிற்ற் கரிய வுவுகையொடு
முன்றி லிறைஞ்சித் துதிபுகன்று முனிவன் குரவன் பணிவிடையிற்
சென்ற கருத்த ஞயவஞ்ச் சிரமம் புருந்து நிகழ்வுரைத்தான். (௧௨.௦)

வேறு.

அனையது முனிகேட் டகமகிழ்ந் தைய வருமறைக் ககப்படா வமல
னுனதுபே ரன்பின் வலையகப் பட்டிங் குணக்கரு முறத்தையென் னுரைக்கே
னெனமொழிந் தாசி புகலவம் முனிதா ளிறைஞ்சினன் விடைபெறீ இயேகி
மனைபுகு விடங்க ளோடுசுந் தான்ருன் மற்றவ ணமார்த்திடும் வைகல்

[து]

முகில்விளர்த்திடவென்றியன்மணங்கான்றுமுல்லேபூண்டியன்முல்லேதேம்.
நிகரில்பைங் கூந்தன் மதிமுகச் செல்வாய் நீலவாள் விழிவளைக் களத்தின்.
பகரிறையமுத கடமுலை மணிப்பை யகலல்கு லாமபைவா மத்தாட்
டிகழா வந்த மங்கைசுந் தரியோர் தினந்தடம் படிந்திடச் சென்றான். (௧௨.௨)

சென்றசுந் தரிதன் றேழியி ருடனச் செங்கழு நீர்த்தடந் திளைத்துச்
சென்றிடு காலை யவளொழில் லலைக்குட் சிக்கியோ ராக்களுந் தீயோன்
சென்றதா னெடுத்துப் புயத்தினிற் றாங்கிச் சேணுறச் சிலகியர் மொழியாற்
சென்றவட் சுயம்பு தேசனவ் வாக்கன் றிறங்கடந் திடப்பெருன் றிகைத்தான்

ஆபது தெரிந்து சுந்தா னத்திச் சுரன்றிரு வருட்டுணை யதனை
மேயதன் வலியால் விண்ணெறிப் போந்து மேற்செலு மார்க்கனை வீட்டித்
தீயவன் றேளி னழவுசுந் தரியைச் செங்கைமேற் கொடுபுலி சென்று
தூயனெஞ் சினஞய் விடுத்தன னவனைச் சுந்தரி துணைக்கையா ற்றுணைந்தே

ஆகமோ டிறுக வணைத்துளங் களித்தாங் கவன்முக முகந்துகொண் டறைவாள்
தாதமிக் குடையே னின்னையே மணப்பான் சகோதர னல்லோநீ யென்ற
யோகைமிக் கோம்ப வளார்த்தனை யென்ப துணர்ந்தனை கைவிடே லென்ற
ளுகமிக் குறுசுந் தானியைத் தவளை யூங்குறுமுன்னைபா லுய்த்தான். (௧௨.௩)

அரக்கனிற் பிழைத்தாங் குற்றசுந் தரியை யன்னையு மத்தனு நோக்கி
யுருக்கமிக் கம்ம சுந்தான் நிறலிவ் வுலகினி லெவற்றா தென்றே
பெருக்கமிக் குவந்தா ராக்கனைத் தடிந்தப் பேதையை மீட்டவ னிரலி
நிருக்குலச் செல்வந் சிவனுஞ்சுந் தரியச் செல்வியாஞ் சனகியே சிவனும்.

தில்லை யினரோள் திரனா சினைமுன் றெவ்வுதன் மதிபுகார் சென்று
வல்லையிற் சுயம்பு தேசனைக் கண்டுந் மகண்மணம் விழைந்தன னெனவச்
சொல்லோன் கில்லிற் குணர்த்தின னிரதி சுந்தரி சூழ்ந்துபின் றுணைவ
தொல்லையி லாக்கந் றடிந்துசுந் தரியைச் சுந்தான் புரந்தனோர் திணை (௧௨.௪)

சுந்தரன் வலிபுர் வீரமும் வனப்புந் தூயவான் குணமுந் குணந்
சுந்தரி யவனை யேமணம் புணர்வான் றுணிந்தன னெனவர சீனைய
சுந்தர னீசொல் குணமெலா சிறைத்த தூயனே யாயினுங் குலமே
சுந்தர மணத்துக் குயிரெனச் சிறந்த தொன்மைய தாதலிற் றொகாய். (க௭௮)

குலமிதுவென வொன்றிடப்பெறு வியற்குக்கொடுப்பதி ல்கடுப்பதோவின்ன
[விரித்தல்]
புலனெடுத்த றுரைத்தெம் மகளுந் திருத்திப் பொருத்துகென் றுரைத்தனன்
கலனுரைத் தனொங் குலமின்றே லன்னொப் பாடுமோ வென்னுளந் தெப்ப
பலமுநே ரவனே பதியெனக் கினிநீ பகர்வொழி நென்றுசந் தரிப்பின் (க௭௯)

என்னுறு கற்பு நன்னிலைத் தெனில்யா நெண்ணியாங் கியனெனே மனக்கும்
பின்னுணர் கென்னு முன்னர்வா ழிசப் பெருந்தகை வடதளி நோரிந்
றின்னு நி மெம்மான் சந்தித்த யன்றே வென்கரற் குவியுமோ வென்ற
நன்னிலை யீண்டு ஞாபக மாக நவிலக்கேட் டாசுந்த ரவின்ருள். (க௮௦)

இரதிகுச் தரியீ தினைத்தலுஞ் சுயம்பு தேசனத் துன்மதித் தினைப்பான்
மருவுமென் றனைபை சுந்தரன் றனையே மதிந்நன வரித்தனன் மனத்தா
னுரைசெயுந் கருத்து முற்றுறு தென்று னுதுவினுப் த் துன்மதி சென்று
புரைகொள்வஞ் சீனையாற் றன்பெயர்க் கேற்றபுன்மையா லோசனை புரிவான்

தன்செயற் கிபைதுச் சீலனா மைச்சன் றனைவளி இச் சுந்தரற் கோறற்
கென்செய லதுசெப் கெனவவன் புகாரென் றிறைவனை நடட்டமைச் சாகிப்
புன்செயற் கரசா யமைச்சனும் பதகன் புரவலன் மகன்விடங் கனைப்பல்
வன்செயலினர்கொண்டே குறப்பணித்தான் மற்றவர்க்கேய்மையின் மறைத்தார்

விடங்கனை யன்னை தந்தைகா ணுது வெந்துயர்க் கடலின்மூழ் குறுங்காற்
கொய்தொழிற் சீலன் சிலரையிவ வாறு கூறுமி நெனத்திரித் தியக்க
மிடைந்தவ ரரசே விடங்கசுந் தரர்க்குள் விரோதனே றுணர்ந்தன மவருண்
மடங்கலன் னுந் சுந்தரன் விடங்கனேப்பின் மாப்த்தனன் கொல்லெனவடித்தார்

அனையதுச் சீலன் துக்கமேந் கொண்டாங் கழுதகண் ணீருட னடைந்தா
னினையு ம்வேந்தவனை கோக்கிநல்லமைச்சவெ ன்சொல்விக முயிரினுஞ்சிறந்த
தனையளிச் வளர்த்த சுந்தரன் விடங்கன் றனைக்கொன்று தீட்டிய மரத்தின்
முனையறித் தானல் லுரித்தென விடனாப் முடித்தன னரவிலுங்கொடியோன்

இவனைமேற்செய்வதென்னெனப்பதகனி றுத்தலேமுறையெனவி றுத்தா
னவனிகா வலனே மாக்கமா முடிவேந் தானையோர்க் தவ்வுழி செயவப்
புவனி காவலநீ துணர்த்தியவ் விறைபின் போந்திடு மளவுஞ்சுந்தரனை
வுவனைமைத் தனைக்கு ருப்த்தெனச் சிறையி லுய்த்தன னுணர்விலா வேந்தன்

வேறு.

அவ்வழிசுந் தரன்சிறையி னமரந்தயிரா வதநாத னடியே பற்றி
யெவ்விடரு மீசனரு ளிலேசத்திற் கெதிரலவென் றெண்ணித் தேர்ந்த
செவ்வியற தலின்வருந்தான் சிவனடியே சிந்தித்துத் தீமை தீர்த்தான்
வவ்வழனீற் றழையமர்த வாழிசத் திருவடிகண் மகிமை போற்றி. (க௮௧)

சிறையினமர் சயந்தன்முனங் குருநாதன் சென்றுளத்தைத் தேற்றி யாங்குச்
சிறையினமர் சுந்தரனைத் திருவெண்காட்டகோரமாதேவன் நேற்றிச்
சிறையினையச் சயந்தனுக்குத் திறல்வாகு வினைவிடுத்துத் தீர்த்தாவ் குன்றன்
சிறையினையோர் பூதத்தை விடுத்தொழித்து மென்றருளிச் செய்து நீங்கி.

சிதவனத்தி லமர்தனனத் தேவனு ணையிருண்டோ தான் முன்சென்று
சிதமுறச்சுத் தாணுருவிற் பூதமொன்றைச் சிறையிருத்தித் திகழன் னானே
யிசமுறவன் னான்மனை யிருத்திதுகர் வாநியனித் தெகிக் கங்கு
லிதயமுடைந்திரங்குதின் றசுந்தரியைக்கொணர்ந்தவன்முனிருத்திற்றன்றே.

சுந்தரிசுத் தாற்கண்டா டெயர்விண்டா னுயிர்கொண்டான் சுந்தரன்றா
னீர்திரனென் பதும்புவி யி லெய்தியதுஞ் சிவபூசையிபற்றிப் பெற்ற
முத்துநிற வருட்டிமறு முதல்வனு ணையிட்டு, த முன்னி யிண்டு
வந்துதமைக் கூட்டுவித்த மாண்புமவட் கினிதுரைத்து மகிழ்வித் தானாங்.

உண்மைவினாப் முன்னினையிற் குறுகாத லவடனையென் றுதிக்கு முன்னந்
தினமையகுண் டோதரன்மற் றவண்மனைசேர்த் திவ்வானைத் துனை டாத்த
வண்மையனே மாங்களு ணையினுலோர் வீரனவண் வந்து தேர்த்து
தண்மையசுத் தாற்கோறல் விதிப்பவதன் முன்குண்டோ தான்சென்றாங்கே

மறவினைத்துச் சீலனாண் மறைபட்ட விடங்கனையின் டெய்த்து வல்லே
யறவினைச்சுத் தாற்குரைத்தே தினன்சுயம்பு தேசன்மகற் கண்டாங் கோகை
நிறைவினைக்கொண்டவன்பான் முன்னிகழ்ச்சிபுணர்ப் தேமாங்கநிருபானாய்த்த
விறைவினைவீ ரற்குரைப்ப வுணர்ந்தவனுஞ் சுந்தரனை யினித மைத்தேகடுக

அறிவுசிறை பொறைவீர மாகியநற் குணங்களுரு வமைந்த மைந்த
நெறிபிறழ் நினைக்கோற னினேந்துரைத்த பெரு ம்பாவ நிலையென்சொல்வே
முறைமையினிங் வரசொடியான் முன்செய்த தவப்பயனோ முமலி லாநின்
னிறைதுணமாண் போவெம்மை நிகழ்பழிக்கா னாக்காம னீக்கிற் றம்ம.

ஒருகணமுற் தாழாமலுயிர் கொள்ளுந் திறன்மறனே ருற்று மீச
னருளினுயிர் பிழைத்தனன்றீர்க் காயுளுற்றா நெருமைந்த னந்நா னென்ப
தெருளுறின் னிடைக்கண்டாஞ்சிவனருளின்வலியிந்நாட் செல்வனையெப்
பொருளு ளிறைதரவாழ்வாய்புகழ்வதென்னையான்செய்யிழைபொறுத்தியை
[ய. கடுங்

பெயராலுஞ் செயல்வினக்குந் துன்மதிவேந் தான்புலியைப் பெற்று நீயே
பெயராது வாழ்கவெனப் பேசியிடுத் துடனெழுந்த பெருங்கோ பத்தான்
மயரார்துன் மதிதுச்சி லனைவிளித்துத் தனைபூட்டி மாறாத் துக்க
மயராய்மன் னுறச்சிறையின் மரணந்த் நிந் இக்காஞ்சி வனநா நெற்றன்.

அறக்கொடுத்துன் மதியமைச்சோ டாசறுசுத் தாற்கின்னா வாற்றி யற்றா
லறக்குமதின் வெய்யசிறை யிடர்க்கடல்வீழ்ந் தொருவாம லினையின் னானா
பிறர்க்கின்னா முற்பகலிற் பெரிதுவந்தாற் றார்க்கின்னா பிற்ப கற்க
னுறற்கென்னோ தடையோவா துறுமென்னுந் தேவவாக்குறுதி யோர்த்தாம்

சுந்தரன்பின் வளர்த்தவிரு வரைப்பணிந்து விடைபெறுபு தூய போதந்
தந்தரன்சீர் வினக்கியபோ தாயனர்தான் பணிந்தேகித் தகைசால் காண
சுந்தரனைப் பெருந்துடவைக் கண்ணுதலை யொண்ணுதலைக் கலந்த வாமத்
தந்தராளு தனைப்பணிந்தான் கரிதேகித் தில்லைநக ரடைந்தான் மன்னே (1)

அந்நகரிற் பொன்னாரும் பன்னகரு மன்னகரு மன்பா லேனை
யெந்நகரும் போந்திறைஞ்சு மிரணியமன் றைந்தொழிற்கூடத் தியற்றா நிற்கு
மின்னகரு மகிவேணி விமலனருட் டிருக்கோயின் மேவி யுள்ள
கன்னகரு மன்புந்த வந்துதிரு முன்வீழ்ந்து வணங்கி னானே. (கரு௭)

இந்தொழிலைத் தெழுத்துலகெ லாமுய்ய வானந்த வருட்கூடத் தாடு
மூந்தொளிர்மன்றுடையானேயொள்ளி தழித்தொடையானேயுய்வான்கங்கை
யிந்திவர்கெஞ்சடையானேயெழின்மறைசொன்னடையானேயெத்தாமன்பர்
மூத்திவர்கென் விடையானே மூவிலைக்கும் படையானே முக்க னானே.

அறிவாறு முருவாறு மிகச்சிறியேற் கன்னையத்த னீயே யண்ணல்
சிறுவால மதிக்குழவி யிடர்நீக்கிச் சடையூக்கித் தெளித்த தேவே
பிரிதோர்புக் கிடமில்வேன் பேதையேன் றனைப்புரத்தி பெரும வென்றே
கறையாரு மலரடிக்கீழ் நயந்துபல பலமுறையு நமந்தான் மன்னே. (கரு௯)

வேறு.

ஆய போதுமுன் சிலையுரு வாகியும் கமரந்தவர் தமக்கெம்மான்
மேய நோக்களித் தவரைமுன் னுருக்கொடு மேவுறச் செய்தாங்கே
காய வாணியாற் சுந்தர நுங்கையு நுங்கையு மிவர்கண்டாய்
நீய னாரொடுஞ் சேர்த்திடர் நீங்கிவாழ் கென்றன னிமலன்றான். (க௯௦)

வாணி யாரமு திருசெவி மடுத்தனன் வீடுத்திடர் மகிழ்கூர்ந்தான்
பாணி யான்விரைத் திருமுது ருவரைப் பணிந்தன னவர்தாமும்
பேணி யாதர மீதுறப் பெருந்தவம் புரிந்துபன் னெடுங்காலங்
காணு ருதவர் காண்முனை கையுறக் கண்டெனக் களிகூர்ந்தார். (க௯௧)

உரிய னைந்தனை யெடுத்துமார் புறவனைத் தும்பலீ யிதுகாறும்
பிரிபு நீங்கினு மீண்டா னருடர்ப் பெற்றனந் தமவுய்த்துச்
சொரியி னும்பிரி யாவென றுணர்ந்தன மென்றுசந் தானோடு
மருள்செ யம்பல வனைப்பல முறைபணிந் தகன்றுதம் மனைபுக்கார். (க௯௨)

மறம்பு ரிந்தழக் கொண்டவெல் லாமழ மாயுமென் னூல்வாய்மை
திறம்பு மோவழத் தன்மதி கொண்டலித் திருந்தர சழத்தீர்த்து
புறம்பு சாதறம் புரிந்துகொ ணரேந்திரன் புடைபுகுந் ததுதேற்ற
வறம்பு ணர்த்தசந் தானோடு நரேந்திர னரசுசெய் தமர்த்தானால். (க௯௩)

வணப்பு டன்சிவ பத்திபு சனைமுதன் மாண்பினுத் தானேனுந்
தனக்கு நேரிவ னாயர்தங் குலத்திற்பன் னாளுடன் சார்கண்ண
னெனச்சினுனொத்த குலத்தமர்த்தேகித்தன்னிடஞ்செல்கந்தரனென்பான்
மனக்குறும்பொழித்தென்புறப்பகையெலாமாய்த்துவென்றொளிரீங்கின்றன்

இனைய சுந்தரன் நினையிடை யறுநினை விடைக்கொன்சுந் தரிதன்னை
யினைய வேந்தனான் முறைமணம் புரிந்துசுந் தான்கொள வளித்தான்பின்
நினைய ணண்மையோந் தவனியை நரேந்திர னவன்புயந் தனில்வைத்து
வினையை வென்றொரு வீடுறு மருந்தவ வினையைமே வினனம்மா. (௧௯௮)

புனித சுந்தரன் றந்தைதான் றந்தவப் புவியர சினையெய்தி
யினிது பாரொலாந் தன்குடை நீழலி னன்கமர்ந் தின்பார
நனிபு ராந்துயி ரெவைக்கு நல்லுயிரொனு நாநனை யெனவாழ்வான்
கனிமொ முச்சவுந் தரிவயி னேரெழிற் கான்முளை தனைத்தந்தான். (௧௯௯)

பிரக துத்தியா னத்தினம் பருவத்தே பேரருள் புரிந்தாண்ட
மரக தக்கொடி பங்கனைச் சுந்தரே சனைமறந் தறியாத
வரவு யிக்கசுந் தான்மனத் குணத்தினுக் கொத்தசுந் தரியோடு
விரவு மைத்தன்பேர் பிரக துய்யானநா தன்னென விழைந்திட்டான். (௨௦௦)

ஆயசுந்தரன் புவிபுரந் திடுதொழி லினிலமர்ந் தானேனுந்
தூய சிந்தையப் பிரக துப் யானத்தே துனைதலான் மனையோடும்
பாய நால்வகைப்படையோடு மனவிலாப் பல்வகைப் பொருளோடு
மேய வப்பெருந் துடவைசென் றமலன வினாமலர்க் கழறுந்தான். (௨௦௧)

தாழ்ந்தெ முந்துகாற் றிசையினோர் வசதியிற் சார்ந்துசுந் தானுங்கே
சூழ்ந்த நெஞ்சனு யற்புறச் சிற்பதூற் கற்பினர்த் தூரீ இக்கூய்ப்
போழ்ந்து நீலமா மணிமலை கொணர்ந்தெனப் பொலிசிலை கொணர்வித்து
வாழ்ந்தி டப்புரி சிவாகம விதிப்படி மணியிகே தனஞ்செய்வான். (௨௦௨)

கருவி லத்தமண் டபமகா மண்டபங் கண்ணுண்மண் டபமாத்
பொருவி லாத்திரு மாளிகை யடுக்குயர் பொற்றிரு மதிலாத்
தருவி சுப்புறு கோபுரம் விமானமுன் சாற்று நூல்வகை யொன்று
மொருவு ருதுசெம் பொன்மணி யாநிகொண் டென்றினன் றிருக்கோயில்.

உலகெ லாமுய வருசண்பை வாழ்வெடுத் துரைத்தருள் பெருஞ்சாந்தி
யிலருந்நினத் தியற்றுவான் சிவாகமத் திருமுறை யெல்லாமுங்
சூலவு சுந்தரே சன்றனி போலணி சூயிற்றிய கோயிற்
ணிலவு வித்தியா பீடமென் றங்ஙனே நிகழ்வுறத் தாபித்தே. (௨௦௩)

ஆனை மாமுகன் கந்தனம் பிகையுடன மருமீத் தீசர்க்குப்
பானு முற்பரி வாரர்க்குப் புறமுனம் பகர்ந்திடு மாசாந்தி
ஞான லிங்கமென் றுரைசிவத் துவசரா னலனெலா முறச்செய்தான்
மேன வத்தலத் தமர்ந்திறை மகிழ்திரு விழாவும்பின் செய்வானால். (௨௦௪)

தனக்கு முன்னரச் சுந்தர நாயகன் றண்ணரு டருநாளீ
தெனக்க ருத்துறு முவகையாற் பங்குனி யுத்திர மெனுநாளின்
மனக்கொ ளன்பினென் பான்றின முற்செய்து வருகிரு விழாமுற்றி
வினைத்தொ டக்கறு சுந்தரன் மனையோடு வியந்துளங்கனி கூர்ந்தான். (௨௦௫)

வேறு.

பேசுதன் சென்ம நாளும் பிரகதுய் யானத் தீசன்
மீசிறப் பருன்செய் நாளு மீனவுத் திரநா னென்னு
மாணையான் மாத் தோறு மீனையவுத் திரநா டன்னின்
மாசிலா விசேட பூசை வயங்குறச் செய்விப் பாளல்.

(கஎச)

பிரகதுய் யான நாதன் பிரசு மென் மலர்த்தாட் கன்பே
பெருகுற வளர்த்து நாளும் பிறங்குசுந் தானிவ் வாறே
யொருவற வயுத மாண்டிவ் வுலகளித் துரிய மைந்தன்
பொருவறு விரைப்பூந் தாமம் போற்கொளப் புயத்தில் வைத்து.

(கஎடு)

பன்னிசுந் தரியோ டிந்தப் பவஞ்சவாழ் விடையு வர்ப்புத்
துன்னுற வீட்டி லார்வந் தோன்றுற வுலக மீன்ற
வண்ணபாற் சுந்த ரேசு னகிலமு நிறைபூம் பாதஞ்
சென்னிகொண் டெண்ணோக் குற்றுத் திருவடி நீழல் சேர்ந்தான்.

(கஎசு)

என்றனன் கும்பசாத னிருந்தவ ரடிகே ஞய்ந்தோ
நன்றிய ராவ தஞ்சார் நலனுரைத் தருள்க வென்றார்
பின்றது விரித்து ரைத்தான் பெருந்தவ னென்று சூதன்
முன்றுனுஞ் சவுன காதி முனிவரர்க் கிசைத்தான் மன்னோ.

(கஎஎ)

இந்திரசுந்தரீ சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (சகசு)

ஐராவதச் சுருக்கம்.

செங்கரம் விதிர்த்த லொன்றாற் றிறன்மகோ தகிப்பெ ருக்குந்
துங்கமிக் குயர்ந்த விர்தச் சுரும்புது செருக்கு மாய்த்த
புங்கவன் றமிழவ ளர்க்கும் புண்ணியன் முனிவர் கேட்ப
வங்கயி ராவ தத்தி னருங்கதை யருளிச் செய்வான்.

(க)

முன்றுரு வாச நாம முனிவான் சாப மேற்ற
பின்றுரு வாச டைந்து பேதுறு நாற்கோட் டெம்ப
முன்றுரு வாச டெத்துத் தொல்புவி வேழ மாகிச்
சென்றுரு வாசத் தண்பூஞ் சித்வனப் பாங்கர் சேர்ந்த.

(உ)

ஆங்குறு களிறு முன்னைய றிவிழந் தவனி யெங்குந்
தீங்குபற் பலர்க்குஞ் செய்து திறம்புவி யிபங்கட் கெல்லா
மோங்கர சாய்முன் னெம்மா னுரித்தவக் கரிகொ லென்றே
யாங்கணும் யாரு மஞ்சி யிடருறப் படரு நாளில்.

(ங.)

அருணிறை திருவெண் காட்டி லமர்சிவப் பிரிய னென்பான்
மெருணிறை யுளத்தான் வேத சிவாகம மாகி முன்னாற்
பெருண்முறை யுள்ள வாறு போதமுற் றுளந் துணிந்து
கருணிறை கண்ட னேயாந் கரிசறு பதியென் றோர்த்தான்.

(ச)

மெய்ப்பொருட் பற்று மேன் மேன் மிக்கெழப் பவஞ்ச வாழ்க்கைப்
பொய்ப்பொருட் பற்று முற்றும் பொன்றிய வறத்தா நீட்டித்
திப்பிய நெறிய லுய்க்குஞ் செல்வமு மறனி லாதாந்
கைப்படு பொருளு மாக்க நீக்கமார் காட்சி யென்ன.

(இ)

வைகறை யெழுந்து தூநீர் மரபினின் மூழ்கி நித்தச்
செய்கடன் முடித்து முன்னோன் சிவார்ச்சனைக் குரிய தூய
மொய்கமழ் மலர்கொய் தேகி முறையுப காரண மெல்லா
மெய்கனி யன்பி னீட்டி விமலனைப் பூசித் தேத்தி.

(ஈ)

முறையினிற் சிவாங்கி வேட்டு மொழிதரு காமி காதி
நிறைதரு வாது ளாந்த நிமலவா கமநா லேழு
முறையினோர் ததனால் வேக முதுபொருட் டுணிபுங் கண்டு
நிறைசிவத் தியானு னந்த நீள்கடற் குளித்து வசழ்வான்.

(எ)

நிச்சலு மிடைய ரூவின் நியமதற் பானுய் வாழு
மச்சிவப் பிரிய னோர்நா ளவிர்மணி கன்னி மூழ்கிப்
பொச்சமி னியதி முற்றிப் புனிதவெண் காட்டி லீசற்
கிச்சை கூர் வில்வங் கொய்வா னீசமா திரத்திற் சென்றான்.

(அ)

வரதிரி சபன்ன மென்ன மறையெடுத்தோதும் வில்வ
மரபினி லெடுத்துக் கொண்டு மாண்சிவப் பிரியன் செல்கா
லுரைசெய்முற் களிது நீர்வேட் டியர்மணி கன்னி புக்காங்
கொருதனி வருமன் னானே ருறத்தொீது வெகுண்ட தன்றே.

(ஈ)

வெருவரு மதமால் யானை விமலமா தவன்றன் மார்பின்
மருவுகோ டழுந்தப் பாய மற்றவன் வெண்காட் டிசன்
பொருவரு நாமங் கூறிப் புவியில்வீழ்ந் தவச னானுன்
வருமுயி ரிறுகா லத்து மறப்பிலார் குணமீ தன்றே.

(ஈ0)

அன்பருக் கவரின் மிக்க வன்பனும் வெண்காட் டம்மான்
றுன்பிது சகிப்பன் கொல்லோ துணைந்துதன் சூல முய்த்து
வன்பெருங் களிற்றின் வீர மாய்த்துட னருளி னாலே
நன்புறு முனிதெ ளிந்து நடிலைத் தெழுமா செய்தான்.

(ஈ௧)

எழுதரு முனிவன் வெண்காட் டிறையடி சென்று தாழ்ந்து
பழுதறு துதிபு கன்றப் பரனருள் வியந்து தான்செய்
வழுவுறு சிவபூ சாதி மங்கலச் செயலிற் புக்கான்
மொழிதரு சூல வேலாற் குத்துண்ட மூரி வேழம்.

(ஈ௨)

அலக்கணுற் றவனி வீழ்ந்தாங் கன்னசூற் பரிசும் பெற்ற
நலத்தினுஞ் சுந்த ரேச னல்கருட் பேற்றி னாலுஞ்
சொலத்தரு மணிகள் னிப்போற் தூயநீர்த் தடத்தின் வீழ்ந்த
பலத்தினுந் தெளிந்தெ முந்து பண்டைநல் லறிவுற் றன்றே.

(ஈ௩)

திருவரு ஞ்ணர்த்தி னன்றித் திருமக னாத னாதி
யொருவருந் தெனியா ரன்றே யுமாபதி யருளா லோர்ந்து
செருள்களி றந்தோ முன்னுந் தீமையாற் சாப மேற்றோம்
மருளுந் இப் பெருந்தீந் கிந்த மாமுனி வரற்குஞ் செய்தோம். (௧௪)

இப்பெரும் பாத கத்தா லின்னன்மே லென்ன சார்மோ
வெப்படி யுய்து மென்னா விரங்கிமெய் யுணர்ச்சி கூரச்
சிம்பர சிவநா மங்கள் சிந்தைசெய் தாண்டு லாவி
முற்பெருந் தவங்கை கூட முதுபெருந் தோட்டஞ் சார்ந்து. (௧௫)

இந்தணி சென்னி யானே யெனுமுண்மை நேரு ணர்த்தாங்
கிந்தணி சென்னித் தூல விலிங்க நேர் கண்டு சென்று
முந்துறத் தாழ்ந்தத் தீசன் முன்வலஞ் செய்துட் போந்து
முந்துறச் சுந்த ரேசன் முளரியந் துணைத்தாள் போற்றி. (௧௬)

சவுந்தர நாமத் தன்னை தாளினை பணிந்து போற்றி
யுவந்து பூசிப்ப வுன்னி யொளிர்மணி கன்னி மூழ்கி
நிவந்தவுட் டுளைக்கை மொண்டு நீர்கொணர்ந் தபிடே கித்துப்
பவந்தெறு பூசை போது பலங்கன்கொண் டியற்றிற் றம்மா. (௧௭)

வேறு.

பூசனைசெய் யுங்கரிநம் புல்லறிவு போதவொளிர் போதம் பெற்ற
தாசனையித் தீர்த்ததடத் தன்றோவென் றதின்மூழ்கி யினைய நீர்கொண்
டசனையாட் டியதிறத்தா விம்மணிகன் னிகையோர்சா ரிவ்வே ழந்தோய்,
பேசனைய துறையிரா வததீர்த்த மென்றுலகம் பேணிற் றென்ப. (௧௮)

ஆயவகை நாடொறுமெய் யன்புபெரு குறப்பூசை யாற்றி யெம்மான்
றுயரைவே தனமான துடைகளிகாய் கந்தாதி துய்த்து வேறு
மேயவுணு மறுத்துரிய விமலசிவ தியானாதி மேவி யிவ்வா
றுயிரமான் டனவுமருந் தவம்புரிய வக்களிற்றுக் கருள்வா னண்ணல். (௧௯)

அருளிலிங்கத் தினினின்று மாங்குவெளி வந்துமையோடான்மேற்கொண்டு
தெருளுறநேர் நின்றருளத் தின்களிறு கண்டுவகை தினைத்துத் தாழ்ந்தோர்
பொருளெனக்கொண்டிடலாகாப்புண்மையேற்காரணின தாட்புணையன் றின்
மருளுறுமாபதகனெனவரையாமலெடுத்தெனையாள்வள்ளால்வள்ளால்[ரூன்

என்றுதுதித் திணையடிக்கீ ழிரங்குபுலீழ்ந் திறைஞ்சிமெவ் விபத்தைநோக்கி
கன்றுதவ நலந்துதிக னுமகிழ்ந்தோ நயந்தவா நவில்வா யென்னக்
கொன்றையணி கோடர குறையுனக்கார் குயிற்றினுமக் கோட ரச்சி
ரொன்றருளா லொழித்திடுவா யுனதடியார்க்கு ஞற்றிலலிஃ தொழியாதென்ப.

நினைதோறு நடுங்குவதென் னெஞ்சுகிவப் பிரியசிவ நியமம் வாய்ந்த
முனிபாலென் சொல்கேன்மா மூடருமஞ் சிடுஞ்செய்கை முற்றி னேனல்
வினைதீர்வி ளாதெனினும் வெந்தழவி னீராகா விறகு முண்டோ
முனைவாரின் னருட்டியான் மூடனென் வினைவிறகை முருக்கி யாள்வாய்

எந்தாய்சுந் தரநாதா வெளியேற்குப் புகல்வேறின் றென்று வேண்ட
வந்தாரும் வேணியனீ யிழைத்தபெருங் குற்றமெலா மெம்மை யீண்டு
வந்தாரக் கண்டனவே மாய்ந்தனமே லுந்தருதும் வரங்கே னென்றான்
கொந்தாரு மிதழிமுடிச் சந்தரநா யகன்கருணை கூறற் பாற்றெ. (௨௩)

அமலனருள் வினவுகளி றகமகிழ்ந்து மேலுமலர டிதாழ்ந் தோதும்
விமலநின திருப்பெயரில் வியன்மலத்தெம் பெயர்முன்னாய் மேவக் கோடி
சமலனெனக் கென்றுமுன தாட்கமலத் துறுமன்பே தருதி யென்ன
நிமலனயி ராவதநா யகனவ்வா ருகவென நிகழ்த்தி மேலும். (௨௪)

உரைதருமன் புடையாய் நின்னுருவகித்தித் தலத்தென்று முறைதுமுன்னே
விரவியநாத் கோட்வொன் வெண்களிற்றி னுருவமே மேவீ யீண்டு
மருவிறமைப் பூசித்து வைகுதின் பிளரத்த மாயுக்காலே
யொருபெருவீடனி த்துமெனவுரைத்தருளிமறைந்திலங்கத்துற்றானெம்மாண்

வேட்கைபினு மேற்கொளுமா விமலனருள் விதநோக்கி விழைவு கூர்ந்தப்
பூட்கை முனில் வெண்களிறுய்ப் பூசனைமுன் னிலும்பெருகப் புராரி பாத
நாட்கமலந் தினம்போற்றி நயந்துறுநான் வலாரியவ ணண்ணிச் சொன்ன
வாட்குலநம் வானிடைநீ வருகவென வழைப்பவெதிர் மறுத்த தன்றே. (௨௫)

பின்னும்வலிந் தழைப்பவவட் பிரிவாற்றா தன் பினுளம்பேதற் றெந்தாய்
மன்னுயிரோம் புதல்பொதுமை வள்ளானிற் கெனினுமெமை வலிந் துகாத்த
லுன்னுசிறப் பாகுமிஃ தன்முகத்தா லோர்ந்தனனா லொருகோட் டும்பா
லென்னிடர் தீர்த் தருடியென விபமுகத்தா னடிதாழ்ந்தவ் விபம்வேண்
[டிற்றால். (௨௬)

யேறு.

அதுதிருச் செவிசாத்தி யைங்கா னருளால்வான்
பதிமுகந் தனிநோக்கிப் பகர்தரும் புருகூதா
முதுவுண சிபயீது முன்னையி லுணைச்சாருந்
சதியின தன்றேருள் கடிநகர் கடிதென்றான். (௨௭)

இந்திர னதுகேளா வெந்தையிற் கரிபென்பால்
வந்தமர் திறமீச னுணையின் வலியன்றே
நந்துற வதுமாற்றி நவில்வது முறையன்றே
தந்தரு னெனத்தாழ்ந்தான் றனியிப முகன் கூறும். [௨௮)

இறையருண் முறையெல்லே யாதுணர் கிற்பாய்நீ
பிறையணி முடியெந்தை ப்றதலத் தினும்வேட்கை
நிறைதா வெஞ்ஞான்று நிலவ்வாழ் தலமீதீண்
டறைபெருந் தவமாற்றி யமலனைப் பூசித்தே. (௨9)

திருவரு ணனிபெற்றுச் செகதல மயலற்றுப்
பொருவரு சிவஞான போதநன் னெறிநிற்கு
மொருபெருந் களிறுன்பா லுறுவது முளதேயோ
மருவுறும் பேரின்ப மலாடி நிழல் வாழ்வே. (௩0)

அன்னதெம் பெருமான் னுணையென் றறிவாய்வான்
மன்னவ நின்னுவினை வாழ்க்கையை வாந்தித்த
வன்னமென் றென்குவரோ ரணுவருள் பெற்றோரு
முன்னக ரயன்மான்முன் னும்பர்கள் பதவின்பம்.

(௩௨)

பசித்தவ னோர்காலுண் பதிலுறு மின்பேயென்
றசித்தொழி யுணர்வில்லா ரருமக மாதிபுரீஇ
நசித்திடு மவ்வின்ப நயப்பரிக்க கரிவெஃகா
வசித்திட லித்தந்தா வளத்தினை யொண்ணுநீ.

(௩௩)

என்றலு மிறைகாணு னிந்திர னென்செய்வான்
முன்றளி வீழ்ந்தெந்தாய் முக்கண்முன் னவநாயேற்
கின்றருள் செயலீதேல் யானா சியற்றலெவ
னன்றரு டருகென்றா நமந்தன் மேன்மேலும்.

(௩௪)

*தேற்றியைங் கரனெம்மான் றிருமுனோர் தடங்கண்டு
போற்றுமப் புனன்மூழ்கிப் பூசனைக் கியைபொருள்கொண்
டாற்றுமன் பினிற்பூசித் தடியினை தொழுதென்பான்
மாற்றரும் வாதாடி வாய்மைநன் குணர்வித்தாய்.

(௩௫)

ஐங்கர வேழமுக வறுமுக சோதரனை
செங்கர சடிஸேச சித்திபுத் திகணுத
தங்கர பந்தனவு தரபிர பஞ்சத்தார்
வங்கர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௬)

பிரணவ பதநாத பிரசன்ன வதனசிதாம்
பரதர விக்னேச பகவசம் யாகசட
சுரவர கணராச துங்கபங் கயபாத
வரபர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௭)

புரகர சுதபோத புனிதவங் குசபாச
கரகர சமி தூர்வை கங்கைமந் தாராதி
தரசிர பரிமளமோ தகப்பிரி யேசதயா
வரவர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௮)

திருமக ளாமர்மாப்பன் றெளிவது மலைப்பாம்பி
ஹருவுபன் னெடுங்கால முற்றிட ருந னப்பான்
றிருவுரு நோர்காட்டித் திதிபுரி செயல் பூட்டி
வருமொரு வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௩௯)

தான்வர் தமின்மிக்க தறுகணன் கயமுதன்சா
ரீனமில் வரநோக்கி யிவைக்கிசை தாமுப்பாற்
ருனதொர் வடிவால்வர் தவன்வலி தீர்த்துலகாய்
வானருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௦)

முத்திற னோர்வடிவாய் முனைத்தெழுந். தருளினையீ
தத்தரு வற்கோற் றகாமென ஹலார்த்த
மெய்த்தரு பிரணவநீ யாமெனல் விளக்குதல்வாய்
மைத்தெனும் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௧)

யாவர்செய் செயல்களுநின் னிணையடி பணிந்தாற்று
னாவதென் றருளாணை யானுமும் புரஞ்செல்காற்
ருவிலச்சிறு பாக்கந் தனிலுனை யருச்சிப்ப
மாவருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௨)

அரியயன் முதலெவர்க்கு மலக்கன்செய் விறற்குர்மா
விருபிள வறவெய்த வெறுழ்வலி முருகேசன்
பரவெழிற் குறமாதின் பம்பெற வேண்டிடவவ்
வரனருள் வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௩)

சனகனை யடுத்தாணவு தருகென வினவியவன்
மனமகம் பிரமப்பாழ் மயன்மிக வருளாதே
கிணையினி டியிவர்பாவ மிரிவதெங் கீர்ந் தார்வை
வனைமுடி வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௪)

நான்பர மெனும்பாவ நசித்திடல் பிறர்க்கரிதென்
ஹன்புகு பசுஞானத் துறுசன கன்பானீ
தேன்புரை யருளாற்சென் றறுகினிற் றெளித்தளித்தாய்
வான்புக வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௫)

சனகனி ஹர்தேயந் தமிழ்ண வெல்லாமுண்
டுனபசி தணியாதாங் குனைவழி படுமறையோன்
மனையிலொர் தூர்வையினின் மகோதர நிரப்பியதென்
வனைமதி வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௬)

அன்பொரு சிறிதின்றி யகம்பிரமப் பிணிகூர்
வன் பினர ளவில்பொருள் வழங்கினும் வீணுமெய்
யன்பொரர றுகளவா யினுமது பெரிதாக்கொண்
மன்பர வாதாடு வல்லபை வரபோற்றி.

(௪௭)

வேறு.

எனத்துதித் திந்திர னிரந்து வேண்டலும்
வினைத்துய ரறுத்தருள் வேழ மாமுகன்
பனைக்கைவெள் ளிபமொன்று படைத்து வானவ
மனத்துய ரொழிகென வழங்கி னானரோ.

(௪௮)

அனையநாற் கோட்டிப் மருளப் பெற்றவன்
பிணையுமக் கரிமுகன் பிரச மாமலர்க்
கனைகழல் பணிந்துவா தாடு காரணந்
தனையிசைத் துன்பெயர் தமிழன் கூறினேன்.

(௪௯)

அன்னதெஞ் ஞான்றுநிற் கமைதல் வேண்டுமான்
முன்னவ வென்றனன் முதல்வ னன்னதே
மன்னுந் வென்றான் வழங்க விர்திரன்
றன்னகர் சென்றனன் சுரணப் பணிந்தரோ.

(௧௦)

இத்தரு செயலெனா மினிது நோக்கிப்
மெய்த்தரு மன்புமேன் மேலுங் கூர்தா
நித்தலும் விழைந்து வாதாடு நின்மல
மத்தமா முகனையர்ச் சித்து வாழ்த்தியே.

(௧௧)

சுந்தர நாயகன் றுணைப்ப தங்களு
முந்தையி னாருச்சுனை முறையி னாற்றுபு
சந்தத நியதியிற் சரித்து வாழும்ச்
சுந்தரக் காயிர வருடஞ் சென்றன.

(௧௨)

அத்துணைக் காலமு மன்ன தன்பிரா
ரத்தமு முற்றமுன் னவின்ற சுந்தரே
சத்தனி முதல்வன்வை சாக பூரண
யுத்தம தினத்துமை யுடன்முன் றேன்றினன்.

(௧௩)

கண்டயி ராவதக் களிறு காதன்மிக்
கண்டர்நா யகனெனு ரடுத்துத் தாழ்ந்துதண்
புண்டரீ கப்பதம் போற்றி யானந்த
மண்டுவா ரிதிபடிந் வாழ்ந்து நின்றதால்.

(௧௪)

நின்றொளிர் களிற்றினை நிமல னோக்கினின்
றுன்றுறு பவவினைத் தொடக்க சேடமாய்த்
தின்மெமை யிரண்டறக் கலக்கு மின்பநீ
நன்றுறு கென்றரு ணுட்டம் வைத்தனன்.

(௧௫)

வைத்தலுங் களிறுதன் வடிவு சோதியாய்
நித்தன திருவடி நீழல் சேர்ந்ததவ்
வத்தியி னுருவந்தன் எனகத்துக் காட்டியோர்
வித்தக விலிங்கமன் விளங்கி வைகலால்.

(௧௬)

அத்திபூசனை யினு லத்தி யீச்சுர
மித்தலந் தமிழ்மறை வைப்பி சைக்குமால்
உத்தம விடைமதி யொளிநு வாவினின்
மத்தவா ரணத்தட மருவித் தோய்ந்தரோ.

(௧௭)

வேறு.

அருள்பெருகு சவுந்தரநா யகிவாமத் தயிராவ தேசற் கண்பாற்
பொருள்பெருகு மாபூசை புரிவித்தோ ரெப்பொருளும் பொருந்தவாழ்ந்து
தெருள்பெருகு விட்டின்புஞ் சேர்வரென மலயமுனி செப்பி னானென்
நிருள்பருகி யொளிபெருக்கு மிருந்தவமா முனிகுத னியம்பினானல்.

(௧௮)

ஐராபுதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௨.

யோகநாதச்சுருக்கம்.

மாதவ வடிவம் பூண்டு வஞ்சித்தாங் குறுவர் முன்னோர்க்
கேதமுன் ஓவ நாளு மியற்றுவில் வலன்வா தாவி
சாதரப் புரிந்தன் னோரார் சாரிடர் முற்று நீக்கி
மேதகு நெறிநன் குய்த்த விறற்றமிழ் முனிவன் கூறும். (க)

புலனெறி நீத்து மெய்ந்துற் புலனெறி யொழுக்கி னின்ற
நலநிறை முனிவீர் கேண்மி னுன்மறை புகழ்வெண் காட்டுக்
குலங்கர்ப் பச்சி மத்தோர் குரோசத்திற் பார்த்தன் பள்ளித்
தலனுள ததனிற் பார்த்த சாரதி சந்நிதிக்கண். (உ)

வயினைவ மறையோர் தங்கண் மரபின் விட்டுணுசன் மாவென்
பெயர்பிர சித்தி யாகப் பிறங்குவா னொருவ னன்ன
னயனிறை யன்பு கூட நாரணன் பூசை யாதிச்
செயலிடை யறாத தொண்டு செய்வதே பொருளாக் கொண்டான். (ங)

மற்றுள பற்று நீத்தவ் வரம்புற வொழுகி விண்டு
பற்றொரு வாதிவ் வாறு பன்னெடுங் காலம் வாழ்ந்து
பொற்றுழாய் முகுந்தன் செய்ய பூரண வருளாற் பூவிட்
டுற்றனன் விமான மூர்த்தவ் வும்பன்வாழ் வைகுண் டத்தில். (ச)

ஆண்டுள போக நாளு மனுபவித் தமர்ந்தான் பன்னாண்
மீண்டுவா ராப்பே ரின்பம் விச்சுவா திகன்பா லல்லாற்
கூண்டுமோ விடுவச் சேனன் குறித்தவன் முகத்தை நோக்கி
யீண்டுநின் போக முற்றிற் றிறங்குதி புவியி லென்றான். (ஊ)

அதைவினாய் விண்டு சன்மா வையகே ளனந்த சாயி
புதுமல ரடித்தொண் டென்றும் பொன்றுற வின்பே வேட்டக்
கதிபெறச் செய்தேன் விண்டு கருணையாற் புக்கே னிர்தப்
பதநல மிதுவு மந்தோ பதனமோ பாவி யேற்கு. (ஈ)

என்றுள மிகக்க வன்றாங் கெல்லையில் கால மூனெண்
நின்றிறைந் தானுக் கார வின்னமு தளித்துண் காலிச்
சென்றுண் வொட்டா தாங்கோர் திறலினன் நடுத்தா லுண்பாற்
கொன்று துன் பெற்றோ வற்றிற் கொராயிர நனிதுன் புற்றான். (எ)

துன்புறு விண்டு சன்மா துயருளங் கவற்ற நின்று
நன்புறு பதமீ தென்றே நாடுதன் கருத்து மீளா
வன்பினால் விடுவச் சேனன் வதனம்பார்த் தோதும் விண்டு
வன்பினிற் சிறந்தோய் நோற்றிங் கடுத்துளேற் காமோ செல்லல். (அ)

அருமறை பிரம னாகி யமராவான் பதம்பெற் றோர்க்குத்
திருமுதல் கூறும் விண்டு திகழ்பதம் பெற்றோர் சின்னண்
மருவிமீண் டவனி சேறல் வகுத்தகொ ளீயிங் கென்னைக்
கருவினமீண் டுமமா கூறல் கண்ணனுட் கருத்தன் றென்றான். (இ)

என்றலும் விடுவச் சேன னிறைதரா திவனைக் கொண்டு
சென்றரி முன்விடுத்துச் செப்பின னிகழ்ந்த வெல்லா
நன்றருள் கூர்ந்து நார ணண்விண்டு சன்மாவுள்ள
மொன்றுற வேத வாய்மை யுள்ளவா றுரைக்க லுற்றான். (௧0)

வருதிநம் பான்மெய் யன்ப மறைபரம் பலர்க்குங் கூறல்
கருதினாங் காங்கன் னோர்கீழ்க் கருமத்த ரவர்க்குத் தாழ்ந்து
புரிதொழி நவரு தாற்றப் புகன்றிடு முகம னுமச்
சுருதிந் தருண்ம கேசன் சொற்றதெம் பொருட்டுடன் றோர்தி. (௧௧)

அதுபல கிராம நாதனக்கிராமங்கட் கெல்லாம்
பதியெனப் பலரை வைத்தப் பதியின்கீழ்க் குடிப டுஇத்தங்
கதிகளி னடப்ப நாமே கருதுமிப் பதிக னோர்மின்
விதியிது குடிகா னென்று விளக்குதல் போன்மென் றோர்தி. (௧௨)

ஆதலின் மறைக னெற்கு மயனரி யாதி யர்க்குங்
காதலி னாங்காங் கோதும் பரத்துவ முகமன் கண்டாய்
சாதலும் பிறத்த லில்லாத் தனிமுத லொருவ னெயென்
றோதுமா பதிக்கு ரைத்த லொன்றுமே மெய்யென் றோர்தி. (௧௩)

யானைய னரிமுன் னோர்க ளிறத்தலும் பிறத்த லெல்லா
நானவி றருமாங் காங்கு றுதற்கனா னொருவ னேயவ்
வீனவெம் பிறப்பி றப்பெவ் விடத்துமெஞ் ஞர்ன்று மில்லா
னானவை வழக்குச் செய்யு ளாலுல கறிந்த வோர்தி. (௧௪)

அன்றியு மீச நாம மடைமொழி பெருத ரற்கே
சென்றுற லுலகி லன்னன் றிருத்தளி யீசன் கோயி
லென்றுரைத் தெம்ம னோர்கோ யில்லெலா மெம்மி யற்பே
ரொன்றுற வுரைத்து ணர்த்து முலகியல் வழக்கு மோர்தி. (௧௫)

மறைமுத னடுவி னீற்றின் மகேசனே பரமென் றோதும்
மறையெமைத் தியாதி ரென்றே வழங்குவ தன்றி யாண்டு
மறைதரா தியேய சத்தத் தான்மகே சனையே யாண்டு
மறைதருந் தியேய னென்றே யாரணம் படித்தா யோர்தி. (௧௬)

இடையிடை முகம னாலே யெமைப்பர மென்னுங் கூற்றை
மடமையாற் பிணிக்கப் பட்டோர் வாய்மையென் றுணர்ந்து மீளாக்
கடைநா குறாத தர்வக் கவின்கிகை தியேயன் யாண்டும்
மிடைசிவ னொருவ னேயாம் வேறுளார் விலக்கப் பட்டோர். (௧௭)

சின்மய சிவனே யார்க்குஞ் சிவஞ்செய்வோ னதர்வ முற்றிற்
றெனவுரை செய்யு் மேல்யா மினிப்பிற விசைப்ப தென்னே
யினிசிவ ணினக்குச் சொற்ற விதன்முடி பியாங்க னெல்லா
நனியுறு மாயு னெல்லே நசிப்பது திடமென் றோர்தி. (௧௮)

யாங்களே நசிக்குங் காலெ யெம்பதம் நசித்தி டாவோ
வாங்கது துணிபா நிண்ணை யதுபற்றி விலக்கிற் நன்று
லீங்குநீ யென்ற னாயு னெல்லெமட் டிருக்க லாமோர்
திங்குள விக்கி னேச தியானமுன் செய்தி லாது.

(௧௧)

அவனியி னமையே நோக்கி யருந்தவம் புரிந்து வந்தா
யிவணது குறித்தும் மட்டி லீண்டுநீ விலக்கப் பட்டா
யெவர்களா னுலு நம்மை யினிதுபூ சித்த லாதி
தவவினை விக்கி னேச சரண்பணிந் தேயி யற்றற்.

(௨௦)

மற்றிது நமது நூலின் மந்தன முற்று நோக்கார்
தெற்றென வுணர மாட்டார் தெளிநிநீ விண்டு சன்ம
விற்பையின் விடுவ சேன னியம்பியாங் கவனி சேறி
பிற்பைநா னுமே நிற்குப் பிரசன்ன வதனன் வாய்மை.

(௨௧)

நன்றுற விளக்கி மூல மனுஷின் தக்க னேசன்
மன்றலங் கழல்பூ சிக்கு மரபுநேர் விளக்கு வோநீ
சென்றரு டருமத் தீசன் நிகழ்ந்துவாழ் பெருந்தோட் டத்தி
லொன்றுமன் பொடுவா தாடு கணேசனு லயத்தை யுற்று.

(௨௨)

திருவடி பூசித் தன்னான் திருவருட் பிரசா தத்தால்
வெருவரும் பிறப் பிறப்பு விலகமீ ளாப்பே ரிண்பப்
பொருவரும் வீடு சேர்தி போதியென் றுரைப்பத் தாழ்ந்து
குருபர சொற்ற வாகை கூடமே வருடி யென்றான்.

(௨௩)

வேண்டின் றரிது மீண்டு விண்டுசன் மாவென் போனிக்
காண்டரு மவனி மேல்வெண் காட்டின்முற் நவத்தின் பேற்றாற்
மேண்டரு மறைக்கு மெட்டாச் சிவனடிக்க கமலத் தன்பே
பூண்டொழு குறுஞ்சு வேதா ரணியப்போர் புனையப் பெற்று.

(௨௪)

வேறு.

மறைத்திறநா னெறியொழுகும் வைதிகன்பான் மகவாயம் மரபிற்கேற்ற
முறைச்சடங்கெ லாரிரம்ப முந்நூல்பூண் டருங்கலைகண் முற்றக் கற்றத்
திறத்துணர்வால் வேதாந்தத் தெளிவாஞ்சித் தாந்தநெறிச் செல்வனானான்!
புறச்சமய நெறியின் று மகச்சமயம் புக்கெனூதாற் பொருண்மைதோந்தாம்,

சிவந்தருசுத் தாத்துவித் சித்தாந்த நலனுளவா தோந்த சீரா
னுவந்திதுகப் பற்றிரித் மொருவாத சிவார்ச்சுனைமுன் னுரித்தொண் டாற்றி
நிவந்தொளிர்மா சிவஞான நிகழ்யோக சமாதிரிட்டா பரனாய் நின்றான்
பவந்தெறுமற் நதனாற்போர் பகர்யோக நாதனைனப் பாவப் பெற்றான். (௨௫)

பிரிதொன்றும்வேண்டாதபெற்றியனாய்ச்சிவப்பொலிவேபெருகப்பெற்றும்
வறிதொன்று மோபூர்வ வாசனையின் செலுத்தவதன் வசப்பட்ட டோர்நான்
*பறிதுன்று மம்பரத்த பார்த்தசா ரதிவிழாப் பவனி காண்பா
னெறிசென்று சேவித்து நிகழ்வீதி போந்துநீகே தனத்திற் சென்றான்.

*பறி—பொன்

சந்நிதிசென் றரியடிக்கீழ்த் தாழ்ந்துபல முறையெழுந்தஞ் சலித்துநோர்நின்
றுன்னுதியா னத்துடனவ் வுண்பதி மனுமல மொருவா தோது
மன்னவனோர் முன்னுரைத்த வருணினைந்தோ ரந்தணனா யரியாங் கெய்த
முன்னுணர்வா லப்பனவன் முகுந்தனே யெனத்தெளிந்து முன்பு தாழ்த்து.

பார்த்தசா ரதிபாத பங்கயந்தன் சென்னியுறப் பற்றிக் கொண்டு
தீர்த்தனே யெனையாண்ட திருநாதா குருநாதா தியங்கும் வேழங்
காத்தவருட் கண்ணகோ பாலனஞ்செய் கண்ணவொண்முக் கண்ணன்வாமத்
தேர்த்தமரெர் தாய்பந்தத் தியானமுந்தி வருந்தாம லெடுத்தா ளன்னால்.

எனத்துதித்த யோகநா தனைக்கரத்தா லெடுத்தனைத்தாங் கென்பாலன்பா
வினைத்துயருள் பாலென்று மேவாவின் புறுவாய்மை விளம்பு துங்கே
ளனைத்துயர்க்கு முயிராகு மரணம்பா கணைசனுட னருக்க னோடென்
றனைப்புருத்திப் பஞ்சாய தனபூசை சிலரோகா தனத்திற் செய்வார். (௩௦)

அவர்நினைவை வரும்பரமே யபேதரெனத் துணிந்ததஃ தருணா லுண் மை
திவளவுண ராதேனைச் சிறுநூல்க ளுணர்ச்சியினுற் றெளிந்த தேயார்
திவியநிக மாகமத்தின் றெளிவேயா மீண்டுனக்குச் செப்பு கின்றஞ்
சிவனுமைக ணைசன்சேய் சிவனேயா மெனைமுதலோர் சீவரே யாம். [௩௧]

உரியதொழி லாலெம்மோ ருருத்திரற்சேர்த் தொருமூவ ரென்ன வோதும்
பரிசினபே தம்பகர்தல் பழுதாய்யாம் பசுக்களவன் பசுப தீசன்
றுரியனவ னேவீட்டு தொழிலெமையு முளப்படவே தொகுத்தார் காக்கும்
பெரியன்மறை யந்தமே பினுமாதி யெனும் வாய்மை பிறக்கு கின்றான். [௩௨]

ஆயினெமைச் சிருட்டித்திக் கதிபரெனப் பாவையின் வைத்தாட்டுகின்ற
தாயினெம் வினைப்போக மசேடமா நுகர்தரச் செய் யருளே யாகுந்
தோயும்வினெதொலைப்பித்துத்தொழுமடியார் துயர்தீர்க்குந்தொழிலேயன்றித்
தோயும்வினே யாதுமிலான் ஞானமுனம் புயமெனமுத் தொழின டாத்தும்

அறைசருவ வித்தைகட்டு மதிபதியீ சானெனெ லாதியாக
மறைகள்பல முறையோதும் வாய்மைமனத்தெளிந் துணர்ந்தமாண்பினோர்
முறையினெமை யானுடனா மொழியார்சிற் சிலயாமு முன்னுவோர் கொண்
டுவருள லரனருள்பெற் றுறுவுலியே யதுதருவி[†] யுதவல் போலும். (௩௪)

வேறு

அத்தகு பரம னெத்தகை யிடரு மன்பின்முற் பூசிப்பார்க் ககறற்ப்
பத்தியிற் பணியார்க் கதுசெய வென்றே பரவுதன் னிரீச்சுணப் பயனாற்
சுத்தவண் குழிலை பிழிகளி ருகித் துன்னுமா புரிந்தருட் டோற்ற
மத்தவா ரணமா முகத்தமா தேவ வடிவனாய் வந்தனன் மன்னோ. (௩௫)

விக்கின ரீக்க லாக்கலென் றிரண்டும் வேண்டினோர் வேண்டிடார்க் காற்றத்
தக்கபே ரிறைமைத் தகையின்விக் கினநா தப்பெயர் மறையெலாஞ் சாற்று
மக்கணைசானவ்விருசெயற்கிறையென்றகிலமோர்ந் திறைஞ்சியாங்குய்வான்
முக்கணுமைதன் மெய்க்கணுண்முன்னர் முப்புரம்பொடித்திடமுனுங்கால்.

[†] தருவி அன்னுதிகள் படைக்குங்கருவி.

தந்திமா முகனை வந்தியா தேகித் தனியவயம் வையமேற் சாய
முந்தியா தரத்தாற் புந்தியோ டிறைஞ்சி முறிந்தவச் சமைத்துமுன்சென்றா
னந்திலச் சிறுபாக் கம்மென வென்று மவனிமே லவருமா லதனா
லெந்தவா னவரும் யானுமா தவரு மிபமுகத் பூசித்தே யியல்வோம். (௩௭)

மன்னிய யோக நாதீ யும்மை வளப்பதி யிதிலெமைப் பதியென்
றுன்னினை கணைச பூசனை யுஞற்று துறுதவம் புரிந்தனை யுதனாற்
பின் னர்வை குண்டஞ் சென்றுமாங் குறையப் பெறு துமிண்டினையினியனை
நன்னிலை தவரு திபமுகன் பூசை நவிறியே யருந்தவ நயப்பாய். (௩௮)

அக்கண நாதன் மீண்டிவண் வாரா வரும்பெறல் வாழ்வருண் மென்று
தக்கபே நருஞ்ஞ கணைசமா மதுவுஞ் சாற்றியப் பூசனா லிதியு
மொக்கவே யருளிச் சேறியென் றுரைப்ப வதுவினா யோகநாதன் றான்
மைக்கடல் வண்ணன் மலரடி தாழ்த்து வரதீ யருளியாங் கடியென். (௩௯)

எத்தலத் தடைந்தாங் கிபமுகன் பூசை யியற்றுவலி சைத்தரு ளென்ன
நத்தல ராழி யங்கையான் யோக நாதகே ணுநிலம் பரசங்
கொத்தலாப் பொழில்வெண் காட்டினீ சன்க குபத்திய ராவதேச் சுரன்ரு
னித்தலங் கமாந்து வீற்றிருந் தருளி நிகழ்பெருந் தோட்டமா நகரில். (௪௦)

சிவதளித் தென்மேற் றிசையில் வாதாடு சின்மய கணைசனைச் சேர்ந்து
நவில்திப் படிபூ சித்துநா டோறு நயந்துவாழ் கென்றரி மறைந்தா
னவனடி வணங்கி யோகநா தன்சென் றருட்பெருந் துடவைபோந் தனைய
பவளமா மேனிக் கணைசவா ரமுதம் பருகிரேத் திரப்பயன் படைத்தான்.

காண்டலும் விரையச் சென்றருள் பொழியுங் கயானனன் பதமலர் சென்னி
பூண்டிபன் முறைதாழ்த் தன்புந் ராறு புண்டரீ கப்பதத் தாட்டி [மேலடுப்ப
யாண்டவ னருள்கூர் வெள்ளத்திற் றுன்றோய்ந் தானந்த வெள்ள [கேண்.
வீண்டொளிர் கணைச மாமணி சிறியேற் கெளிதினிற் கிடைத்த தென்சொல்

என்றுள மகிழ்ந்தா னின்புரு வாளு னிணையடிக் கீழ்ப்பல முறைதாழ்த்
தொன்றிய கருத்த லுயக்குரு மொழிதந் துய்த்தகே சவனைநன் குவந்தா
னிந்நிலன் விரையப் பூசனைபுரிவா னிணைந்துபோந் தவனிகே தனத்தின்
றென்றிசைக்குணபாலொன்றருவாவிதிருத்தியத்தீர்த்தத்திற்றினே த்தான்.

அத்தடப் புனல் கொண்டறுகுபுட் பாதி யருச்சனைக் குரியன வமைத்து
நத்துதீஞ் சுவைமோ தகமலே கரமா டாபுப நொலையலெள் ளுண்டை
யத்தகு நாளு கேகாணஞ்சுட் குலிக லுபுப மவல்பொரி முற்க
மெத்திய பிட்டு கண்டுதுத் தாதி மிகுசுவை வார்க்கவோ தனங்கள். (௪௧)

முக்கனி சம்பு கவித்த முன்னாய முழுச்சுவைக் கரும்புமுன் னீட்டி
யக்கண நாதன் சந்நிதி போந்தாங் கரியுரை சிவாகம விதியிற்
றொக்கபாத் தியமா சமனமர்க் கியமுன் றாமனு முறையமைஇச் சுகந்த
மிக்குறு தயில மாதிகந் தாந்த விராகமழ் மஞ்சன மாட்டி. (௪௨)

இடையிடை நிவேதித் திலங்குமொற் றுடையிட்டருக் கியம்புரிந் தோவாச்
சுடர்மி குமணிப்பொன் னுடையாவரணத் தொகையெலாந்தகைபெறவணிந்து
யிடைதரு தூர்வை கூவியும் வன்னி விரைசெய்மந் தாரமம் புயங்கள்
படர்மண முல்லை மல்லிகை மருமுற் பகர்தொடை பற்பல வணிந்து. (சசு)

திசைகமழ் தூபம் பசவினெய்த் தீபம் திருமுனப் பரனுருத் திறம்போ
னசையறு குடிலா காரமாக் கோட்டி நவிறுமா சமனமர்க் கியந்தந்
திசையநே ரமைத்த நிவேதன வகைக ளியாவுமின் புறநிவே தித்து
யிசைமணங் கமழ்பா னீயமு மருத்தி மீட்டுமா சமனமுன் னளித்து. (சஎ)

பின்னருந் தூப தீபமுன் கோட்டிப் பிறங்குமா தீபமுன் னாகச்
சொன்னபல லுபசா ரம்புரீஇப் பளித தூயமா தீபமும் விளக்கித்
துன்னரி நடுகூ வியமறு கதனூற் றாமனு வாயிரம் புகன்று
முன்னருச் சனைசெய் தனந்தரங் கணைச முலமந் திரஞ்சதஞ் செயித்து. (சஅ)

ஆவியோ டினைய மனுச்செப பூச னுபல னைங்கரன் வரத
மேவுசெங் கரத்துக் குடங்கைநீ ரோடு விழுத்தகத் தத்தஞ்செய் தேத்தி
யோவிலா வன்பாற் பலமுறை யிறைஞ்சி யுறுவலம் புரிந்தனன் மீட்டும்
பூவுலகுயவீற் றிருத்தருந் கணைசன் புண்டரீ கப்பதம் பணிந்தான். (சக)

இவ்வகை நியம பூசனை சின்ன ளியற்றுறும் யோகநா தன்பா
லவ்வணி மாதிரி சித்திக ளெட்டு மடுத்தலு மவற்றைமேற் கொள்ளா
னிவ்வுல கற்ப வாழ்வையோர் பொருளா வெண்ணிலா திபருகன டிக்கீழ்த்
திவ்விய மாரி ரதிரசயா னந்த செல்வமே விழைமனத் திடத்தால். (இ௦)

சிவனுடி யாரெண் சித்தியே யல்ல திசைமுகன் மாதவன்முதலா
யிவர்பத வாழ்வும் பொருளென விழையா ரெனுஞ்சுருதிப்பொருடேந்தார்
தவமுயல் யோக நாதன்பின் சின்னாட் டந்திமா முகவனைப் பூசித்
தவணமார் தொழுக வேர்பகற் பூசார் தத்திலைங் கரன்வெளி வருமால் (இக)

மதிந்தி யிதழி யனுகணி முடியும் வயங்கருந் பொழியுமா முகமுங்
கதிர்செய்முச் சுடர்முக் கண்ணுமோ தகமொண் கவின்கருப் பங்குச பாசந்
துதைமண நாசி துலங்குமைங் கரமுந் தொந்தியு மரயந் தனமு
முதுமறைச் சிலம்பார்குறுத்ததூட்டுணையு முனிவரன் காணமுன்னின்றான்.

பவளமா மேனி திசையெலா மொளிர்ப் பரவுமு டிகமிவார் தாங்குச்
சிவகண நாதர் சூழமா லயன்முற் றேவர்போற் றெடுப்பவா னின்று
கவமலர் மாரி பொழியவைங் கருவி நாதமிக் கெழுவெழுந் தருளுங்
கவனமா முகனைக் கண்டன னுவகைக் கடல்படிந்திறைஞ்சினன் றுதிப்பான்

வேறு.

வேதாதி கலைபலவு மீதார கமுதலென விளம்பு நாதா
வாதார முதன்மருவி யாதேய வகைகிலைய வகங்கொ ணீதா
ருதாரு முலைவலைவ தோய்வாம வுலகர்பெறு சுகஞ்செய் போதா
வாதாடு கயமுகத வாதாடு நினதினருந் வழங்கு வாயே. (இசு)

வந்தனைசெய்தந்தடியாரந்திபகன் முந்துதுதி மரபி னேதச்
சுந்தையினி னோந்தனவு வந்துநனி தந்தருன்செய் சிவகு மார
கொந்தலர்செ றிந்துநற வுந்துறுபெ ருந்துடவை குலவ வாழ்வாய்
தந்திமுக வைந்துகர பந்தமறு முந்தைநிலை தருகு வாயே. (௫௫)

ஆறறு கடந்தவர்க னோயாம லடைந்துதுக ரமுத ரூப
பாறாடு பறந்தலைவி லேவேழ முகன்றெ லுபு பணியு மீச
சேரைய பவஞ்சவவ லாழாம லுவந்துனைருள் சிறிய நாயேன்
மாறாமல ருந்தியுப வாதாடு மதங்கமுக வருளு வாயே. (௫௬)

திருக்கயிலை வீதிதொறு மிசைக்குடி லையேவடிவின் வினங்கு மீரா
யிரத்தகைய கோடுடைய விறற்கொளயி ராவணவென் ளிபந்தன் மீதே
யருட்பெருகி யேயொழுக லுறப்பவனி போதுதிற லமைந்து லாவோர்
மருப்புறம தாசலவெ னிருட்கெடநி னூரூளை வழங்கு வாயே. (௫௭)

பனவவடி வாயேகி மிதிலபர சாயோது பவனை ஞான
சனகனென லோராமை யெனவவனை நானேபி ராமென னீயவ்
வனகபர மேல்யாடுஞர் பனவனுண வியாய்நி னகமெ னேயிந்
நினைவொழிகெ ஞவாய்மை தனையருளு வாதாடு நிமல போற்றி. (௫௮)

வேறு.

என்று போற்றினேர், நின்று வேண்டலு, மொன்றுமாமுக, னன்று கூறுமால்
யோக நாதரீ, தாக மோடுசெய், பாக பூசையா, லோகை யுற்றனம். (௬௦)
சோக ரீத்திவண், மோக மற்றரீ, தாக முற்றவா, ருகவுய்க்குதும். (௬௧)
பிறப்பி றப்புறத், திறற்ற வாதநம், விறற்க ழற்குள்வாழ், வுறப்பு கின்பமே
மேவு கென்றொரு, தூவி மானமே, லோவி லாதுபஃ, தேவர் போற்றிட.
உலகெ லாங்கடந், திலகு தன்சுக, நலனெ லாநிறை, யுலகி லுய்த்தனன்.
அனைய யோகநா, தனும வைங்கரன், வினைய கற்றுபூங், கனைக ழற்கணை.
ஒருவி லாதுடன், வெருவி லாது வாழ், பொருவி லின்பமே, மருவி னுனரோ.
என்ற கத்திய, னன்று ஐத்தலு, மொன்று மோகையே, துன்றினுர்தவர்.
என்ன மாதவர், முன்ன யப்புற, நன்ன ரோதின, னன்ன குதனே. (௬௨)

யோகநாதச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௨0

கலாவதிச் சருக்கம்.

ஒப்புயர்வில் லாச்சிவனே யொப்பாய்நீ நமையென்ற
செப்புமுக மன்னாகாத் தேற்றமே யாதன்மல
யப்பொருப்பி னமர்ந்திமையத் தமர்சிவனேர் நிறை காட்டுந்
திப்பியவண் டமிழ்முனிவன் திருந்தியமா தவர்க்குரைக்கும். (௬)

சுருதிசிவா கமசைவத் தூநெறிமா தவமுனிவீர்
பாவுதமிழ்ச் சுருதிபுகழ் பல்லவனீச் சுரத்துடனே
விரவுறுசா யாவனமு மேவுமகி மைக்கிசையப்
புரையில்பல வளமோங்கிப் பொலிவதுழும் புகார்நகரம்.

(௨)

எவ்வுலகும் பெருஞ்செல்வர்க் ரூவமையா வெடுத்தோது
மவ்வியல்பிற் றனதனுயிவ் வணிநகரின் வளநோக்கி
யிவ்விடைவந் திருப்பலிழைந் திறையருளாற் சுவேதவனத்
திவ்வியநா மத்துறினஞ் செப்புவதென் னதன் பெருமை.

(௩)

ஆயவளம் பதிசோழர்க் கிராசதா னிகளோந்துண்
மேயதொரு பெருஞ்செல்வ வியன்பதியா மிந்நகரி
னேயமிசு புல்லார ணியசோழ வேந்துபுரி
தூயதவத் தாலொருபொற் றொடிபிறந்தான் படிவியப்ப.

(௪)

இளம்பிறையின் வளர்த்தனையா னெக்கலையி னுட்பொருளு
முளம்புகுதத் தெளிந்தறிவி னெப்பொருவ ரிலாத்திறத்தால்
வளம்பெருகு கலாவதியென் மாண்பெயர்பெற் றுளனைய
விளம்புதிற் றென்றோபல் வியன்சிறப்பு மேவினான்.

(௫)

வனப்புரிதற யாதிபுவ மன்னகன்மா ணிழைமேனி
யினிற்றெய்வ கல்லார வியன்மணமெஞ் ஞான்றுமுளா
டனக்கினுயிர்த் துணையிமயத் தாய்மலர்ச்சே வழியெயென்
றுனித்தினமு மொருவாத வுண்மைவழி பாடுடையான்.

(௬)

அத்தகைய கலாவதிதன் னன்னமுத நோக்கியெனே
வித்தையினில் வென்றவனே விழைமணத்துக் குரியனென்றா
ளித்தகையோர் தவ்வேந்த னிவளுரு வோர் படத்தெழுதி
யெத்திசைய வேந்தர்க்கு மிவள்கருத்தும் வரைந்துய்த்தான்.

(௭)

படங்கண்ட வேந்தர்களப் பைந்தொடிதன் னெழில்வனப்பு
வடங்கொண்டு பிணித்தீர்ப்ப வந்துவா தினிலுடைந்து
கடங்கொண்ட களிற்றினம்பின் காறளாந்து தூங்க லென
விடங் கொண்ட போற்றத்த மூட்டுசென்று புக்கனரால்.

(௮)

அன்னதுணர் கலிங்கநாட் டதிபனதி மாயைவல்லோன்
மின்னிவனோ வஞ்சித்து வேறுமென விழைஇத்தொழுநோய்
மன்னியவோர் பூசுரனை வசித்துண்மை தெரித்துநான்
சொன்ன வழி செய்கெனவத் துரிசுளங்கொ ளான்மறையோன்.

(௯)

தொழுநோயே னுருக்குறைந்தேன் சுருணவதி கலாவதிபால்
வழுவாய செயல்புரிதன் மரபலநான் முன்வினையா
லிழிவானேன் மேலும்வினே யியற்றியினுங் கீழிழித
லழகாமோ விறல்வேந்த வெனமறுப்ப வவனுரைப்பான்.

(௧௦)

பனவநினைக் கொடுஞ்சிறையிற் படுத்தியிடர் புரிவலென
முனிவுறவே தியனஞ்சி மொழிந்தவா செய்வலென
நனிமகிழ்வுற் றருமறையோய் நாணுனைக் கொடுபோயவ்
வனிதைபாங் சூப்ப்பனி மவுனியா யமர்கென்று.

(௧௧)

அனையனுருச் சுவணம்ப ராதிகளா லலங்கரித்துப்
புனைமணிவண் சிவிகையினிற் புருவித்துப் புகார்சென்றவ்
வனிதையமர் பாங்கரினோர் மணியொளியா சனத்திருத்தித்
தனியாசர்க் குணர்த்தவவன் றுனுமகட் கறிவித்தான்.

(௧௨)

அன்ன துணர் கலாவதியாவ் கடுத்தெழினிக் குள்ளமர்ந்து
நன்னரினந் தணவீண்டு நாமிருவேம் புரிவாத
மின்னதென நின்வேட்கை யிசைத்தியென லுங்கலிங்க
மன்னனிமை தருநங்காய் மற்றிவசெவ் குருமைந்தர்.

(௧௩)

அற்பவறி வினர்வறிதே யறைமொழிகட் கிறையருளார்
தற்பமுடன் சித்தியெலாந் தந்திருமுன் பணிபுரியப்
பொற்புறவா ளாவிருப்பர் புகன்மொழிகட் கெதிர்வாதம்
விற்பொலிதஞ் செயல்கொண்டே விளக்குவாரீர் கானென்றான்.

(௧௪)

அதுவினவு கலாவதிநன் றருட்சித்தி வல்லாரே
லிதுபொழுதென் னுடன்மணம்போன் றியன்மணமெண் டிசைசகமழும்
புதுமலரிவ் கிவர்கொணர்ந்தாற் பொருதிவரே யெனைவென்ற
பதியெனமேற் கொள்வனெனப் பயின்றுளதன் மாயையினால்.

(௧௫)

ஆயிடையு ளாரெவரு மறிதரவக் கலிங்கபதி
மீயுயர்வா னெறிச்செலுத்தி வேதியனை நிதிக்கிழவன்
மேயநகர்க் கல்லார வீகொணர்வித் தாங்களித்தான்
வாயதுகண் டாள்வியந்தாள் மகிழ்கூர்ந்தாள் கலாவதியே.

(௧௬)

சென்னியுமங் குள்ளாருஞ் செயற்கருமச் செயலோக்கி
யின்னமறை யோன்பதியா யெளிதுறவித் கலாவதிதான்
முன்னரருந் தவம்புரிந்த முதுசிறப்பென் சொல்கேமென்
றுன்னரும்பே ருவகையுற்ற ருடனேயச் செம்பியர்கோன்.

(௧௭)

தூயநல்லன் முழுதார்த சுபதினத்தம் மறையோற்கு
வாயவெழிற் கலாவதியை மணமுறையின் மகிழ்ந்தனிப்ப
வாயவளவ் வேதியனை யவண்சாயாக் கிரகத்துண்
மேய்வியல் புண்மைதெரிஇ விதிவலியீ தெனத்துணிந்தாள்.

(௧௮)

சிறிதுமனந் தளராது சிவைபந்தமே சிந்தனைசெய்
துறுதியருள் கெனவிரப்ப வுமையருளா லுயர்வானத்
தறிவுகிறை கலாவதிகே ளாணியபெருந் தோட்டத்திம்
மறையவனோ டுத்தெம்மை வழிபடுகென் றெருவாக்கு.

(௧௯)

மனமுலகைக் கடற்படிய வந்தெழக்கேட் டின்புற்ற
ணினையினுல கினிலெவரு நிறைகல்வி கேள்வியே
வினியதுணை யெனத்தெளிந்திட் டினருய்வா னிவையொற்கத்
துனவருமூற் றுந்துணையென் றுரைதிருவாக் குண்மையன்றே. (௨0)

வேறு.

காய வாணியோ ரக்க லாவதி கைக்கொ ணுயகன் பக்க மாநவே
நாய வப்பெருந் துடவை புக்குடன் ரெக்க போருண் முக்க ணுயக
னுய சுந்தரே சன்ம கிழ்ந்தம ரணிரி கேதன வணிய ளாகிமுன்
மேய தூலலிங் கம்மி றைஞ்சியுள் விழைவி னேகிமா முகனை வேண்டியே.

சுந்தரேசனைத்தொழுதுபோற்றிமேற் றுனைந்துசென் றுல கங்கன்யாவையுந்
தந்த ளித்தினி தருள்ச வந்தரத் தாய்து ணைப்பதஞ் சார்ந்து காதலின்
முந்து மந்தன னுய நாயகன் முன்வ ணங்குறப் பின்வ ணங்கினள்
சிந்தை யன்புமே லுந்த நற்றுதி செய்து வேண்டின ளக்க லாவதி. (௨௨)

அனையன் சார்பினு லகில மீன்றரு ளன்னை சந்திதி யடுத்த நீரினாற்
றனைநி ஷப்பரு முணர்வு தித்தலுஞ் சாற்று மந்தணன் போற்றி நின்றன
னினைய ரிவ்வகை யிடைய ருமலங் கினித மர்ந்துதம் வினையொ லுந்துற
முனம் லாந்தபோ தாய் னத்தவ முனித டத்தூநா டொறுமுன் மூழ்கியே.

புனியை பொப்பிலா முலைப தத்தினிற் புசை யாற்றுபு நேசமிக் கெழ்நின்
வினியவைந்தெழுத்தொளிர் பெண்பாற்கிசைந்திடவுருச்சகத்திராஞ்செபித்து
றனையை யற்பொடு நனிது தித்துள மவள்ப தத்தினி லுறரி றுத்தியே
வினையுருக்கி தூல்விதிவின்மெய்த்தவம்விழைவின்முப்பதுதினமியற்றினர்

அன்னர்மெய்த்தவந்தன்னேநோக்கிய வமலையொப்பிலா முலையெம்பிகை
நன்னர் சித்திரைப் பூர்வ பக்கமா நவமி தன்னிலோர் திவிய மானமேன்
மன்று மைங்கரன் முருகன் பாங்குற வாமை யாதியெண் சத்தி சூழ்தரப்
பின்னை வாணியிற் திராணி போற்றுறப் பிறங்கு மாருந் பெருகிப் பாய்தர.

திருவார் முன்னெழுந் தருளி நின்றன ளெல்லையில்தோ ரின்ப வெள்ளமே
மருவி யந்தணன் ருனு மக்கலா வதியு மன்னையாள் சென்னி வைத்துள்
முருகி யன்புநீர் வெளியில் வந்தென வுமைய டிக்கணீ ரமைய வாட்டினர்
திருமு னின்றிரு காமு ளென்றுறச் சென்னி கூப்பின ரின்ன கூறுவார்.

வேறு.

அணியே யகிலத் துயிர்க்கருள் செய்யு மதுலசிந்தா
மணியே யிருகண் மணியே மணிக்ருள் வருஞ்சுடரே
பணியே யொழித்தெமை யாட்கொள நேர்வந்து பேராருள்கர்
குணியே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௪)

படியெழ் புரக்கும் படியே யருளிற் படிவங்கொண்டாய்
யடியே முயநின் னடியே யருளி யடியிற்செய்த
கடியேய் வினைவன் கடியே யொழியக் கடிதருள்பூங்
கொடியே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௫)

போதே யதனின் மணமே யெனவியற் பொற்பினுற்று
மாதே வனதிடத் தோர்பெண் ணுருவின் வயங்குகின்றாய்
தீதே யொழிந்து குயலான் நிருயருள் செய்தற்கன்றோ
கோதாய் திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௨௬)

ஒன்று யொருமூன் நெனுஞ்சச் சிதானந்த வுண்மையுரு
வின்றே சுணரப்பொன் னேங்கல் பவளக்குன் நென்னவொளிர்
மன்றடி கந்த னிடப்பா லமர்த மரகதப்பைங்
குன்றே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௦)

அன்பார் சிறி நில மன்னு யதனின் னருளி னல்லா
வொம்பா ஹலெங் கறியாச் சிறிய மியல்பினிறை
நன்பே ரருட்கொரு கைம்மா றுளதுகொ ளீயருள்பூங்
கொம்பே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௧)

கழலே தொழுமடி யார்வினே வீட்டிக் கமலபத
நிழலே புகுந்தொரு வாவின்பு தத்தரு ணேரிழைசெந்
தழலே புரைநிரு மேனியத் தீசன் றனதிடப்பூங்
குழலே திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௨)

துங்கா ரமுதிது நேரிலெச் சீவருந் தாய்ப்பாரிதே
நங்காதற் சேயுண் டவர்க்குறு பாகத்தி னல்கவென்றே
யங்காழி வாழ்வுண் வின்பால் வளிறை யச்சராத்
கெளங்காய் திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௩)

படைப்போன் முதலவ ரைந்தொழி னின்னருட் பான்மையினு
னடப்பான் மனோன்மனி யீசையு மைதிரு நாமகளென்
றிடப்பா வையர்களைஞ் சத்திக ணல்கி யியக்கு மன்னே
கொடுப்பா யருள்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௪)

மதியே திருமுக மம்மா மதியின் வழங்கமுதே
துதிகூர் கருணை யுலகம் பொதுவினிற் றுய்ப்பவரு
ணிதியே யெமக்குச் சிறப்ப ருளாகி நிறையவழங்
குதியோ திருப்பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௫)

நீறுகந் தக்க மணியைந் தெழுத்து நிகழ்ச்சரப்பல்
பேறுகந் தேதொழு வார்க்கவர் வேண்டும் பெருவாரா
டோறுகந் தீந்தரு ளன்னு யருள்க துனைவிடையோன்
கூறுகந் தாய் பெருந் தோட்டத் ததுல குசாம்பிகையே. (௩௬)

வேறு.

என்றேவழுத் தினர்தாழ்ந்தன ரெமையாள்சிவை யுமையா
ணன்றாரரு ணைக்கஞ்செய நவிலந்தணன் நெழுமோய்
பொன்றாமுழு தொழிந்தேயுருப் பொன்றேசினிற் பொலிந்தான்
ஹன்றோகைம லிந்தான்மலைத் தொழுதோகைபின் னருளும். (௩௭)

மறையோய்நாம துதிபூசைமுன் னியமச்செயன் மகிழ்ந்தோ
மறையாகம முதற்பல்கலை வயங்கோர்ப்புனை மருவி
நிறைவாயநின் மனையாளொடு நிறைவாழ்வினிங் கமர்ந்தே
நிறையாரருட் சிவலோகமு நீர்சேர்குதிர் பின்னாள்.

(௩௮)

எனவோதுபு முனநாடொறு மினிதார்வமுள் ஞறவே
தனையேபர வுயர்மாதவத் தகைசார்வலி யதனல்
வினைவேறற வொளிர்பொற்றொடி தனைநோக்கியவ் விமலை
வனிதாய்நின் மனசுக்கியை மகிழ்நன்னொடு மகிழ்ந்தே.

(௩௯)

இருவீருமிங் மர்வாழ்வுறு மின்பம்பெரி தெய்தி
யொருவீரென வுலகோதுற வொருவாதியைந் தீற்றில்
வருவீர்சிவ புரத்தெம்பத மலர்நீழன்மெய் வாழ்வே
மருவீரென வருள்செய்தனை மணிக்கோயில் புகுந்தாள்.

(௪௦)

புகுந்தாலுமெ னீங்கார்சிவை பொற்சேவடி யிணையின்
மிசுந்தேதொடர் பேரன்புறு வினாவாற்றிருத் தளியு
ளகற் தூயரவ் விருவோர்களு மணைந்தார் துணை விழிநின்
ஊகுந்தாரையி னனைந்தார்பினு மோவாது பணிந்தார்.

(௪௧)

அன்னையெமக் குன்றாரா ளன்றித்துணை யின்றென்
டன்ன ஞ்வெளி வெளிவந்தெவ ரும்பெற்றிடற் கரிய
வின்றாரா டந்தாயிதற் கெளியேங்கன்செய் கைம்மா
றென்னே திரு வடிக்கட்டொடர்ந் தின்பேதரு மன்பே.

(௪௨)

என்றும்பெரு குறுமாவருள் கென்றாதரித் திறைஞ்சித்
துன்றும்பிரி வாற்றாதுளந் துணைச்சேவடி மலரி
லொன்றும்படி வைத்தே யொரு வாறாங்குட னீங்கிச்
சென்றும்பரும் புகழ்காவிரிப் பூம்பட்டினஞ் சேர்ந்தார்.

(௪௩)

சேர்த்தங்கிரு வோரும்மனை யறத்திற்கிசை செயன்முற்
றார்தல்பொடு நாளும்புரிந் தருணால்கன்பற் பலவு
மோர்த்தின்புமிக் கொளிர்மாசிவ நியமத்துறை யொழுக்கிற்
சார்த்திங்ஙன நெடுநாளமர்ந் தனர்தாரணி வியப்ப.

(௪௪)

மனைவாழ்விலிவ் வகைவாழ்ந்திரு வருமொப்பில முலையெம்
மனையாரா ளாலேதிரு வடிநீழலின் படைந்தா
ரெனவோதினன் மலயாசல வெழின்மாதவ னென்றே
நனிமாதவர் களிகூர்தா நவின்ருன் முனி குதன்.

(௪௫)

கலாவதிச் சருக்கீம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். (௬௬௫)

திருநீற்றுச் சுருக்கம்

மாதவன் சென்னியின் மலர்க்கை வைத்தொர்பான்
மாதவ னருவரு வடிவ மாக்கியம்
மாதவப் பூசித்த மலய வண்டமிழ்
மாதவன் மாதவர் மகிழ வோதுமால்.

(உ)

அருமறை முனிவிருள் ளமைமயக் கேண்மினோ
திருமறை யாதியாத் திகழு நூலெலா
மொருமையின் விதந்தெய்தித் துரைசெய் மேலது
பொருவரு நீரது புதி யென்பதே.

(உ)

புதியென் பதப்பொருள் புகலிற் பற்பல
மேதரு மவற்றின்முன் விளங்கி நிற்பதா
மோதுமை சுவரிய மென்னு மொண்பொருண்
மாதரை சுவரிய மென்ற வாய்மையால்.

(ங)

பொதுவெனப் பிறர்க்குநீர் புந்தி கொள்ளன்மின்
னதுதன தாக்கொளு மண்ண லீசனே
யிதுபெயர் பிறர்க்குமா மென்னி லன்னர்பேர்
பதிமுத லடையதே தன்றிப் பற்றுரு.

(ச)

அடையுறு தியல்பினி லமரு மீசப்பேர்
மடவலி ழிதழிவான் கங்கை மாமதிச்
சடையுமா பதியெனச் சாற்று மப்பதிக்
குடையதே வேறெவர் பொறுபப ருப்பெயர்

(தி)

தருமறை யாண்டுமீ சான சத்தத்தா
னகுமதி வேணியெந் நாதன் றன்னையே
புகலுமற் றமரரைப் புகன்ற தில்லையால்
நிகழுமீ தங்கையி னெல்லி யென்பதே.

(சு)

மறைமுத்தர் கலையெலாம் வழுத்த லன்றியு
மறைவரில் வுலகரா லயங்க ளங்கங்கே
யுறைவர்பே ராலர னொருவன் கோயிலை
நிறையுமீ சன்றளி யெனநி கழ்த்துவார்.

(எ)

ஆதலா லீசப்பே ரரனுக் கல்லது
போதரா தேனையர் பாங்கிற் பொற்புறு
மீதொரா தெவர்களு மியைவ தன்றியே
மாதரான் மறுக்கொண வழுக்கிற் செய்யுளில்.

(அ)

அன்னது நிற்கவவ் வமல லீசப்பேர்
மன்னுதா துவின்பொருள் வாய்மையானுத
வெண்ணலெம் மதத்தரு மிசைந்த தாதலா
னன்னரி னுலகெலா மாளு நாயகன்.

(க)

ஈசனே யென்பது திண்ண மித்தகு
மீசசம் பந்தமே யெடுத்த முன்னர்நாம்
பேசுமை சுவரிய மின்ன பெற்றியாற்
பேசுமப் பரனதே பிறங்கு பூதிதான்.

(௭1)

இத்தகு பெருஞ்சிறப் பெய்து பூதியை
யுத்தம மறைகளு முப்பயி ருங்கணப்
பத்தியும் பகரிதி காசப் பன்மையு
மொத்திட வெங்கணு மெடுத்து ரைக்குமால்.

(௭௧)

பாவன பற்பசா பாலமென் பெயர்
மேலிய வுபரிட முற்று மேதகு
தூலிய ஸீற்றையே சொல்லு மாண்பினு
லோவற மறையந்த மற்று மோதுமால்.

(௭௨)

அன்றியு முலகெலா மருள்பெற் றுய்வுற
நன்றரு னுருக்கொடு வந்த நால்வர்தந்
தென்றமிழ் மறை பெலாம் பின்னுஞ் சேர்தரு
மின்றமிழ் தூலெலா மெடுத்தி யம்புமால்.

(௭௩)

இவையலால் வைணவ ரினிது சென்னிமேற்
றிவளுறக் கொளுந்தமிழ் மறையுஞ் செப்புமா
லுவமையி லித்தகு முண்மை நோக்கியே
சிவனரு ணீற்றைமா லணி திறத்தினை.

(௭௪)

பாரத மாதியும் பகரும் பாங்குற
நாரண னாதியர் நயக்கு நீற்றினை
யாரண முதலவ னருளும் பூதியின்
சீரினை யுள்ளவா செப்புவா ரெவர்.

(௭௫)

பூதியி னியலிருண் மலத்தைப் போக்கியே
மேதகு சிவத்துவ விளக்கஞ் செய்வதே
யாதலின் மலமற வகிலத் தேவரு
நேதக மேற்கொண்மா ரியமித் தானரன்.

(௭௬)

இருண்மலஞ் சுட்டரு ளிலக்கு பூதியை
மருவுத லறிகுறி யாவ யக்குமாற்
நெருடரு கோமயஞ் சுட்டுச் சீவர்கள்
பொருவறப் பூசுமப் புனித பூதியே.

(௭௭)

அன்னநீற் றினைச்சிவ னணியும் பெற்றிதா
னென்னவுந் தன்வயி னெடுங்க வென்றுந்தான்
மன்னெடுங் கடதென்றும் வயக்கந் தேற்றலு
முன்னுற வாட்டுவான் செயலு மொக்குமால்.

(௭௮)

உயிர்மலப் பிணிமட்டோ வுடலிற் பல்பிணிச்
செயிர்கடி பூதவே தாளத் திண்பிணி
யயர்முத லிடரெலா மகன்றின் பாரமுந்
நயனஞ ருயிர்க்கரு ணண்ம ருந்திதே.

(௧௯)

அனையவெண் பூதியவ் வமலற் பேணியே
புனைதரிற் பலிப்பதாம் புறம தத்தர்மற்
றெனையர் மந்திரங்களு மிதுகைக் கோடலான்
மனனுறப் பலித்தனோர் வயங்கக் காண்மொல்.

(௨௦)

ஒதுமப் பூதிதா னுடலு யிர்ப்பிணிப்
பேதுற விரண்டையும் வீட்டிப் பிஞ்ஞகன்
பாதமே வுறப்புரி பண்பிற் றோர்கதை
மாதவிர் கேண்மென வழங்குந் கும்பசன்.

(௨௧)

மலந்தரு வளப்பெருந் தோட்ட மாநக
ரிலகவா ழொப்பிலா முலையி டத்தம
ரலகிலா வருளயி ராவ தேச்சுரன்
குலவுபந் குனிவிழாக் கொண்டு லாவரும்.

(௨௨)

அத்திரு விழாவிலேந் தாய நாளினில்
வித்தக மால்விடை விமல னூர்ந்தரு
ளுத்தம வுலாத்தரி சிக்க வுற்றனர்
பத்தியி னைவந்நாங் கூடரிற் பார்ப்பனர்.

(௨௩)

ஐவரு மங்கணத் தீசு னம்பொற்றாண்
மெய்வரு மன்பினின் விதியிற் போற்றியாங்
சூய்வருள் சிவப்பிர சாத வொண் பொருட்
டிவ்வியநீ றுகைக் கொண்டு சென்றனர்.

(௨௪)

சென்னெறி மணிகன்னிந் தீர்த்த வொண்கரை
யின்னிமிர் போதியி னிருந்த வைந்தொகை
வன்னிலைப் பிரமராக் கதத்துர் மண்ணைக்
ளன்னரைப் பற்றியா ரஞர்வி னைத்தன.

(௨௫)

அஞ்சினர் நடுங்கின ரய்யகோ விவண்
நஞ்சணி கண்டனே நமந்து சேறலாற்
செஞ்சுட ரின்றியிவ் விரவிற் சென்றனம்
வஞ்சக வன்கடி வளைந்து பற்றின.

(௨௬)

அவ்வயி ராவதே சன்ற னாரரு
ளிவ்விடை யுதவில தென்னி லேழையே
மெவ்வகை யுய்துமென் றெணியத் தீச்சுரன்
றிவ்விய நாமமந் திரங்கள் செப்பினார்.

(௨௭)

அன்னரு ளொருவனவ் வமலன் கோயிலின்
முன்னுயப் பெற்றவம் முதவெண் ணீற்றினை
யின்னதே காப்பது காப்பி தன்பெய
ரென்னலா லெனத்துணர் தெடுத்தத் தூ வினான்.

(௨௮)

தூவிய பூதியத் தூவி னான்முதன்
மேவிய வைவர்மேல் விரவிற் றன்றியு
மாவயிற் றீச்செய லாற்று மைந்தொகைப்
பாவவன் கடிகளின் மேலும் பட்டதால்.

(௨௯)

பனவர்மேற் படலுமுன் பிடித்த பற்றெரீஇ
மனம் வெரீஇ யொதுங்கிய மண்ணை தம்மினு
மனையநீ றுற்றதா லறிவு தோன்றலு
முனமுறு மவர்க்கிவை மொழிய லுற்றன.

(௩௦)

அருமறை யந்தணி ரைவர் கேண்மினீர்
வருமா பினின்முனம் வந்து ளேமியாந்
திருமறை நெறியினிற் றிறம்பித் தீச்செயல்
வெருவறப் பற்பல விளைத்த நீர்மையால்.

(௩௧)

நம்பதி நாங்கையின் னண்ணு பல்லவன்
வெம்பிய வுளத்தினெங் களத்தை வீட்டினான்
வம்பினி லிறந்தன மற்றிச் செய்கையா
லிம்பரி னலகையா யிடரின் மூழ்கினம்.

(௩௨)

அவ்வெலா முரைப்பரி தடியிற் செய்தவெத்
திவ்விய தவங்கொலோ சேர்த்திதும்மையீண்
டிவ்வயி ராவத வீசன் பூதிதுங்
கைவ்வழி யெம்முடற் கதுவப் பெற்றனம்.

(௩௩)

அனையவெண் ணீற்றின்மாண் பறைதற் பாலதோ
வெனையரும் வல்லுன ரல்ல ரின்னினி
நீனைபுநீர் செய்வதொன் றுண்டு நேயர்கா
ளினையுமில் வினைதபுத் தெம்மைக் காக்குதிர்.

(௩௪)

பிதிரரை நன்னெறிப் பெறுத்தன் மக்கடம்
முதுசெய லென்பது மொழிய வேண்டுமோ
கதுமென விப்பெருந் தோட்டக் கண்ணுளா
னிதமிரு சித்தபுங் கவனை யெய்தினீர்.

(௩௫)

எம்மையீவ் வருவிட ரிரித்தற் காயதோர்
செம்மைநீர் கேட்டிரேற் செப்பு முள்ளவா
றம்முறை செய்தெம தலக்கண் டுர்த்திரா
னும்மைவேண் டினமென துவன்ற மண்ணைகள்.

(௩௬)

அதுவினா பைவரு மவலந் தீர்மினீ
ரிதுபொழு தேகிதும் மிடர்தொ லைத்துமேற்
கதிபுக வ்யப்பதோர் கருமஞ் செய்துமம்
முதுவனை வினாவுனை மொழிந்து சென்றனர்

(௩௭)

சென்றவ ரமலனத் தீசன் சேவடி
நன்றுளத் திருத்தியெந் நவையுந் தீர்ந்தரு
னொன்றொரு யோகியா யுககச் சார்பெலாம்
வென்றொளிர் சித்தபுங் கவனை மேவினார்.

(௩௮)

அவனடி பலமுறை யன்பிற் றுழந்தனர்
கவலுள முகத்தினிற் காட்டி யவ்வெலாம்
பவியமோ னொத்தனர் வினாயப் பண்ணவன்
றவலற வவர்முக நோக்கிச் சாற்றாமால்.

(௩௯)

அந்தணீர் தும்முனோ ரலக்கண் டர்க்கெனப்
புந்தியாற் சுந்தரே சரணைப் போற்றிமுன்
சிந்துவின் மூழ்கினீர் திருவெண் காட்டினின்
முந்துறு வடநீழற் சிராத்த முற்றிமேல்.

(௪௦)

ஆங்குறு கணேசபா தத்திற் பிண்டமுப்த்
தோங்கருட் பிரகரா யகியெம் முத்தமி
பாங்கனைச் சிதவனப் பரணைப் போற்றியே
நீங்குறா தடுத்தநா ஞ்ணவு நீங்குமின்.

(௪௧)

பூருவ லிக்கிற்போ தாய னேசனைச்
சாருமங் கியினிற்றான் றோன்றி யீசனை
பேருறு தென்றிசைக் கோத மேசனை
யோருந்தென் மேல்வலம் புரத்து ளீசனை.

(௪௨)

நவில்பர தீசியி னாக நானனை
யிவர்தரு காற்றிசை மதந்த வீசனைத்
திவனாதீ சியினில்யோ கேச னைத்திறு
லவிரவட கிழக்கிலிவ் வத்தி யீசனை.

(௪௩)

அருச்சனை விதிமுறை யாற்றி யன்பினுற்
கருத்தமி ராவதே சன்றன் கான்மலர்ப்
பொகுத்துபு சந்திதி புகூஉப்பஞ் சாக்கா
வுருச்செப மயுதநீ ருருற்றல் வேண்டுமால்.

(௪௪)

இவ்வகை புரியினும் பிதிர்க்க னெவ்வீத்
தவ்வருட் நயிலெபுக் கமர்வ ரென்றனன்
செவ்விதி னவனடி பணிந்து சென்றவ
ரைவரு மவ்வகை மாபி னாற்றினார்.

(௪௫)

அரியவந் னோன்பயி ராவ தேச்சுரன்
 றிருமுன முடித்தருள் பெற்ற சீர்மையாற்
 பிரமராக் கதவுருப் பிதிர்க ணீங்கியே
 சுரர்தொழக் கயிலையிற் றுன்னி வாழ்ந்தனர்.

(௪௬)

பெருந்தவம் புரிந்தலிப் பிராக் ளாவரு
 மருந்துணை வன்னயி ராவ தேச்சுரன்
 மருந்துற ழாரருண் மாண்பி னாலெழி
 றிருந்துசற் புத்திரச் செல்வ மாதிய.

(௪௭)

இம்மையி னின்பெலா மெய்தி வாழ்ந்தன
 ரம்மைவா னின்பமு மனுப வித்தன
 ரும்மையின் வினையெலா மொருவப் பெற்றனர்
 செம்மையிற் சிவபுரஞ் சென்று வாழ்ந்தனர்.

(௪௮)

இத்திற னென்றுகொ லினைய பற்பல
 மெய்த்தகு பூதியின் மேன்மை தேற்றுவ
 வுத்தம நீறுதா ரணமொ ழிந்துசெ
 யெத்திறச் செயலினும் பலனென் றின்றரோ.

(௪௯)

ஆதலிற் பூதிதா ரணத்த யாப்பிலார்
 மேதைய ரெவ்வெவச் செயலும் விக்கின
 நாதனை யிறைஞ்சியே நடத்து வோர்களும்
 பூதிதா ரணமுதற் போற்றி யாற்றுவார்.

(௫௦)

ஐங்கர னருளுமென் றடிவ ணங்கியித்
 துங்கநீ றிடார்களாய்த் தொடங்கி னச்செயற்
 பங்கமே புரியுமப் பரனு மாதலி
 னங்கவ னருளுமிக் காப்பி னாகுமால்.

(௫௧)

எங்கணு மெவருந்தன் னிறைஞ்சி னேதொடங்
 குங்கரு மம்முடிச் சூதலைமேற் கொளும்
 புங்கவன் றுனுமிப் பூதி நோக்குமே
 லிங்கிதன் பெருமையா ரியம்ப வல்லுநர்.

(௫௨)

என்றுமா மலயவெற் பிருக்கு மாதவ
 னன்றுமா தவர்வினய் நயக்க வோதின
 னென்றிய சிந்தையீ ருணர்மி னென்றுநேர்
 துன்றுமா முனிவர்க்குச் சூதன் சொற்றனன்.

(௫௩)

திருநீற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (௭௧௮)

முககவிச் சருக்கம்

சகத்தியன் மொழிக னெல்லார் தலைக்கொள வினிமை வாய்ந்த
சகத்தியன் மொழிதான் மேன்மைத் தூயசெந் தமிழே யென்றம்
பகத்திய னுதலீ சன்பாற் பயின்றுல கெல்லா முய்ய
வகத்திய வியனூ றந்தோ னருந்தவர்க் கருளிச் செய்யும்.

(க)

இந்திய நெறிக ணீத்தவ் வந்திய நெறிக்கொள் வேணி
நந்தியங் கழல்கள் பாச நந்திய வன்பர் சென்னித்
தந்திய லருளே நல்குந் தந்தியங் குரித்தோன் பாத
முந்திய வன்பிற் போற்று முதுதவ முனிவீர் கேண்மின்.

(உ)

அணிதிகழ் பெருந்தோட் டத்தி ணணிமையோர் பதியில் வாழ்வேன்
கணியுருத் திரசன் மாவென் கவின்பெயர் மறையோன் றன்கண்
மணியென வருளாற் பெற்ற மைந்தர்க ளேவர் தம்மு
ணணியவக் களிட்ட னீசா னப்பெயர் வுக்கிப்ப் பெற்றேன்.

(ஈ)

அன்னவீ சானன் வாய்மை யருந்தவ நீந்த ஓடுதி
முன்னுரை வாக்கின் றோட முதிர்வினைச் சார்பி னுனோ
வென்னுரை செய்கே மற்றை யின்குண மெல்லாம் வாய்ந்து
முன்னல்வாக் குரைக்கொ ணும லுமையா யுற்ற னந்தோ.

(ச)

தனையன தூமை நீங்கத் தந்தைமந் திரமுன் மூன்று
வினோநனி புரிந்து மூகம் விலகுற மையினி னைந்து
முனோவினை தபுத்தி யார்க்கு முன்னிய நல்கு மங்கைக்
கனியயி ராவ தேசன் கழலெனக் கடைப் பிடித்தான்.

(நீ)

அன்னதே துணிவாக் கொண்ட வத்தனத் தனயற் கொண்டு
பொன்னகர் சமழ்க்குஞ் செல்வப் புகழ்ப்பெருந் தோட்ட மேன்மை
முன்னினன் கடிது சென்று முன்னு முனிதீர்த் தத்தின்
மன்னுசங் கற்பம் பேசி மைந்தனோ டாடிப் பின்னர்.

(சு)

பூதிகண் டிகைகள் பூண்டு போற்று நியம முற்றிச்
சோதியைத் தெழுத்து மெண்ணித் தூலலிங் கத்தைத் தாழ்ந்து
முகெயி லத்தி சத்துண் முன்னியைங் கரனெம் பெம்மான்
பாதமுன் னிறைஞ்சி யுட்கோள் பகர்த்திடர் பாற்றல் வேண்டி.

(எ)

ஒப்பிலா முலையெம் மன்னை யொண்பதம் பணிந்து போற்றி
முப்புரம் பொடித்தும் மூவர் முருங்கிடா தமர்ந்த தொன்றே
வெப்பகற் தருளா னந்த வெள்ளந்தோய் தொளிர்பே ரின்பே
துப்புற வருளிச் செய்த தூயவத் தீச்ச ரன்றன்.

(அ)

திருமுனம் விரையச் சென்று திருவடி செல்வ னோடு
மொருமையி னிறைஞ்சி யுள்ளத் துற்றெழு கவற்சி மல்கப்
பெருகுமன் புறநேர் போற்றிப் பிஞ்ஞகா பெருந்தோட் டத்தி
னருணிறை கடலே நரேய னலக்கண்டித் தருடி யென்றான்.

(ஐ)

மைந்தனும் வாய்த்தொண் டாற்றும் மாண்பிலா மையினு லுள்ள
நைந்தனன் பெருந்தோட் டத்தி னாதனே நாயே னின்னை
முந்துதா லோதி யோர்ந்து முதுக்குறை வுற்று வாக்காற்
சிந்தையி னினைந்தாங் கேத்துந் திறனிலாப் பாவி யானேன். (௧௭)

அருளாயி ராவ தேசா வமலனே யடைந்தா ருள்ளந்
தெருளுற வின்னன் முற்றுந் தீர்த்து மேல் வாங்க ணல்கு
மொருபெருஞ் சுடரே நாயே னுறுகண்டீர்த் தருள்வா யென்றே
சுருதினன் கண்ணீர் வாரக் கழலினை பலகாற் ருழிந்தான். (௧௮)

இத்தகு நியதி நாளு மியலவிப் பெருந்தோட் டத்தி
லத்தனே டசா னன்றா னருளின்வாய் பேசங் காறுங்
துய்த்திலே லென்று மென்னுந் துணிவுறு நியமம் பூண்டு
புத்தியாற் பணிந்து நாளுந் போற்றியாங் கமர்ந்தான் மன்னே. (௧௯)

அவ்வழித் திங்க ளோரா நகலவைப் பசிமா தத்திந்
றவ்வலில் பூர்வ பக்கத் தசமியிற் சுந்த ரோச
னெவ்வந்த் தருள்வான் வாமத் திமாசலை வீற்றி ருப்பத்
திவ்விய விடைமேற் கொண்டு சென்றெதிர் கின்றா னாங்கே. (௨௦)

கண்டுள மெழிந்தீ சானன் கரஞ்சிரங் குவியக் கண்ணின்
மண்டுநீ ரருவி பாய வளருடல் புளகம் போர்ப்பப்
புண்டரீ கத்தா டாழ்ந்தான் பொள்ளென வுமையெம் பெம்மான்
மண்டுபே ரருளான் மூக மாறிவாக் கிறையாய்ப் போற்றும். (௨௧)

வேறு:

சங்கர புரகர வரகர சிவகர சாந்தவுமா
பங்கர பாலவி லோசன மோசன பாதகபூ
தங்கர தாருட சோம சடேசர குலதர
செங்கர பிரகதூய் யான வத்தீசசி வாயநம. (௨௨)

புராதன பராபர நிராகர சராதிப பூசிதனே
கராசல சருமவே காசபு யாசல காமரிபோ
நிராமய புராதிப சராசன வராசல நிகமசுப
சிரோதய பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம. (௨௩)

கந்தக ணேசர சனககிர் பாகர காலகர
சந்தர நாயக வதுலகு சாம்பிகை தோய்வாம
கந்தர நிபமணி கந்தர வந்தித கணசால
சிந்தன பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம. (௨௪)

சூகர மாயன கோசர பங்கய துங்கபத
சாகர மாகரு ணகர தாயக சாம்பசிவ
மாகர வாரிச வாசன கோசர மதிநதிசார்
சேகர பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம. (௨௫)

பாவன மாதவ பாரிட நாயக பூதபதே
பூவன மாமண மாமென வேந்நை பூரணனே
தேவன நீறணி தேகசம் யாகமெய் தேற்றமுடிச்
சீவன பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௧௯)

சீதர மானய னும்புய பூசித நிவ்வியசீ
பாதச ரோருக நேமிசு தாயக பாசதிசார்
வேதன சேகர பேதக ராங்குளி மென்னகவேற்
சேதன பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௦)

அரியய னாதியர் வேய்தொடை தாமுணர்த் தாமையினால்
விரிமல ரிதழிகண் கூடுற யார்க்கும்வி ளக்குதலாற்
பிரணவப் பொருள்பிற ரலர்சிவ னெயெனப் பேசுநே
திருவளர் பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௧)

பவந்தரு புன்மதப் பாழில்லி ழாதுறப் பண்டுபுரி
தவந்தரு சைவநன் னெறிச்சரி யாதியிற் சார்ந்தவர்பாங்
சுவந்தவர் பவந்தெற நிவந்தெதிர் புருந்துணர் வறுமுறையே
சிவந்தரு பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௨)

ஏமசம் யாகச மீதலை தூர்வையி ரும்பைநதி
சோம துரோணரு ரண்டவில் வாதிது றுத்தியவி
யோமச டாதர நாமபல் லாயிர யோசீச
தேமரு பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௩)

நசச தாசிவ பாசவி நாசவி மாசலயார்
நேசச யம்பிர காசந யந்தரு நீள்கருப
வாசசி தம்பர வாசந டேசவ டேசசிவ
தேசமர் பிரகதூய் யானவத் தீசசி வாயநம.

(௨௪)

வேறு.

என்று துதித்தான் முகநோக்கி யெந்தை யயிரா வதநாத
னன்று மகிழ்ந்தோ மீசான நமைநீ துதித்த துதிநோக்கித்
துன்றெற் தூல மையமணுத் துணையு மறவுட் னெறிந்தோர்து
நின்ற வியாழன் றினையொத்தாய் நீயென் றருளி மேனிகழ்த்தும்.

(௨௫)

வருதி மீசா னப்பெயரோய் வனப்பாற் கோடி மன்மதரைப்
பொருதி செல்வத் தாற்றணத் புரைதி தீர்க்கா யுளும்பெறுதி
சுருதி யாக மந்நெறியின் துறைநின் றிகவாழ் வனைத்தெய்திக்
கருதி யீற்றி னம்பதமுங் கைக்கொண் டமர்நி யெனக்கரந்தான்.

(௨௬)

தன்னேர் வருமா ரருண்மணிவா சகவாழ் வாலோர் மூகைவிடை
முன்னே தரச்செய் யத்தீச முதல்வன் றானே கேர்புரிந்த.
தன்னே வுணர்ந்து மெப்பொருளு மவனே யன்பர்க் கினிதருளு
மென்னு விறைஞ்சி யிட்டசித்தி யெய்தப் பெரூர்க்கென் னிசைப்பதவே.

அலகி லின்பக் கடற்படிந்தாங் கனைய வீசா னன்றொழுது
தலைவ னயிரா வதேசனரு டன்னை யுள்ளி யுன்னிமன
முலையின் மெழுகாய்ப் பெருந்தோட்ட மொருவ லாற்றா னொப்பில்லா
முல்கோ னடிக்கீழ் மனங்கிடப்ப முன்னி னுன்றன் மூதூரில். (உஅ)

ஆங்க ணமருங் கல்விநிறை யறிவாற் சிறந்த வீசானன்
பாங்கு பலதேத் தினும்போயப் பார்த்தி பேசர் பண்டிதர்க
ணீங்க லரும்பே ருவகையுற நிறைதூற் பொருள்க ளெடுத்தோதி
யோங்கு பொருள்பற் பலவெறுப்ப வுதவக் கொடுதன் னூர்புக்கான். (உக)

இருவே றுலகத் தியற்கையென வியம்பு பணுவற் பொறுட்கிலக்காய்
மருவா வீசா னன்னனைய வகைய கல்வி செல்வநிறை
பொருளா லுலகிற் பிறரெவரும் பொருவா நிலையா வெழில்லுணத்தாற்
பெருகா நிற்கு நிலையுணர்ந்து பிறங்கு புகார்மா நகர்க்காசன். (உ௦)

நாக வன்மா வென்பான்றன் னலங்கூர் சுதைகோ மனையொத்த
பாக முடையா ளாதலினப் பரவீ சான வேதியற்கே
தாக முறநாங் கொடுத்துமெனத் தானே வேண்டி மாபினளித்
தோகை யுறவம் மருகேதன் னமைச்சு மாக வுடன் கொண்டான். (உ௧)

மருக னாகி நனியுரிமை யமைச்சு மாகி வயங்குறுமப்
பொருவி றிறவீ சானனுமப் புவிவேந் தளித்த திறத்தினுஞ்சீர்
பெருகப் புரந்து வருநாளிற் பிறங்கு கல்வித் திறத்தினுல்
விரவு சமயா தீதமாய் வேதா கமநூற் றுணிவினதாய். (உ௨)

சீவ ரெவர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந் திரும்பா வீடு தருவதாய்ப்
பாவு சமய மெவற்றினுமு பாதி யிலதா யவைதன்கீழ்
மேவு முறையிற் சோபான விந்தத்தவாடித் தமிழிக் கொண்டு
தாவி லாது நின்றொளிர்தத் தாத்து விதசித் தாந்தமென. (உ௩)

உலகெ லாமு முள்ளபடி யுணர்ந்து சென்னி மேற்கொள்ளுந்
திலக மாகுஞ் சைவநெறித் திறனே யாண்டும் திகழ்வளர்த்
துலவு மேனை யுள்ளீடில் லுவலை மதங்க ளொழித்தென்றுந்
தலைவ னயிரா வதநாதன் சார்போர் சிறிது மறவானாய். (உ௪)

இம்மை நெடுநாட் கோமனையோ டின்புற் றமர்ந்து வினையுலப்பச்
செம்மை தருவான் சிவனடிக்கீழ்த் திகழ்பே ரின்புற் றமர்ந்தானென்
றெம்மை யருண்மா மலயமுனி யிசைப்ப மகிழ்ந்தார் மாதவரென்
றும்மைத் தவத்தா னுயர்குத னுரைத்தா னுறுவ ருளங்களித்தார். (உ௫)

முககவிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் எடுக.

வாரணேசச் சுருக்கம்.

நதிமதி யிதழி வேணி நாதனைப் போற்றும் பேற்றி
னதிகமெய் யடியர்ப் போற்றி ரகசியத் தவனே சொற்றான்
றுதிதர வெனவெண் ணென்பான் றெண்டர்மான் மியவி லாசங்
கதிபெற வுலகு செய்த கனிதமிழ் முனிவன் கூறும். (க)

திருந்துமா தவத்தீர் கேண்மின் றிருப்பெருந் தோட்டத் தென்றும்
பொருந்திவாழ் பரம்ப ரைச்சீர்ப் புனிதாத்து விதசித் தாந்த
வருந்துணைச் சைவ வேளாண் குலத்திலந் நாட்கார் காத்த
பெருந்துணை மரபில் வந்தோன் பெருஞ்செல்வ னொருவ னுள்ளான். (உ)

அன்னவன் கனக நாம னறத்துளில் லறமே யேனைத்
துன்னும வர்க்கு நன்மைத் துணையெனு மெய்ந்து லோர்வா
னன்னிலை யறமே பூண்டவ் வறநெறி வழாம லோம்பி
மன்னயி ராவ தேசன் மலரடி வழுத்தி வாழ்வான். (ங)

குருவிலக் கணமுற் றூர்ந்த குரவனை வழிபட் டேத்தித்
தெருள்சிவ தீக்கை வாய்ந்து சிவார்ச்சனை நியமம் பூண்டு
மருளறு முளத்த னாகி வாழநான் வாரணேசன்
நிருவரு ளதனாற் பெற்றான் நிகழ்மணி யெனவோர் சேயை. (ச)

அன்னவன் குழலிக் காம்பே ரருளயி ராவ தேசன்
றன்னடி மறவா வாய்மைச் சார்பினுல் வாரணேச
னென்னவைத் தழைத்தா னந்த விளஞ்சிசு தன்பா லீச
னின்னரு னென்ன நாளு மெழின்மிக வளர்ந்த தம்ம. (ஊ)

வளர்தரு குமரன் பிள்ளை மைப்பரு வத்திற் றானே
பளகறு குரவன் றன்பாற் பலகலை யாய்ந்து தேர்ந்து
கிளர்திரு வருள்கை கூடக் கெழீஇயயி ராவ தேச
னளவறு மாண்பு தேர்த்தாங் கவனடிக் கன்பே பூண்டான். (சு)

அத்தரு வாரணேச னடைந்துதன் குலாசான் றன்பாற்
பத்தியிற் றீக்கை பெற்றுப் பரசிவார்ச் சனைமேற் கொண்டி
நித்தலு மன்பு கூட நிகழ்த்துவான் றன்கு லத்தோர்
சித்திரப் பாவை யன்ன சேயிழை தன்னை வேட்டான். (ஏ)

அருந்ததி யினைய கற்பி னாயிழை யவளோ டில்லிற்
நிருந்துதான் முறையின் வாழ்நாட் சினவிடை வாரணேசன்
முருந்தன முறுவ லொப்பி லாமுலை யுடனன் பால்வீற்
நிருந்தருள் சினக ரத்து னென்றுஞ்சென் றுறுவா னோர்நான் (அ)

அருளுமத் தீச னென்று மமர்ந்தரு ணிகேத னந்தான்
பொருளிலா ரில்லம் போலப் புனைதரப் பெரும வந்தோ
தெருடரு மிடங்க னெல்லாஞ் சீரண மாகக் கண்டு
மொருசிறு கவலு மின்றி யொழித்தனன் பன்ன ணாயேன். (ஆ)

உலகெலா முடைமை யாக்கொண் டியிரெலா மடிமை யாக்கொண்
டலகிலா வரங்க ணல்கு மண்ணனம் வார ணேசன்
கிலமதா மிடத்தி ருப்பக் கெழுமணி மாட மேவிப்
புலனெலா துகர வாழ்ந்தேன் புன்மையே நென்செய் தேனே. (௧௦)

அன்புனேன் போலப் பன்னு ளருச்சினே செபந்தி யான
மென்பன புரிந்தேன் யாரு மெனேனென்கு மதித்தற் கன்றிப்
பின்பய னுற்றகென் ருமோ பேகையேன் பிரான்பாற் செய்யு
மன்பெனும் பின்பு சாரு மந்தகற் கிசைப்ப தென்னும். (௧௧)

புதிதினோர் சிவால யஞ்செய் புண்ணிய பலனிற் கோடி
யதிகமாம் புராத னத்தி னும்பழு தறத்தி ருத்து
மிதரிஃ தெல்வாற் ருளு மியற்றுதற் காற்ற லுள்ளார்
துதியுறப் புரிந்தி டாரேற் றுன்னுவர் சிவத்து ரோகம். (௧௨)

அன்னதா னீங்காத் துன்பே யடைவரப் பணிபு ரிந்தோர்
முன்னுறு மிட்ட சித்தி முற்றும்பெற் றெருவீட் டின்பும்
பின்னுறு வாரென் றேதும் பிரானருள் சிவாக மங்க
ளென்னநின் ருய்த்தாய்த் தேங்கி யிலங்குமத் தீச்சு ரன்றன். (௧௩)

திருமுனம் பணிந்து போற்றித் தேவதே வீச னேநின்
பெருநிகே தனங்கி லங்க ணீங்கிமுன் பெற்றி போலப்
பொருவிலா தொளிர்வா னாயேன் புதுக்குபு தரிசித் தாய்வா
னருளுதி யென்ன வேண்டி யகன்றுதன் மனையிற் புக்கான். (௧௪)

அன்னதே கவலை யாப்பேழ் கணித்தமர்ந் தன்னுங் கண்ண
றன்னடிக் கன்பர் துன்பஞ் சகித்திலான் கணமுந் தாழா
னின்னலங் குடனே மாற்றி யின்பருண்ம் மென்ப தோர்ப்பா
னன்னரவ் வார ணேசன் கனவிடை நண்ணிக் கூறும். (௧௫)

வருதிரம் பான்மெய் யன்ப வயங்குந் தளிபு துக்கக்
கருதிரீ வருந்து முள்ளக் கவற்சியை யொழிதி யீண்டுத்
தருதுமோர் முத்த மன்ன தரளத்தை நம்போற் பாவித்
தொருவற நாளும் பூசித் துறுதிரீ யுறுதி யீதே. (௧௬)

ரின்னுளத் தெண்ணி யாங்கெந் நிகேதனம் புதுக்க லாதி
நன்னிலை புரிதற் காக நயந்திடு பொருள்க ளெல்லா
மிந்நிலை முத்த மொன்றே யென்றுநிற் களிக்குங் கோடி
யென்னவங் கைக்கொ டுத்தா னிலங்குமந் நித்தி லத்தை. (௧௭)

தன்றிரு வருளைத் தானே தவலறத் திரட்டி யீந்தா
னென்றறி வாளர் கூற யீந்தவந் நித்தி லத்தை
நன்றிரு கரத்தா லேற்று நமந்துளத் துவகை பொங்க
நின்றனன் வார ணேச னிமலன்மே லருளிச் செய்யும். (௧௮)

அன்பீ யினைய முத்த மருள்பொருள் கொண்டு கோயி
னன்புறப் புதுக்கி மேலு நயந்தபல் லறம்பு ரிந்து
பின்பெம துலகஞ் சார்ந்து பிரிவற வடிக்கீழ்ச் சார்பே
ரின்பமுற் றமர்வா யீற்றி லிம்முத்தங் கடலி லுய்த்தி.

(௧௧)

தாரணி வியக்கு முத்தந் தருதலா னம்பேர் முத்த
வாரணே சன்னென் றெங்கும் வயங்குக நினக்கு மைந்த
சேரநுள் புரிந்த மேடத் திங்கண்முற் பக்கந் தன்னிற்
சாரிரண் டாந்தி திக்கட் சார்ந்தமைப் பூசிப் போர்க்கு.

(௧௦)

தனதனிற் சிறந்த செல்வஞ் சந்ததி முதற்பே றெல்லா
மினிதருள் புரிது மென்றாங் கிறைமறைந் தருளி னானப்
புனிதனும் வாரணேசன் பொள்ளென விழித்துக் கையி.
னதிதிகழ் முத்துங் கண்டு நவிலரு முவகை கூர்ந்தான்

(௧௨)

எந்தைந் முத்த வாரணேசனீண் டெளிய நேற்குத்
தந்தபே ரருளென் சொல்கேன் றாயினு மினியா னென்றே
முந்துறா லுரைப் பதங்கை முத்தினுந் தெளிந்தே னென்றான்
அந்திவான் மதிமி லைச்சு மண்ணிலைத் தொழுதான் பல்கால்.

(௧௨)

இந்துசே கரனேர் தந்த வந்தினு மொளிநு முத்தை
முந்துமான் மார்த்த லிங்க மாக்கொடு மூன்று போதும்
புந்திசெய் தன்பி னித்த பூசனை புரிந்து நானுந்
தந்திஈ மரபி னேமித் திகங்களுஞ் சமைப்பான் மேலும்.

(௧௩)

பூசனை முடிவி லந்தப் புனிதவான் முத்த லிங்க
வாசனை நேர்நின் றன்பின் வழத்துவான் வழத்துங் காலே
தேசனை வருக்கு நல்குஞ் சிவனரு ளாலம் முத்தின்
னேசனை யாத ளிக்கு நிறைபெருள் கொண்டு வப்பான்.

(௧௪)

மறுவறு முளத்து வாரணேசன்மா நேச னெங்கு
நிறையயி ராவ தேச னிகேதனம் புதுக்க தூலின்
முறைதெரி சிற்பர்க் கொண்டு முன்புசே ரணமா யுள்ள
குறைகளோர் சிறிது மின்றி முன்னிலங் குலவச் செய்தான்.

(௧௫)

இத்தகு கோயிற் றென்மேற் கினிலமர்ந் தென்றும் வேண்டு
மெத்தகு பொருளு மன்பர்க் கினிதெளி துறுமா நல்கு
மெய்த்தகு திறல்வா தாடு விநாயகா லயமும் வாய்மைப்
பத்தியிற் புதுக்கி மேலும் பண்புற விளக்கி னானல்.

(௧௬)

ஆங்குள தீர்த்த மான வணிமலர்த் தடங்க ளெல்லாம்
பாங்குறத் திருத்திச் சூழும் படித்துறை யாதி பண்பி
னேங்குற விளக்கி மேலு முறுபணி பலவும் பாசத்
தீங்கறு வாரணேசன் றிருந்துறப் புரிந்து வந்தான்.

(௧௭)

விடைமதி யிரவீத் திங்கள் விரவுநான் மணிகண் ணிப்பேர்த்
தடயதிற் சுந்த ரேசன் றுனுமை யுடனய்ச் சார்தாங்
குடையதன் னருளா னந்த வுததியி னெமைய முத்தூந்
திடனறி விக்ருந் தீர்த்த விழாவணி சிறப்பச் செய்தான்.

(உஅ)

திருவரு ளதனான் மேடத் திங்களிற் பூர்வ பக்கப்
பிரதமை தொடங்கி யொன்பான் றினங்களு மெம்பி ராட்டி
யருடினம் பொழியு மொப்பி லாமுலைக் கணிவி ழாச்செய்
தொருவிலா னந்த வெள்ளத் துற்றனன் வார ணேசன்.

(உக)

அன்புசெய் தடுத்து வேண்டு மடியவர் வேண்டி யாங்கே
முன்புற வருள்வா தாடு முதல்வர்க்கா வணிமா தத்தி
லின்புறு பூர்வ பக்கச் சதூர்த்தியீ ரைந்து நாண்முன்
னன்புறத் தொடங்கிச் செய்யுந் திருவிழா நடத்தி னானால்.

(ங ௦)

அருண்மிகு வார ணேச னாங்குச்செய் திருத்தொண் டெல்லை
யுரைசெய்த லரிதா லந்த வுத்தமன் சுந்த ரேசன்
பொருவரு தளிமூன் றங்க பூசனை யென்று மேன்மேற்
பெருகுறக் கழனி யாதிப் பெருந்தனம் பிறங்க வைத்தான்.

(ஙக)

இவ்வகை வார ணேச னெழிற்றிருப் பணிகள் செய்தாங்
கவ்விய ராவ தேச னருட்கழ னானும் போற்றித்
திவ்விய யோக ஞானச் செந்நெறி நின்று பன்னாள்
வவ்விய கண்ம சேட மாய்ந்தொளிர் விளக்கம் பெற்றான்.

(ஙஉ)

நின்மல முத்த வார ணேசனா ருளா லாங்குப்
பொன்மலர் விமான மேவப் புனிதனவ் வார ணேசன்
றன்மனை யோடி வர்ந்து தானருச் சித்து வந்த
சின்மய முத்த லிங்கந் திரைக்கட லுய்த்துச் செல்வான்

(ஙங)

திவியகற் பகப்பூ மாரி சேனெல்லா நிறையப் பெய்தே
யுவகையாற் பரச வேகி யொளிரிவ லோக மெய்திச்
சிவனரு ளருவம் பெற்றுத் தேவிகா ரூபம் பெற்ற
தவமுதிர் மனைவி பாங்காய்ச் சாரவின் புற்று வாழ்ந்தான்.

(ஙட)

என்னமா மலய வெற்பி னிருந்தவ முனிவர் வேந்தன்
சொன்னவா வினையுள் ளோகை துதையவிப் பெருந்தோட் டத்தின்
மன்னுசீர் மான்மி யங்கண் மகிழ்ந்துகேட் டிடலெ டித்த
என்னலம் பெற்றோ மென்றார் நமந்தனர் முனிவ ரெல்லாம்.

(ஙஊ)

என்றுரை சூத னிந்த மான்மிய முழுது மேனு
மொன்றொரு சருக்க மேனு முரைக்குந் கேட்டோர் கற்றோர்
துன்றிக போக முற்றுந் தோய்ந்துமேல் வீடுஞ் சார்வர்
நன்றென முனிவ ரோர்து நவிலரு முககை பூத்தார்.

(ஙச)

திருப்பெருந் தோட்டம் வாழி திகழ்திருக் கோயில் வாழி
யருட்பெருங் கடலா மொப்பி லாமுலை யம்மை வாழி
பொருட்பெருஞ் சந்த ரேசன் பொற்கழல் வாழி தொண்டர்
தெருட்பெரும் பூதி கண்டி திருப்பஞ்சாக் கரமும் வாழி.

(௩௭)

உலகெலாஞ் சந்த ரேசற் சூரியவிப் புராண மோதி
நலனுறப் பிறர்க்குஞ் சொல்லி நயந்துநீ ழேழி வாழி
மலர்சரி யாதி வாழி மகேசுர பூசை வாழி
குலவுமிப் புராண மென்றுங் குவலயத் தினிது வாழி.

(௩௮)

வாரணேசச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் (எகூக)

பெருந்தோட்டத்து அத்திச்சுர புராணம்

